

«Ελευθερία είναι να μη φοβάσαι»**Συνάντηση 1^η - 22.11.2014**

Ίσως θα ήταν καλό να ξεκινήσουμε με ερωτήσεις. Αν έχετε κάποια ερώτηση που θα θέλατε να θέσετε, περιμένω να την ακούσω.

Ερώτηση 1η:

Επειδή έρχονται ενέργειες... με την αφομοίωση των ενεργειών, είτε στα Ελευσίνια Μυστήρια και οπουδήποτε, γενικά, πώς γίνεται πιο εύκολα αυτή η αφομοίωση; Γιατί αισθάνεσαι «κάπως» μετά. Δηλαδή, αφομοίωση κατανόησης αλλά και αφομοίωση στο σώμα, να μην αισθάνεσαι κάπως περίεργα μετά ή συναισθηματικές αναστατώσεις. Πώς γειώνεται αυτή η ενέργεια καλύτερα ώστε να μη βρίσκεσαι σε σύγχυση; Γιατί πολλές φορές εγώ αισθάνομαι ότι είμαι σε σύγχυση, θυμώνω και πιο εύκολα, νιώθω και κούραση, καταβεβλημένος λίγο... τι θα ήταν καλύτερα, για να αφομοιωθούν και πιο ομαλά αυτές οι ενέργειες;

Απάντηση:

Στις ενέργειες που κατεβαίνουν εμπεριέχονται πολλές δονήσεις. Κάποιες από αυτές είναι οικείες σε σας, στην τρισδιάστατη κατάστασή σας, κάποιες όχι. Αυτές που είναι οικείες είναι που ενσωματώνονται πιο εύκολα. Για να αφομοιωθούν οι άλλες δονήσεις, μπορεί να πάρει πάρα πολύ χρόνο, μέχρι και δέκα χρόνια, σε κάποιες περιπτώσεις. Ανάλογα με το πόσο «δουλεμένη» είναι η ενέργεια κάποιου, πόσο συνειδητοποιημένος είναι, πόσο προσπαθεί και πόσο συνεπής είναι με τον εαυτό του στο μονοπάτι της αυτογνωσίας. Οι ενέργειες που παίρνετε με τα Ελευσίνια Μυστήρια, θα έρθουν να συγκλονίσουν το Είναι σας. **Αυτό που πρέπει να περιμένετε από τα Ελευσίνια ότι θα συμβεί, θα είναι να κατεβείτε στον Άδη.** Είναι αυτό. Μπορείτε να το ερμηνεύσετε με πάρα πολλούς τρόπους. Μπορείτε να το δείτε συμβολικά, να σκεφτείτε ότι μιλάμε για αρχετυπικές ενέργειες. Μπορείτε να πείτε ότι είναι μια δουλειά που γίνεται στο φαντασιακό και, φυσικά, δεν θα επηρεάσει το φυσικό, το υλικό σας σώμα. Όπως και να το δείτε, η σύνδεση γίνεται με τον Άδη. Όπως και να το δείτε, έρχεστε να κάνετε το ταξίδι της Περσεφόνης.

Πριν συνεχίσουμε, και αφού ευχαριστήσουμε τον Γ. που μας έδωσε την ευκαιρία να ξεκινήσουμε από αυτό το σημείο, του πώς θα αφομοιωθούν οι ενέργειες, θα πρέπει να τονίσουμε τη μυστικότητα.

Δεν είναι μυστική ακριβώς αυτή η διδασκαλία. **Το μυστικό κομμάτι αφορά τη μύηση – και τις δύο μύσεις.** Η διδασκαλία που δίνεται στα Μικρά Ελευσίνια, κάθε άλλο παρά μυστική είναι. Στα Μεγάλα... είναι άλλο θέμα.

Πριν προχωρήσετε στα Μικρά Ελευσίνια, θα πάρετε όρκο σιωπής. Όταν έρθει εκείνη η μέρα, θα σας εξηγηθεί το γιατί και το πώς. Όμως, έπρεπε να κάνουμε αυτή την εξήγηση σε μια παρένθεση, ώστε να καταλάβετε ότι **η ίδια η Σιωπή είναι ένας μηχανισμός αφομοίωσης.** Δεν μπορείτε να κατανοήσετε αρκετά, ούτε εμείς να το τονίσουμε αρκετά, πόσο σημαντική είναι η Σιωπή.

Και η Σιωπή έχει επιβληθεί σε διάφορες οργανώσεις, σε διάφορες Σχολές και Τάγματα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και από πολλούς, κυρίως Νεοεποχίτες, θεωρείται κάτι λανθασμένο, τουλάχιστον - θεωρείται χαζό. Σήμερα, είναι τα πάντα ανοιχτά, δεν υπάρχουν στεγανά, δεν υπάρχουν κλειστά δωμάτια, η αλήθεια βγαίνει όλη έξω. Φυσικά. Σκεφτήκατε όμως ότι η αφομοίωση γίνεται στη σιωπή; Με τον ίδιο τρόπο που όταν κοιμόσαστε ο οργανισμός σας και η ίδια σας η ψυχή αφομοιώνει τις ενέργειες της ημέρας Επεξεργάζεται ο εγκέφαλος τις ενέργειες της ημέρας και σας απαντά με μηνύματα. Και το άλλο πρωί ξυπνάτε σε ένα νέο κόσμο. Ο ύπνος είναι ένας νέος θάνατος. **Τα Ελευσίνια σχετίζονται με τον Άδη και η σιωπή θεωρείται ένας μικρός θάνατος, επίσης. Είναι η πραλάγια της μεγάλης μανβαντάρα. Είναι η περίοδος απόσυρσης στον κύκλο της εκδήλωσής σας,** που σας βοηθά να αφομοιώσετε ό,τι ενέργειες κινήθηκαν, ό,τι εμπειρίες κινήθηκαν.

Έτσι, αυτός είναι ο κύριος λόγος που θα σας ζητηθεί να μείτε σε σιωπή. Και είναι ο κύριος λόγος για τον οποίον θα ήταν καλό, ακόμα και σε αυτόν τον υποστηρικτικό κύκλο των Μικρών Ελευσινίων, σ' αυτές τις συναντήσεις, να τηρήσετε σιωπή εκ των υστέρων. Εδώ, αυτή τη χρονιά, το 2014, η Μεγάλη Μητέρα επιμένει στη σιωπή. Όχι επί ποινή θανάτου αλλά γιατί πραγματικά – και είναι εφικτό να γίνει κατανοητό τώρα, σ' αυτή την εποχή-, η σιωπή αντιστοιχεί σε έναν θάνατο, σε μία φάση απόσυρσης, που θα σας βοηθήσει να αφομοιώσετε τις εμπειρίες που θα πάρετε. Ευχαριστούμε, Γ. για την ερώτηση. Υπάρχει άλλη;

Ερώτηση 2^η:

Είχα διαβάσει κάπου, είχα ακούσει ότι ο Σωκράτης, ο φιλόσοφος, δεν ήθελε να συμμετάσχει, γιατί ακριβώς δεν θα μπορούσε να συμπλεύσει με το κομμάτι του ότι δεν θα μπορούσε να πει όλα αυτά. Δεν ξέρω αν έχει νόημα να απαντηθεί κάτι τέτοιο, πέραν της περιέργειας που γεννά την ερώτησή μου. Μου έχει κάνει πολύ εντύπωση γιατί κι εγώ νιώθω σαν μια από τους νεοεποχιστές που ανέφεραν...

Απάντηση:

Είναι ενδιαφέρον ότι στα δύο και πλέον χιλιάδες χρόνια που τελούνταν τα Ελευσίνια Μυστήρια, επιλέγετε μία προσωπικότητα, μία στιγμή, και λέτε ότι ένας άνθρωπος, ένας φιλόσοφος, αρνήθηκε να μνησθεί, για να μπορεί να μιλάει ελεύθερα. Είσαστε βέβαιοι ότι αυτός ο φιλόσοφος δεν μνησθηκε πριν ή μετά από αυτή την ενσάρκωσή του; Τι νόημα έχει πραγματικά να μείτε σ' αυτή τη σκέψη; Υπάρχουν πάρα πολλές τοποθετήσεις. Ο Σωκράτης είχε μνησθεί στα Ελευσίνια Μυστήρια και υπήρξε μεγάλος Μύστης, σε άλλη ενσάρκωσή του.

.....

Σήμερα είναι κοντά μας η Δήμητρα και θα γίνει μια πρώτη επαφή όλων σας με τη Μεγάλη Μητέρα.

Δεν πρόκειται να κάνουμε πολλά πράγματα, είναι μία εισαγωγική συνάντηση στην οποία θα σας εξηγήσω πώς ακριβώς θα δουλέψουμε. Είναι πολύ βασικό

καλά μου παιδιά να κατανοήσετε τον λόγο για τον οποίο βρίσκεστε εδώ σήμερα. Δεν είμαι εδώ για να σας δείξω κάτι καινούριο, που δεν γνωρίζετε ήδη. Γιατί, φυσικά, υπήρξατε μυημένοι των Ελευσινίων. Δεν είναι η πρώτη σας επαφή. Η παρουσία σας σε αυτόν τον χώρο είναι γιατί επιλέξατε σε αυτή την ενσάρκωση να θυμηθείτε. Επιλέξατε να επιστρέψετε σε αυτή τη βαθιά εμπειρία των Ελευσινίων και να ανασύρετε απ' το βαθύ ασυνείδητό σας τις μνήμες που θα συμπληρώσουν την εικόνα για τον ευρύτερο Εαυτό σας. Δεν είμαστε εδώ λοιπόν για να σας δείξουμε κάτι καινούριο αλλά σίγουρα θα είναι κάτι που βλέπετε και αντιλαμβάνεστε για πρώτη φορά σε αυτή τη ζωή και σίγουρα, αυτή η απόφασή σας να συμμετάσχετε στα Ελευσίνα Μυστήρια, σας ανοίγει την πύλη για μία άλλη διάσταση, τη διάσταση των Ολύμπιων.

Συμμετέχετε σε μια εργασία που, φαινομενικά, λίγο έχει να κάνει με το Φως του Ολύμπου. Κατ' ουσίαν όμως, **είναι παράγωγο του Ολύμπιου Φωτός**. Βρίσκεστε κοντά μας κι εμείς κοντά σας και σας καθοδηγούμε. Η Περσεφόνη είναι επίσης εδώ και θα μιλήσει όταν έρθει η ώρα. Δεν μπορούμε να σας πούμε πώς ακριβώς θα συνεχίσουμε, αν πρώτα δεν πάτε βαθιά στην καρδιά, σε μία πράξη σιωπής. Δεν σας ζητώ να λάβετε όρκο σιωπής τώρα, σας ζητώ όμως απλά, να μείνετε σε σιωπή.

Ένα σημείο συμβολικό, που μπορεί να σας βοηθήσει, είναι να φέρετε τον δείκτη στα χείλη, με την πρόθεση να μείνετε σε σιωπή. Ευχαριστώ.

Με αυτήν την κίνηση, ασφαρίζετε την ενέργειά σας. Στρέφεστε εσωτερικά και σφραγίζετε την πύλη εξόδου. Αυτή είναι μία κίνηση, ένα σύμβολο αν θέλετε, που μπορείτε να χρησιμοποιείτε κάθε φορά που θέλετε συνειδητά να μείνετε σε σιωπή. Δεν είναι ένα άγνωστο σύμβολο -ίσως είναι άγνωστο σε κάποιους από εσάς. Είναι πολύ κατάλληλο. Άλλωστε, αυτή είναι η συμβολική κίνηση που κάνετε, όταν θέλετε να δείξετε σε κάποιον ότι πρέπει να σωπάσει. Κλείνω τη ροή εξόδου, συγκρατώ και φυλώ την ενέργειά μου, ώστε να την αφήσω να δουλευτεί, να ωριμάσει, για να φτάσει σε μία νέα έκφραση την κατάλληλη στιγμή.

Η Ελευσίνα βρίσκεται στον τόπο αυτό εδώ και χιλιάδες χρόνια, πολύ πριν γεννηθείτε εσείς, πολύ πριν γεννηθούν οι προπάτορές σας. Πολύ πριν υποχωρήσει η Αιγιίς, αυτός ο ιερός τόπος ήταν ενεργός. Οι γήινες ανακατατάξεις έφεραν επίσης πολλές αλλαγές στην ενέργεια του τόπου και, από ένα σημείο και έπειτα, άρχισε να λατρεύεται εκεί η Μεγάλη Θεά. Υπάρχουν πάρα πολλές εικασίες για το πώς ξεκίνησε η λατρεία στο χώρο της Ελευσίνας. Θα σας αφήσω να τις διαβάσετε στα βιβλία σας και, θα επιτρέψω ακόμα στην Άννα να μοιραστεί μαζί σας υλικό που έχω δώσει στις αρχές του χρόνου σχετικά με το θέμα. Θα ήθελα όμως να εστιάσετε την ενέργειά σας περισσότερο σε αυτόν τον χώρο και θα πρέπει να διοργανωθεί μία επίσκεψη εκεί, ίσως κάποιο Σάββατο πρωί ή κάποια άλλη μέρα που διευκολύνεστε. Θα ήταν καλό να είστε όλοι ή οι περισσότεροι από εσάς, έτσι ώστε να γίνει και μια ομαδική εργασία.

Το σημείο τελέσεως των Ελευσινίων Μυστηρίων ήταν η Ελευσίνα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι τα Ελευσίνα δεν μπορούν να τελεστούν αλλού. Και στην αρχαιότητα τελούνταν και σε άλλους τόπους. Απλά, η Ελευσίνα κυριάρχησε, επειδή βρισκόταν κοντά στην Αθήνα και η Αρχαία Αθήνα την πήρε υπό την προστασία της και την ανέδειξε. Όπως μπορεί εσείς εδώ στην Ελλάδα να έχετε πολλούς πυρήνες εσωτερικής εργασίας αλλά δεν μπορούν να

αναδειχτούν με τον ίδιο τρόπο που θα αναδεικνύονταν, για παράδειγμα, στην Αμερική ή σε άλλους τόπους, όπου υπάρχουν πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις. Είναι λάθος λοιπόν να εστιάζετε εξ' ολοκλήρου την προσοχή σας στον τόπο αυτό καθαυτό της Ελευσίνας. Παρόλα αυτά, από εσωτερικής απόψεως, υπάρχει μια μεγάλη σύνδεση με βαθύτερους συμβολισμούς. Δεν είναι τυχαίος ο τόπος, γιατί ποτέ δεν είναι τυχαίος ο τόπος... Είναι ένα σημείο ελεύσεως.

Θα βρεθούν κάποιοι που θα πουν ότι τα Ελευσίνα Μυστήρια προέρχονται από την Κρήτη, γιατί άλλωστε ο ποιητής έγραψε, ότι η θεά είπε, στο ψέμα της στη Μετάνειρα, ότι την άφησαν κάποιοι ληστές, ότι ξέφυγε από τα χέρια πειρατών που την έκλεψαν από την Κρήτη. Υπάρχει ένας άλλος βαθύτερος συμβολισμός σε αυτή την παραδοχή, όχι τόσο εμφανής και δεν τον έχετε συλλάβει ακόμα αρκετά καλά. Θα το αφήσουμε όμως, γιατί θα έρθει στη συνέχεια. Ήδη, την ώρα που σας μιλώ, ενσταλάζω στην καρδιά σας πληροφορίες που θα εκκολαφθούν. Είναι αυγά που θα εκκολαφθούν σιγά – σιγά.

Θα μπορούσε ίσως, κατά τη γνώμη κάποιων, ένας θεός... μία θεότητα, ένας Δάσκαλος (Δασκάλους θα θέλαμε να μας αποκαλείτε, άλλωστε), να σας παραθέσει μια σειρά πληροφοριών, που θα ικανοποιούσαν κάθε σας απορία και κάθε σας επιθυμία να γίνετε παντογνώστες. Η δουλειά μας είναι δύσκολη. Εάν σας παρουσιάσουμε μία σειρά δεδομένων δεν θα κάνουμε τίποτα διαφορετικό απ' ό,τι κάνει μία εφημερίδα ή ένα βιβλίο. Μπορείτε να ανοίξετε και να διαβάσετε. Η παρουσία μας στον εσωτερικό σας χώρο ωστόσο, έρχεται όχι για να σας δώσει ξεκάθαρες πληροφορίες για συγκεκριμένα γεγονότα –γιατί άλλωστε δεν το χρειάζεστε αυτό. **Η παρουσία μας στον εσωτερικό σας χώρο συμβαίνει για να ενεργοποιήσει τις εσωτερικές σας δυνάμεις, να ξεκλειδώσει κωδικούς φωτός και να σας βοηθήσει να θυμηθείτε, με άλλα λόγια, να διαβάσετε το δικό σας βιβλίο της Ζωής.**

Η παρουσία μου βέβαια, αν και είναι αντιληπτή σε πολλούς, δεν είναι σε κάποιους άλλους. Από εσάς που βρίσκεστε σήμερα εδώ, λίγοι με αντιλαμβάνονται πραγματικά. Ο λόγος δεν είναι άλλος από το ότι η αρσενική πλευρά τους δεν τους αφήνει αρκετά ελεύθερους. Μπορεί να είναι και εκπρόσωποι του γυναικείου φύλου αυτές που δυσκολεύονται να με δουν, δεν έχει σημασία το φύλο. **Η αρσενική πλευρά τους δεν τους αφήνει και δεν τις αφήνει να μείνουν σε δεκτική στάση, ώστε να αντιληφθούν τη γλυκύτητα και τη συντροφικότητα και την τρυφερότητα της Μητέρας.**

Καλώς ή κακώς, όλοι σας φέρετε κάποια συμπλέγματα από τη σχέση σας με τη δική σας μητέρα. Λίγο ως πολύ, όλοι οι άνθρωποι έχουν κάτι δυσάρεστο να θυμηθούν από τους γονείς τους. Καταλαβαίνετε ότι, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε βαθύτερα σε αυτή την εργασία μαζί, είναι απαραίτητο να συντονιστείτε άφοβα με τη μητρική, τη θηλυκή αρχή. Έτσι, αυτό που θα πρέπει να περιμένετε είναι ότι, τα πρώτα προβλήματα, οι πρώτοι κλυδωνισμοί που θα προκύψουν στην ενέργειά σας, θα έχουν να κάνουν με τη μητρική αρχή. Θα συγκρουστείτε. Θα έρθετε σε ρήξη, σε συμβιβασμό τελικά, και η κατάσταση θα εξομαλυνθεί και πάλι. Αυτό φυσικά δεν είναι απόλυτο αλλά η έντασή του σχετίζεται με το βαθμό δυσκολίας που έχει. Δεν είναι κάτι που θα πρέπει να φοβάστε.

Στέκομαι στο κέντρο του κύκλου και σας κοιτώ στα μάτια. Ανοίγω την αγκαλιά μου διάπλατα για εσάς. Θέλω να καταλάβετε ότι **η συμμετοχή σας στα Ελευσίνα Μυστήρια δεν είναι και δεν πρέπει να είναι μια παθητική συμμετοχή.** Δεν πρόκειται για ένα τυχαίο πέρασμα από έναν ιερό τόπο. Βρίσκομαι εδώ, ανάμεσά σας και σας αγκαλιάζω τον καθένα και την καθεμιά ξεχωριστά, ζητώντας να μπούμε σε μία προσωπική σχέση.

Η Μητέρα δουλεύει προσωπικά. Η Μητέρα είναι Τροφός. Η Μητέρα Διδάσκει. Η Μητέρα μπορεί να τραβήξει το αυτί του παιδιού, αλλά είναι εκεί για να το προστατεύσει. Αν αυτή τη στιγμή λοιπόν έχετε αμφιβολίες στην καρδιά σας για το ότι μπορείτε να το κάνετε αυτό, είστε ελεύθεροι να αποχωρήσετε. **Δεν μπορείτε να περάσετε στα Ελευσίνα Μυστήρια, χωρίς να μπειτε σε μία προσωπική – άκρως προσωπική- σχέση μαζί μου. Γιατί, από αυτή τη στιγμή, σας υιοθετώ.** Είναι μιας μορφής υιοθεσία, έτσι θα τη δείτε. Και αυτή η υιοθεσία, θα σφραγιστεί στα Μεγάλα Μυστήρια. Αυτή είναι η σχέση που θα αναπτύξετε μαζί μου.

Η σχέση σας με την Αθηνά, την Άρτεμη, την Αφροδίτη ενίοτε, και άλλους και άλλες μορφές του Ολύμπου, θα λειτουργήσουν επικουρικά. Θα είναι πάντοτε κοντά σας συνδυσασμένα για να σας καθοδηγούν σε ό,τι χρειάζεστε.

Παίρνετε λοιπόν σήμερα μια μεγάλη απόφαση: γίνεστε παιδιά της Δήμητρας. Η Δήμητρα δεν θα είναι μαζί σας κάθε στιγμή. Η Μητέρα έχει και άλλες δουλειές να κάνει. Θα είναι κοντά σας οι μεγαλύτερες αδελφές σας, η Άρτεμις, η Αθηνά, η Αφροδίτη. Κυρίως η Αθηνά είναι αυτή που θα αναλάβει να σας οδηγήσει και να φέρει εις πέρας μαζί σας τη δοκιμασία των Μικρών Ελευσινίων. Θα είναι η οδηγός σας και μπορείτε να απευθύνεστε σε αυτήν κάθε φορά που έχετε οποιοδήποτε ερώτημα. Σε μένα θα απευθύνεστε, όταν χρειάζεστε τη Μητέρα.

Αφού έκανα ξεκάθαρο αυτό, μπορούμε να προχωρήσουμε. Δεν χρειάζεται να διαβάσετε τον Ορφικό ύμνο ή τον Ομηρικό ύμνο ή οποιονδήποτε ύμνο. Μπορείτε να ρίξετε μια ματιά για να δείτε την ιστορία και να έχετε σχηματίσει μέχρι την τέλεση των Μικρών Ελευσινίων μία σαφή εικόνα του μύθου. Έχετε μάθει όμως με τη σοφία που έχετε μέχρι τώρα, ότι ο μύθος, μπορεί να συμβολίζει πάρα πολλά πράγματα και να δείχνει πάρα πολλά πράγματα, αλλά δεν μπορεί να αντικατασταθεί από την πραγματικότητα.

Είσαστε αδέρφια μπροστά μου κι εγώ δεν θέλω παιδιά που φοβούνται το φως... δεν θέλω παιδιά που φοβούνται το σκοτάδι. Θέλω παιδιά που αξίζουν την καθοδήγησή μου. Όχι γιατί είμαι μία σκληρή μάνα αλλά γιατί ξέρω ότι αυτό χρειάζεστε. Χρειάζεστε να υπερβείτε τους φόβους που έχετε ριζωμένους στην καρδιά σας. Θα μου πείτε αμέσως ότι έχετε κάνει πάρα πολύ δουλειά μέχρι σήμερα για να εγκαταλείψετε αυτούς τους φόβους και τα έχετε καταφέρει πάρα πολύ καλά, κάποιοι. Και δεν νιώθετε ότι χρειάζεται να κάνετε κάτι άλλο. «Και τώρα έρχεσαι εσύ, Δήμητρα και μας λες ότι πρέπει να υπερβούμε πάλι τους φόβους μας.»

Αν δεν έχετε πραγματικά φόβους να υπερβείτε, όπως νομίζετε, τότε η πορεία σας μέχρι τα Μεγάλα Ελευσίνα, θα είναι απλά ένα παιχνιδάκι. Τότε βρίσκεστε εδώ, μοναχά για να επιβεβαιώσετε την ανωτερότητά σας. Αυτό από μόνο του θα μπορούσε να σας κάνει πολύ καλό, γιατί θα έχετε μία

επιβεβαίωση. Κάτι μου λέει όμως, ότι δεν έχετε πραγματικά υπερβεί όλους σας τους φόβους.

«Κι εδώ Δήμητρα», ακούω κάποιον άλλον από εσάς να ρωτά, «έχω ένα άλλο ερώτημα: γιατί έχουμε ακόμα φόβους, αν είχαμε λάβει την Ελευσίνα Μύηση στο παρελθόν – και μάλιστα κάποιοι από εμάς πολλές φορές, όπως μας έχεις πει; Έμαθα τότε και ξέχασα πάλι;»

Όπως είπα παλαιότερα, σε άλλη επικοινωνία, **η Ελευσίνα Μύηση μπορεί να κρατήσει ζωντανή τη μνήμη σας για έναν αριθμό ενσαρκώσεων, για αρκετές ζωές στη σειρά. Αν όμως δεν επαναληφθεί, αναπόφευκτα θα πέσετε πάλι στη λήθη. Αν δεν επαναληφθεί κι εσείς δεν κάνετε πολλά βήματα προς τα εμπρός, θα βρεθείτε πάλι στη λήθη.** Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι η ανανέωση της μύησης που θα κάνετε τώρα, έρχεται να σας δώσει μία ακόμα ώθηση. Δεν είναι η αρχική σας μύηση και, πιστεύω πραγματικά ότι δεν θα είναι και η τελευταία. Αλλά είναι μια μύηση που αγαπάτε. Μια σύνδεση που αγαπάτε.

Ο φόβος των Ελευσινίων, ο φόβος που προκαλούν τα Ελευσίνα, είναι μεγάλος για ορισμένους. Το άκουσμα της λέξης «Άδης» τους κάνει να τρομάζουν – κι έχουν δίκιο! Δεν είμαι εδώ για να σας φοβίσω, ούτε όμως είμαι εδώ για να σας πω ότι έχετε απόλυτο άδικο. Είμαι εδώ για να σας καλέσω να διαπιστώσετε ιδίοις όμμασι τι σημαίνει «κάθοδος στον Άδη». Ξέρω πολύ καλά -και καταλαβαίνετε κι εσείς- ότι αυτή η κάθοδος στον Άδη, η έννοια της καθόδου στον Άδη διαιωνίστηκε διά μέσου των εποχών και ήρθε στη ζωή σας με έναν άλλον τρόπο, μέσω μίας νέας θρησκείας, του Χριστιανισμού. Μόνο που αυτή η κάθοδος στο Άδη οδηγεί στην Ανάσταση αλλά δεν βιώνεται αρκετά από εσάς ως κάθοδος στον Άδη. Επίσης, σε αυτήν την απόδοση της καθόδου στον Άδη, κυριαρχεί η αρσενική μορφή αντί της θηλυκής. Αυτό από μόνο του είναι μια πονηριά... Είναι μια πονηριά του σύμπαντος, μια πονηριά του δικού σας σχεδίου. Έχετε πολλά να δείτε μόνο σε αυτό, αν αναλογιστείτε μόνο και μόνο αυτό το γεγονός!

«Τελικά, υπάρχει η Δήμητρα; Υπάρχει ο Όλυμπος, ο Δίας, όλοι αυτοί που ακούμε, ή είναι μόνο σύμβολα, ή συμβολίζουν απλά όψεις του εαυτού μας και τίποτε άλλο;»

Εποπτεία, αγαπητοί μου, εποπτεία! Όταν φτάσετε στην Εποπτεία, στο τρίτο επίπεδο, θα καταλάβετε. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, ό,τι και να σας ειπωθεί, θα το κατανοείτε μεν με έναν λογικό τρόπο -γιατί θα φαίνεται λογικό σε έναν βαθμό- αλλά δεν θα το βιώνετε. Στην Εποπτεία, θα το βιώσετε. Θα συνειδητοποιήσετε τι πραγματικά συμβαίνει. Υπομονή μέχρι τότε!

Για την ώρα, είναι αρκετό για εσάς να αναρωτηθείτε αν υπάρχουν εσείς. Είναι πολύ αστείο, μία σαπουνόφουσκα να αναρωτιέται αν υπάρχει ο ουρανός. Τι λέτε; Σε ένα επίπεδο, υπάρχει το ίδιο ο ουρανός, όσο και η σαπουνόφουσκα. Την άλλη στιγμή όμως, θα μείνει μόνο ο ουρανός και η σαπουνόφουσκα θα έχει διαλυθεί μέσα στον ουρανό, μέσα στον αέρα. Τελικά, ποιος υπάρχει; Αν δείτε τα πράγματα σε βάθος χρόνου, στην απειροσύνη του χρόνου, θα συνειδητοποιήσετε ήδη πάρα πολλά. Ζητώ να κάνετε τη δουλειά σας με συνέπεια και προσοχή, αφοσίωση και ηρεμία. Δεν υπάρχει βία... δεν υπάρχει βιασύνη. **Όταν είστε στην αγκαλιά της Μητέρας, δεν έχετε λόγο να βιάζεστε. Και, από σήμερα σας παίρνω**

στην αγκαλιά μου.

Σε λίγη ώρα θα αφήσω την Αφροδίτη να σας μιλήσει, παρόλα αυτά έχω να προσθέσω μερικά πράγματα ακόμα. Το ταξίδι στην Ελευσίνα γίνεται ελεύθερα και συνειδητά. Κανένας δεν ωφελείται αν τον ταξιδέψουν άλλοι. Κανένας δεν ωφελείται αν μείνει σπίτι του και κάποιος του περιγράψει τη διαδρομή ή αν δει τη διαδρομή με κάποια οπτικοακουστικά μέσα. **Το ταξίδι στην Ελευσίνα γίνεται με τα δικά σας πόδια. Σ' αυτή τη δήλωση υπάρχουν πράγματα που θα τα καταλάβετε εν καιρώ, πέρα από το προφανές μήνυμα.**

Ως Μητέρα, έρχομαι να σας ωθήσω να σταθείτε στα πόδια σας. Δεν είμαι εδώ σαν βακτηρία, σαν μπαστούνι για να στηριχθείτε εσείς. Σας υποστηρίζω όταν πραγματικά το χρειάζεστε. **Η δουλειά της Μητέρας δεν είναι να βαστάζει το βάρος του παιδιού. Η δουλειά της Μητέρας είναι να το βοηθά να σταθεί στα πόδια του.** Αντιλαμβάνομαι ότι αυτό μπορεί να εκληφθεί ως μια μορφή σκληρότητας. Δεν είναι. Και όσοι από εσάς μεγαλώσατε παιδιά, μπορείτε να καταλάβετε για τι πράγμα μιλάω – περίπου.

Η καλή μητέρα, σπρώχνει το παιδί να ανεξαρτητοποιηθεί. Τελεία και παύλα. Μπορεί να του δώσει τα πάντα, όταν πραγματικά το χρειάζεται, όσο είναι βρέφος και αδύναμο να τραφεί μόνο του. Αν έστω και μία μέρα παραπάνω συνεχίσει να το συντηρεί, του κάνει κακό. Του ενσταλάζει την αίσθηση της αδυναμίας, του δείχνει ότι πιστεύει ότι δεν είναι ικανό να τα βγάλει πέρα μόνο του. Δημιουργεί παθητικούς πολίτες στην κοινωνία. Και αυτό δεν το επιτρέπω! Στη δική μου γενιά, στο δικό μου πεδίο, δεν υπάρχουν «παθητικοί πολίτες» στην κοινωνία. Υπάρχουν ενεργοί, συνειδητοποιημένοι πολίτες, άξια μέλη της κοινότητας, που στηρίζονται στον εαυτό τους και στις δυνάμεις τους!

«Δήμητρα, τα λες αυτά γιατί δεν είσαι στην περίοδο της κρίσης στην Ελλάδα!» λέει κάποιος. «Θα σου 'λεγα εγώ...». Ποιος έφερε την κρίση; Εσείς. Πώς τη φέρατε την κρίση; Μεγαλώνοντας νωθρές γενιές, από κάθε άποψη.

Ξέρω ότι ακούγομαι σκληρή και ίσως αναρωτιέστε: «Τι ακριβώς κάνει η Δήμητρα τώρα; Μιλούσαμε για τον εσωτερικό μας εαυτό, μιλούσαμε για το πνευματικό πεδίο και τώρα ξαφνικά 'μας τα χώνει' για τον τρόπο που λειτουργεί η κοινωνία μας;»

Ως Μητέρα, οφείλω να σας λέω την αλήθεια. Μπορεί να σκέφτεστε και να πιστεύετε –και δεν είναι τελείως λάθος–, ότι πρόκειται για ένα συλλογικό σενάριο. Ότι είναι το σενάριο της δικής σας ψυχής και το σενάριο της ψυχής των παιδιών σας, των Ελλήνων, του κόσμου, συνεπώς καλώς γίνεται ό,τι γίνεται. Πίσω απ' όλα όμως, υπάρχει μία κοινή λογική. Όλο το μέλλον σας στηρίζεται στα παιδιά σας, όχι για να κρεμαστείτε από αυτά... Στηρίζεται στα παιδιά σας και ο τρόπος που μεγαλώνετε τα παιδιά σας, διαμορφώνει το μέλλον σας.

Είναι τόσο σημαντικό αυτό που λέγεται εδώ και είναι τόσο σημαντική η δουλειά που θα κάνετε με τα Ελευσίνα και τη Μητέρα! Μη πάει ο νους σας μοναχά στον Άδη και στο πνευματικό πεδίο. Η γη είναι εδώ κι εγώ είμαι εδώ, ανάμεσά σας. Κι εσείς είστε εδώ και ζητάτε καθοδήγηση και βοήθεια για το

‘εδώ’. Στην άλλη πλευρά είναι όλα ωραία... Φυσικά! Εδώ;

Αλλά πώς μια σωστή μητέρα θα πρέπει να τρέξει και να δώσει στα παιδιά της άφθονα όσα ζητάνε, αν δεν έχει ελέγξει πρώτα αν έχουν κάνει τα ίδια αυτό που πρέπει, αν έχουν μάθει, έτσι ώστε να μπορούν να σταθούν στα πόδια τους; Πρόκειται για βασικές αρχές. **Σας θυμίζω ότι στη Γη τον νόμο τον βάζω εγώ, η Θεομοφóρος Δήμητρα.**

Μπορείτε λοιπόν να πάτε πολύ βαθιά στα εσωτερικά πεδία, να κάνετε παρέα με τους αγγέλους, με τα πνεύματα, με τους Ολύμπιους, τους Δασκάλους τους αναληφθέντες, με υψηλής δόνησης πνεύματα, όπως λέτε, και αυτοί ποτέ δεν θα σας κρίνουν για το γήινο έργο σας. Ποτέ. Με πολύ αγάπη σας περιμένουν. Με πολύ αγάπη χαίρονται τη συναναστροφή μαζί σας. Ξέρουν τις δυσκολίες σας και περιμένουν πότε εσείς, χαλαρά, θα κάνετε τα απαραίτητα βήματα.

Η Μητέρα όμως έχει ευθύνη. Έχει την ευθύνη να κάνει τα παιδιά της ανεξάρτητα. Έχει την ευθύνη να τους δείξει πώς θα είναι πραγματικά ελεύθερα. Όχι να τα δεσμεύσει, να τα ελευθερώσει. Και η ελευθερία αναφέρεται σε πολλά επίπεδα και στο πιο βασικό, βέβαια, ελευθερία δεν σημαίνει απλά να μην έχεις έναν αφέντη πάνω απ’ το κεφάλι σου – αυτή είναι η πιο εξωτερική και ασήμαντη μορφή ελευθερίας.

Ελευθερία είναι να μη φοβάσαι. Να μη φοβάσαι τον εαυτό σου, να μη φοβάσαι τη σκιά σου, να μη φοβάσαι το θάνατο. Ελευθερία είναι να μη νιώθεις φόβο, όχι γιατί ξέρεις ότι είσαι πάρα πολύ δυνατός και θα τα βγάλεις πέρα με όλες τις προκλήσεις και θα νικήσεις αλλά γιατί ξέρεις ότι η ζωή και ο θάνατος συναντώνται, είναι ένα και το αυτό. Η ζωή και ο θάνατος είναι η Μία ενέργεια της Ζωής που περνά από μία πύλη. Από τη μία πλευρά της πύλης λέγεται «θάνατος» και από την άλλη «ζωή». Έχετε δίπλα σας τη Δημοκρατία των Σκοπίων. Οι ίδιοι λέγονται Μακεδονία κι εσείς τους λέτε FYROM. Τι έχει αλλάξει ουσιαστικά; Ο τρόπος που το εκφράζετε. Είναι ψεύτικα όλα τα σενάρια για το θάνατο και τη ζωή. Ο θάνατος και η ζωή είναι η ίδια ενέργεια. Χαρακτηρίζεται ως θάνατος και ζωή ανάλογα με την πλευρά από την οποία τη βλέπετε, ανάλογα με την πλευρά της πύλης στην οποία στέκεστε.

Είναι ανόητο λοιπόν - α-νόητο - να φοβόσαστε το θάνατο. Είναι σαν να φοβόσαστε την προέκταση της ζωής, σαν να φοβόσαστε να περάσετε από τη μία πόρτα, από το ένα δωμάτιο στο άλλο. Δεν μπορείτε να μείνετε για πάντα σε ένα δωμάτιο, θα αρχίσετε να ασφυκτιάτε, αυτό συμβαίνει. Και όταν έρχεται η ώρα να περάσετε την πύλη του θανάτου, όπως λέτε, απλά έχετε φτάσει σε ένα σημείο όπου η ενέργειά σας ασφυκτιά μέσα στο φυσικό σώμα. Δεν αντέχει να είναι άλλο εκεί. Έχει ολοκληρώσει αυτό που πραγματικά ήθελε, πέρα από όσα σας λέει ο νους σας, και θέλει να ελευθερωθεί, θέλει να πετάξει. **Ο θάνατος δεν μπορεί να προέλθει από έξω.** Η μετάβασή σας είναι πάντοτε μια δική σας απόφαση. Πέρα από το ότι μπορεί να σας έρθει μέσω ενός εξωτερικού παράγοντα, είναι μία δική σας απόφαση, επειδή η ψυχή πια ασφυκτιά, δεν αντέχει άλλο εκεί. Θέλει να μεγαλώσει.

Θάνατος είναι... Για το παιδί είναι ένας μικρός θάνατος το να πρέπει να πετάξει το αγαπημένο του παντελόνι, επειδή δεν του κάνει πια. Δεν χωράει πια στο αγαπημένο του παντελόνι, στα αγαπημένα του παπούτσια. Του

πήγαιναν, έμαθε το πόδι του, καμάρωσε μέσα σ' αυτό, μέσα στα όμορφα παπούτσια του, μα τώρα το πόδι μεγάλωσε. Είναι ένας μικρός θάνατος.

Θάνατος είναι το αστέρι που χάνεται στον ουρανό. Κοιτάτε τον ουρανό μια έναστρη νύχτα και βλέπετε ένα πεφταστέρι. Εμφανίζεται και χάνεται, περνά και φεύγει, γεννιέται και πεθαίνει στην πραγματικότητα σας, σε δευτερόλεπτα. Σε λιγότερο από ένα δευτερόλεπτο, κάποτε. Γέννηση, ζωή και θάνατος... μα είναι το ίδιο πεφταστέρι, είναι το ίδιο μετέωρο που κινείται, είναι ο ίδιος κομήτης, άλλες φορές, που διασχίζει τον ουρανό.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα. Θα σας αφήσω να θέσετε τις ερωτήσεις σας, αν υπάρχουν και κατόπιν θα συνεχίσετε με την Αφροδίτη.

Η Μητέρα είναι πάντοτε σε αναμονή.

Η αγκαλιά της Μητέρας είναι πάντοτε ανοιχτή για εσάς.

Και έτσι είναι.

.....

Επικοινωνία με τις θεές Άρτεμη και Αφροδίτη

Ας πάρουμε μερικές βαθιές χαλαρές αναπνοές και ας σταθούμε στο κέντρο της καρδιάς.

Βρίσκεστε λοιπόν σε ένα σπίτι, σε ένα διαμέρισμα στο κέντρο της Αθήνας. Είναι νύχτα και ο ουρανός σκοτεινός. Μαζευτήκατε για να συνομολογήσετε την αλήθεια σας. Η Άννα μιλά, εσείς ακούτε και μέσα σας κρίνετε, σχολιάζετε, αποδέχεστε, και λοιπά. Αυτή είναι μια διεργασία που την κάνατε πολλές φορές μαζί, και σε αυτή τη ζωή και σε άλλες.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση βρίσκεστε εδώ για να δουλέψετε στα Ελευσίνια Μυστήρια. Ξέρουμε ότι πηγαίνουμε σιγά – σιγά. Παίρνουμε χρόνο γιατί... καταλαβαίνετε ότι, επειδή ακριβώς προέρχεστε από διαφορετικές πνευματικές οικογένειες και διαφορετικούς χώρους, χρειάζεται κατ' αρχήν να ομογενοποιηθεί η ενέργειά σας. Χρειάζεται να δουλέψετε, να συνδεθείτε, σαν ομάδα.

Η σύνδεσή σας με τη Δήμητρα είναι προσωπική. Παρόλα αυτά, πορεύεστε από εδώ και πέρα σαν ομάδα. Σε κάθε ομάδα, αναδεικνύεται ο δύσπιστος, ο ανάποδος και γκρινιάρης, ο ευγενικός/καλοσυνάτος. Υπάρχουν κάποιοι που φαίνονται ουδέτεροι αλλά, παρόλα αυτά, ακολουθούν τις δικές τους διεργασίες. Έχετε αποφασίσει ποιοι θα είναι σ' αυτούς τους ρόλους στη δική σας ομάδα; Ξέρουμε ότι δεν θα είστε όλοι εδώ, παρόντες, αλλά το ερώτημα ισχύει. Εσείς, ποιο ρόλο θέλετε να παίξετε;

Πρέπει να υπάρχει ένας κακός. Ποιος θα κάνει το ρόλο του κακού; Είναι σημαντικό!

[Σηκώνει το χέρι ο Γ.]

Ο Γ., γκρινιάρης και ανάποδος. Ευχαριστούμε Γ., που ανέλαβες αυτόν το ρόλο.

Δεν καταλαβαίνετε γιατί αλλά θα φανεί στη συνέχεια.

Ποιος θα κάνει το ρόλο του πολύ καλού, μέχρι αηδίας δοτικού;

[Προθυμοποιείται η Κ.]

Ευχαριστούμε, Κ.!

Ποιος θα κάνει το ρόλο του σπιούνου;

[Προθυμοποιείται η Ευ.]

Θα παίξει λοιπόν το ρόλο η Ευ. Ευχαριστούμε, Ε.!

Ποιος θα παίξει το ρόλο του σοφού; Δεν σημαίνει ότι είστε σοφοί, σημαίνει ότι θα παίξετε ένα ρόλο.

[σηκώνει το χέρι ο Κ.]

Οι υπόλοιποι βρίσκεστε σε μία ουδέτερη θέση, σύντομα θα πάρετε κάποιο ρόλο αλλά, για την ώρα, βρίσκεστε σε ουδετερότητα. Πολύ ωραία!

Για να προχωρήσει η εργασία της ομάδας, θα επιτρέψουμε να εκδηλωθούν αυτές οι ενέργειες μέσα από τα συγκεκριμένα πρόσωπα. Η δική σας άσκηση, των υπολοίπων αλλά και αυτών των ιδίων, είναι να θυμόσαστε ότι πρόκειται για ρόλους. Να θυμόσαστε, ότι πρόκειται για ρόλους. Να θυμόσαστε ότι παίξετε ρόλους.

Σας μιλά η Αφροδίτη εδώ και τόση ώρα.

Η ομάδα σας φέρει πολλές εσωτερικές συγκρούσεις. Δεν μπορείτε να προχωρήσετε και να ομογενοποιηθείτε για να μείτε στα Μικρά Ελευσίνα, αν δεν διαχειριστείτε αυτές τις συγκρούσεις. Συνεπώς, χρειάζεται να δώσετε μία διέξοδο ως ομάδα. Ξέρετε ότι στις ομάδες βαθιάς εσωτερικής εργασίας προκύπτουν συχνά καρμικά προβλήματα, τα οποία, αν η ομάδα έχει την σοφία και την κατανόηση και τη σύνεση, τα διαχειρίζεται δεόντως, με κάθε επίγνωση, έτσι ώστε να καταλήξουν σε αρμονία.

Εσείς δεν έχετε αυτή την ωριμότητα, γιατί δεν γνωρίζετε ακόμα και δεν έχετε «δέσει» σαν ομάδα, συνεπώς θα λειτουργήσουμε με αυτόν τον τρόπο. Θα επιτρέψετε να εκδηλωθούν αυτές οι ενέργειες σύμφωνα με τον νόμο της Αβλάβειας, μέσα από τα άτομα που δέχτηκαν να παίξουν αυτόν το ρόλο. Θα προκύψουν και άλλοι ρόλοι στη συνέχεια, που θα τους δούμε. Έτσι, θα μπορέσετε να φέρετε στην επιφάνεια αυτές τις υφέρπουσες εντάσεις και να τις καθαρίσετε μέχρι να φτάσετε στα Ελευσίνα. Πρόκειται για ένα ταχύρυθμο μάθημα, αν θέλετε, μια ταχύρυθμη εκπαίδευση στην επίλυση ομαδικών συγκρούσεων.

Σας καλωσορίζω στον Κύκλο των Μικρών Ελευσινίων Μυστηρίων.

Η Άρτεμις και η Αφροδίτη βρισκόμαστε εδώ και ζητούμε να ενώσετε την ενέργειά σας μαζί μας. Δεν κάνουμε βήμα χωρίς εσάς...

Στη σημερινή συνάντηση είμαστε παρούσες εμείς, σε επόμενη θα έρθει η Αθηνά, κ.τ.λ. σιγά – σιγά θα συνδεθείτε με όλους και όλες εμάς που εργαζόμαστε στα Ελευσίνα Μυστήρια, για την υλοποίηση αυτών των Μυστηρίων.

Είμαστε ενέργειες; Είμαστε θεότητες; Είμαστε πλάσματα της φαντασίας σας; Σκεπτομορφές; Αγαπήστε μας! Όπως αγαπάτε τον πλησίον. Όπως αγαπάτε ένα φίλο σας. Όπως αγαπάτε ένα όμορφο σχέδιό σας. Ένα σχέδιο που κάνετε, είναι υπαρκτό; Τι είναι; Είναι μία σκεπτομορφή; Υπάρχει; Θα υπάρξει αν του δώσετε σάρκα και οστά. Υπάρχει ήδη; Σε ένα πεδίο υπάρχει! Ένα αγαπημένο σας όνειρο... Αγαπήστε μας!

.....

Άννα:

Μου λένε: «Η Άρτεμις, η Αφροδίτη και ο Απόλλων είναι παρόντες». Κοιτάζω την ώρα και είναι οκτώ ακριβώς. Ήθελε ο Απόλλων να ξεκινήσουμε στις 8:00 μμ. *[αναφέρεται σε συνάντηση άλλου κύκλου]* Εντάξει...

Για σήμερα μόνο, θα προχωρήσουμε στην εργασία με τον Απόλλωνα.

[Η συνάντηση συνεχίστηκε με την εργασία ενεργοποίησης ιερών χώρων, υπό την καθοδήγηση του Απόλλωνα.]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 2^η - 06.12.2014

«Ηθικό είναι αυτό που προέρχεται από την Αλήθεια του όντος και την υποστηρίζει»

Έτσι λοιπόν, σιγά-σιγά ετοιμάζεστε για τον ενταφιασμό. Η αποδόμηση και ο ενταφιασμός συνδέονται και δεν υπάρχει πιο γλυκιά ενέργεια από αυτήν του τάφου. Γι' αυτούς που παρακολουθούσαν νωρίτερα σήμερα το μάθημα διαυλισμού, θα είναι περίεργο τώρα να σταθούν σε μια πολύ διαφορετική ενέργεια από αυτή που μάθατε ως αγγελική. Παρόλα αυτά, θα δείτε ότι η βάση των τεσσάρων στοιχείων είναι η ίδια. Δεν έχετε τίποτα να φοβηθείτε, απλά χρειάζεται να αφεθείτε με εμπιστοσύνη στα χέρια της Δήμητρας και όσων συνεπικουρούν το έργο της.

Η ωραιότερη στιγμή της ζωής σας είναι ο θάνατος. Η στιγμή στην οποία νιώθετε τη μεγαλύτερη πληρότητα, τη βαθύτερη οργασμική ικανοποίηση, είναι ο θάνατος. Σκεφτείτε ότι, σας αρέσει ο οργασμός επειδή σας φέρνει σε επαφή με τον Θείο σας Εαυτό, με το θεϊκό σας δυναμικό και επειδή μοιάζει πραγματικά ως θάνατος. Εξ ου και οι διάφορες τεχνικές οργασμικής ικανοποίησης, που αφορούν την προσέγγιση του θανάτου, με πλαστούς απαγχονισμούς κ.τ.λ. Κι αυτό γιατί η ψυχοσύνθεσή σας αποτελείται όχι από ένα στοιχείο αλλά από δύο βασικές ενέργειες, όπως τις γνωρίζετε ως ενορμήσεις της ζωής και του θανάτου. Για να μπορέσει να λειτουργήσει η μία, χρειάζεται να δώσει μια ώθηση η άλλη. Με αυτόν τον τρόπο, **κάθε φορά που πλησιάζετε στο θάνατο, μπορείτε να απολαύσετε περισσότερο τη ζωή. Και κάθε φορά που αποζητάτε τη ζωή στην πληρότητά της, νιώθετε ότι είστε πάρα πολύ κοντά στην αποδέσμευση του θανάτου, ότι βιώνετε μία ελευθερία πολύ πέρα από αυτή της γήινης ζωής.** Τελικά, αυτό που βιώνετε ως θάνατο ή ενόρμηση του θανάτου, είναι απλά η ανάγκη σας να μεταβείτε στην άλλη πλευρά του πέπλου. Είναι η εσωτερική ώθηση να ξεπεράσετε τα δεσμά της μορφής και να απελευθερωθείτε, μεταβαίνοντας σε έναν χώρο ελευθερίας. Τώρα, πώς κατέληξε ο χώρος ελευθερίας να εμφανίζεται ως τάφος, είναι κάτι άλλο.

Σας αφήνουμε λοιπόν να αναλογιστείτε πόσο σημαντικοί είναι αυτοί οι δύο παράγοντες, η ενόρμηση της ζωής και η ενόρμηση του θανάτου. **Βρίσκεστε διαρκώς ανάμεσα σε αυτές τις δύο ενορμήσεις και η βασική διαφορά ανάμεσά τους είναι ότι μπορείτε να βιώσετε τη μία, μόνο όταν σταθείτε στην άλλη.** Είναι αλληλοσυμπληρούμενες. Μπορεί να σας φαίνονται αντίθετες μεταξύ τους αλλά στην ουσία συμπληρώνονται μεταξύ τους. Στην ουσία, αποτελούν μέρη μίας ενιαίας συνείδησης. Αν είχατε τη δυνατότητα να ζήσετε σε ένα χώρο δύο δωματίων, δεν θα μπορούσατε να μείνετε στο ένα αν δεν στεκόσασταν στον άλλον. Αν δεν γινόταν αυτό, δεν θα καλύπτατε όλο το δυνατό χώρο. Δεν χρειάζεται να το φιλοσοφείτε τόσο βαθιά βέβαια – δεν απαιτείται σε αυτή τη φάση. Αλλά πραγματικά, θα σας βοηθήσει πάρα πολύ στην εξέλιξη των πραγμάτων, στην πορεία της ζωής σας, να συμφιλιωθείτε και με την ενόρμηση του θανάτου. Δεν χρειάζεται να κερδίζει πάντα η ενόρμηση της ζωής. Δεν μπορεί να κερδίζει πάντα, γιατί δεν είναι σε ανταγωνισμό πραγματικά με την ενόρμηση του θανάτου αλλά είναι

δύο ενέργειες φαινομενικά αντίθετες μεταξύ τους, που αλληλοσυμπληρώνονται και έχουν σαν σκοπό να σας βοηθούν να ρέετε από τη μία πραγματικότητα στην άλλη, όπως ο αέρας που, ανοίγοντας το παράθυρο, φυσά από το ένα δωμάτιο προς το άλλο. Τίποτα περισσότερο από αυτό.

Η συνείδηση είναι ενιαία. Όταν εσείς αφήνετε το σώμα σας για να περάσετε στο βασίλειο των νεκρών, όπως συνηθίζονταν να λέγεται, δεν χάνετε κάτι, απλά συνειδητοποιείτε ότι περνάτε σε έναν άλλο χώρο, πολύ πιο ελεύθεροι πλέον από τους περιορισμούς του φυσικού σώματος. Και αυτό είναι όλο.

Γι' αυτό είπαμε λοιπόν ότι, η πιο γλυκιά στιγμή της ζωής σας είναι η στιγμή του θανάτου. **Η πιο ιερή απελευθέρωση είναι η στιγμή του θανάτου. Και ωστόσο, δεν θα παροτρύνουμε κανέναν να επιδιώξει αυτή την εμπειρία πριν έρθει η κατάλληλη στιγμή.** Ο λόγος που θεωρούνται ηθικά απαράδεκτες οι αυτοκτονίες, είναι επειδή στην ουσία δεν έχει εκτονωθεί πλήρως το δυναμικό της ζωής. Είναι σαν να κόβεις ένα άγουρο φρούτο, που δεν έχει φτάσει στην ωρίμανση και δεν μπορεί συνεπώς να χρησιμοποιηθεί. Το άγουρο φρούτο είναι ξινό, στυφό, ανώριμο. Δεν έχει εκδηλωθεί πλήρως. Η στιγμή του θανάτου ωστόσο, όταν επιτρέψετε σε αυτή τη στιγμή να έρθει μόνη της, την κατάλληλη στιγμή, συμβαίνει όταν πλέον η ψυχή βρίσκεται σε πλήρη ετοιμότητα. Όταν έχει αποκομίσει όλα τα αγαθά που μπορούσε να αποκομίσει, όλες τις εμπειρίες και τα μαθήματα και, νικηφόρα, φορά το στέφανο της νίκης. Φορά το δάφνινο στεφάνι και προχωρά στην άλλη πλευρά. Δεν είναι αμαρτία, **είναι μία άκαιρη πράξη η αυτοκτονία. Άωρη, άκαιρη πράξη, ως εκ τούτου ακατάλληλη** -στην πλειοψηφία των περιπτώσεων.

Ξεκινήσαμε λοιπόν μιλώντας για την ομορφιά του θανάτου. Δεν είσατε εδώ για να σας χαϊδέψουμε τα αυτιά με πράγματα που θα θέλατε να ακούσετε. Δεν είμαστε εδώ για να σας οδηγήσουμε σε φανταστικές περιπλανήσεις. Είμαστε εδώ για να σας δείξουμε το δικό σας βασίλειο του θανάτου. Παρόλα αυτά, μέχρι να φτάσετε σε αυτή τη στιγμή, θα περάσετε μέσα από μία μακρά προετοιμασία αρκετών μηνών, έτσι ώστε να μπορέσετε στο τέλος να βιώσετε το μεγαλείο αυτής της εισόδου στον Άδη με όλο σας το Είναι. Να έχετε συμφιλιωθεί με αυτήν την ιδέα, ώστε να πάτε όσο βαθύτερα μπορείτε στον Άδη... όσο βαθύτερα μπορείτε.

Και τότε, θα δείτε να έρχεται η επόμενη ενσάρκωση, που θα είναι σε αυτή τη ζωή. Τότε θα δείτε, επειδή θα έχετε βρεθεί στο απόλυτο σκοτάδι του Άδη, στο βασίλειο του θανάτου, και θα έχετε βυθιστεί σε αυτό, θα έχετε διαλυθεί σε αυτό... θα δείτε ξαφνικά την ενόρμηση της ζωής να πηγάζει ισχυρά και να σας εξωθεί στη ζωή. **Αν θέλετε να βιώσετε το μεγαλείο της ζωής και τη χαρά της ζωής και την ικανοποίηση της πραγμάτωσης, θα μπορέσετε να το κάνετε μόνο πηγαίνοντας βαθιά στον Άδη.**

Θεωρείται από εμάς ανοσιούργημα το να βλέπετε τον Άδη σαν κάτι άσχημο, ζοφερό, ανεπιθύμητο. Όμως φτάνει, μέχρι εδώ ήταν για σήμερα. Έπρεπε να κάνουμε αυτό το αρχικό ξεκαθάρισμα, για να τοποθετηθείτε καλύτερα σε όλα όσα πρόκειται να έρθουν και στις εργασίες που πρόκειται να γίνουν στη συνέχεια.

Αν και οδεύετε προς το θάνατο των Μεγάλων Ελευσινίων, στα Μικρά Ελευσίνα τα πράγματα συμβαίνουν διαφορετικά. **Στα Μικρά Ελευσίνα η έμφαση δίνεται... στην Ανάσταση.** Και σίγουρα μέσα σας νιώθετε περίεργα για το πώς μπορείς να μιλήσεις για Ανάσταση πριν από τον τάφο... θα έπρεπε να είναι διαφορετική η σειρά... Δεν είναι.

Υποδέχστε την Περσεφόνη στην άνοδό της από τον Άδη. Αγκαλιάζετε ως δεύτερη Περσεφόνη σφιχτά τη μητέρα, τη Μητέρα Δήμητρα. Αφήνεστε στην αγκαλιά της και ξεκινάμε από εκεί γιατί αυτή είναι η διαδικασία της δικής σας γέννησης σε αυτή τη ζωή. Άρα, στα Μικρά Ελευσίνα ασχολούμαστε με την επάνοδο της Κόρης από τον Άδη, την επάνοδο της στη ζωή, στην αγκαλιά της Μητέρας που την είχε χάσει προσωρινά, **ως αναλογία της γέννησής σας από τον τάφο της μήτρας.** Αυτό είναι το πλαίσιο στο οποίο κινείται όλη η εργασία.

Ολοκληρώνοντας τον κύκλο, θα έχετε καταφέρει να βιώσετε και να νιώσετε βαθιά, δηλαδή να γνωρίσετε, ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, ότι είναι, όπως είπαμε, απλά η πορεία σας από ένα δωμάτιο σε ένα άλλο. Το ίδιο και η επιστροφή σας. Δηλαδή, θα κατακτήσετε τη συνέχεια της συνείδησης, έτσι ώστε να είστε συνειδητοί στο δικό σας πέρασμα. Αλλά αυτό είναι μόνο μία όψη του θέματος. Είναι μόνο μία πλευρά και ωφέλεια της συμμετοχής στα Μυστήρια. **Η κυριότερη ωφέλεια, αν θέλετε, είναι ακριβώς το γεγονός ότι μαθαίνετε να διαχειρίζεστε τις ενέργειες της ζωής και του θανάτου, που είναι βασικά η ενόρμηση της ζωής και η ενόρμηση του θανάτου. Να τις ζυγίζετε και να τις χρησιμοποιείτε για να είστε πιο δημιουργικοί.**

Η Περσεφόνη λοιπόν αυτή την εποχή βρίσκεται στον Άδη. Περιμένουμε τη γέννηση. Δεν γίνεται τον Δεκέμβρη αλλά κάπου στις αρχές του Μάρτη. Η Περσεφόνη βρίσκεται στον Άδη όπου την έχει απαγάγει, ποιος άλλος; Ο Πλούτων, ο βασιλέας του Άδη! Ο Αΐδης, αυτός που δεν φαίνεται. Αυτός την απήγαγε και την έκανε βασίλισσα. Στο πεδίο που βρίσκεται, βασιλεύει. Αν ασχοληθείτε για να διαβάσετε όσα βιβλία έχουν γραφεί τα τελευταία χρόνια-τους τελευταίους δύο αιώνες κυρίως- γύρω από τα Ελευσίνα, θα δείτε ότι υπάρχουν πάμπολες ερμηνείες. Λίγες από αυτές αγγίζουν την ουσία αλλά όλες έχουν κάτι να πούνε. Και βέβαια, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι έχουν ασχοληθεί οι άνθρωποι με τα Ελευσίνα Μυστήρια και προσπαθούν να βρουν την ουσία τους. Κάθε βήμα προς αυτή την κατεύθυνση βοηθά στο να δημιουργηθεί εσωτερικά μία σταθερή βάση για την αναβίωσή τους.

Ρώτησε η Άννα... Όταν της είπαμε ότι θα αναβιώσει τα Ελευσίνα Μυστήρια, ρώτησε: "Ωραία, θα μου πείτε πώς ακριβώς γινόντουσαν. Ποια ήταν τα σύμβολα, πού ακριβώς συνέβαιναν; Υπήρχανε υπόγειοι χώροι; Υπάρχει στη μέση κάτι εξωγήινο, όπως λένε; Πρόκειται πραγματικά για κάποια εργαστήρια στα οποία γινόντουσαν τροποποιήσεις του DNA, όπως λένε; Τι συνέβαινε στα Ελευσίνα;"

Ήταν απλό. Όπως θα έχετε καταλάβει ίσως κάποιοι με πιο ανοιχτό μυαλό, για να μπορέσει να διατηρηθεί κάτι στους αιώνες, χρειάζεται να έχει μία βασική, απλή μορφή, η οποία να επαναλαμβάνεται τακτικά. Πάρτε για παράδειγμα τις τελετές του Χριστιανισμού, ο οποίος διατηρείται για δύο χιλιάδες χρόνια. Απλές τελετές που τελούνται σε τακτική βάση. Τελικά υπάρχει κάτι μυστηριακό σε αυτές; Προφανώς ναι. Άσχετα από το πού

προήλθαν, με τι στοιχεία δημιουργήθηκαν και τι πρεσβεύουν, προφανώς υπάρχει μυστηριακή βάση. Πρόκειται για μυστήρια ενός άλλου επιπέδου, μιας άλλης εμβέλειας. Είναι απλά, επαναλήψιμα. Κάπως έτσι συνέβαινε και με τα Ελευσίνια Μυστήρια. Μόνο που όταν έφτασε πια ο Χριστιανισμός και το αρχαίο πνεύμα είχε αρχίσει ήδη να κλυδωνίζεται και να φθίνει, η πρόσθετη βία που ασκήθηκε, κατάφερε να σβήσει, να απαλείψει ό,τι είχε απομείνει ζωντανό από τα Ελευσίνια Μυστήρια – κατάφερε να τα απαλείψει βέβαια προσωρινά. Όπως και σήμερα, αν συμβεί κάτι που θα απαλείψει κάποιες θρησκείες και τα ιερά τους, θα είναι προσωρινό. Γιατί, όχι μόνο κάποτε θα βρεθούν τα απομεινάρια των θρησκειών αλλά κυρίως αυτά που έδωσαν εντυπώθηκαν στις καρδιές των ανθρώπων, εντυπώθηκαν στο συλλογικό ασυνείδητο. Έχουν μοιραστεί πια σε όλους. Όλους όσους συμμετείχαν σε αυτές αλλά και στο συλλογικό νου. Τίποτε δεν χάνεται. Σε μία τέτοια περίπτωση όμως, όπως των Ελευσινίων, θα πρέπει κανείς να ανατρέξει βαθιά μέσα του για να βρει την πληροφορία. Δεν πρόκειται για κάτι που θα βρείτε έξω από εσάς, ακριβώς επειδή υπήρχε αυτή η μυστικότητα.

Δεχόμαστε ένα ερώτημα: "Τελικά θα βρεθεί τίποτα για τα Ελευσίνια Μυστήρια στο μέλλον; Θα βρεθούν περισσότερες πληροφορίες;" βρέθηκαν ήδη και θα βρεθούν κι άλλες. Δεν είναι της παρούσης. Τίποτε από αυτά δεν θα φτάσει στ' αυτιά σας, για καμιά δεκαετία τουλάχιστον. Με άλλα λόγια ναι, υπάρχει περίπτωση να βρεθούν περισσότερες πληροφορίες για τα Ελευσίνια. Γιατί μπορεί να τηρούνταν σιωπή αλλά πάντα υπήρχαν κάποια στοιχεία καταγεγραμμένα. Υπήρχαν κάποια αρχεία, κάποιες οδηγίες. Και θα έρθει η ώρα που θα βρεθούν. Είναι καλό το ότι δεν βρίσκονται ακόμα, ωστόσο. Γιατί έτσι, αναγκάζεστε να ακολουθήσετε το δικό σας μονοπάτι, να ανατρέξετε στο δικό σας κουτί του θησαυρού και να ανασύρετε από εκεί τις απαραίτητες πληροφορίες. Δυστυχώς, στο μεγαλύτερο μέρος τους οι πληροφορίες που αντιλαμβάνεστε προέρχονται από επιφανειακά εντυπώματα του νου. Εντυπώματα δηλαδή που αποκτήσατε σε αυτή την ενσάρκωση. Όταν καταφέρετε να πάτε βαθύτερα και να συνδεθείτε με τις πραγματικές ενέργειες των Ελευσινίων Μυστηρίων, τότε θα ξεκλειδώσετε το κουτί του θησαυρού. Τότε θα δείτε περί τίνος πρόκειται.

Όλες αυτές οι συναντήσεις λοιπόν γίνονται για να σας προετοιμάσουμε δεόντως, όχι μόνο πνευματικά αλλά και ηθικά. Κάνετε λάθος αν νομίζετε ότι μπορείτε να προχωρήσετε στα Ελευσίνια Μυστήρια, χωρίς να έχετε κατακτήσει για τον εαυτό σας κάποιες βασικές ηθικές αρχές. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι οι άνθρωποι πιστεύουν – και είναι πολύ χαρούμενοι γι' αυτό-, ότι τα ξέρουν όλα, ότι είναι δίκαιοι σε όλες τους τις πράξεις, και ότι κάθε στιγμή εκπροσωπούν το Πνεύμα επαρκώς. Την άλλη στιγμή ακριβώς από αυτή τους τη σκέψη, θα βρεθούν να κάνουν κάτι εντελώς διαφορετικό. Δεν είναι ότι μοναχά οι άξιοι εισέρχονται στη Νήσο των Δικαίων και στα Ιλίσια Πεδία. Δεν είναι αυτό. Βέβαια, οι έννοιες της κόλασης και του παραδείσου προέρχονται από αυτή τη συγκεκριμένη οπτική. Αλλά όταν αναφερόμαστε σε "ηθική βάση" δεν εννοούμε την τυπολατρεία και την επιφανειακή προσήλωση και υπακοή σε κάποιες ηθικές αρχές. Δεν θα μπορούσε παρά να αφορά την Αλήθεια του όντος.

Ηθικό είναι αυτό που προέρχεται από την Αλήθεια του όντος και την υποστηρίζει - τελεία και παύλα. Ηθικό δεν είναι αυτό που επιβάλλει κάποιος με έναν γραπτό ή άγραφο νόμο. Αυτά είναι προσαρμογές των κοινωνικών συνθηκών βάσει της αντίληψης του κοινωνικού συνόλου κάθε εποχής. Ηθικό

είναι αυτό που προέρχεται από και υποστηρίζει την Αλήθεια του όντος. **Άρα, βρίσκοντας την Αλήθεια μέσα σας, στέκεστε σε ένα σημείο επαρκούς ηθικής για να προχωρήσετε στα Ελευσίνα Μυστήρια.** Και πώς θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά από αυτό, τη στιγμή που μιλάμε για ζωή και θάνατο! Είναι μία συγκλονιστική εμπειρία η εμπειρία του θανάτου. Γι' αυτό άλλωστε σας έχει σημαδέψει τόσο πολύ, είτε ως θάνατος είτε ως γέννηση και όλη σας η ζωή τελικά κινείται γύρω από το γεγονός της γέννησής σας. Το έχετε σκεφτεί αυτό; Όλη σας η ζωή περιστρέφεται γύρω από τα προβλήματα, ενδομήτρια και μη, γύρω από τη γέννησή σας κι εκείνη την ευαίσθητη βρεφική ηλικία.

Με έναν ανάλογο τρόπο, η ζωή σας μετά, η ζωή σας στο βασίλειο του θανάτου, συνδέεται άμεσα με όσα κάνετε στη ζωή σας. Και με έναν ανάλογο τρόπο στηρίζεται και ασχολείται με το γεγονός του θανάτου και το τι φέρατε μαζί σας για να επεξεργαστείτε. **Υπάρχει λοιπόν μία πύλη, ΜΙΑ πύλη, την οποία περνάτε πότε από εδώ και πότε από εκεί και ανάλογα σε ποιο δωμάτιο μπαίνετε, την ονομάζετε ζωή ή θάνατο, γέννηση ή θάνατο.** Και ό,τι κάνετε σε κάθε δωμάτιο, ασχολείται με αυτή την πύλη, με τα γεγονότα που συμβαίνουν γύρω από αυτή την πύλη. Πώς σας φαίνεται αυτό; Σας φαίνεται περιοριστικό, νιώθετε εγκλωβισμένοι, λέτε: "Γι' αυτό υπάρχω τελικά; Για να επεξεργάζομαι μία θύρα, μία πύλη, πότε από τη μια και πότε από την άλλη; Δεν είναι αυτή ζωή – ούτε θάνατος! Δεν είναι λόγος ύπαρξης."

Τον πραγματικό λόγο της ύπαρξής σας όμως, θα τον εντοπίσετε όταν ακριβώς καταφέρετε να περνάτε από αυτή την πύλη, χωρίς να σας απασχολούν όλα όσα συμβαίνουν γύρω από αυτή. Είναι σαν να έχετε λοιπόν ένα θησαυροφυλάκιο. Είναι όλο δικό σας και έχει δύο αίθουσες. Έχει θησαυρούς και στη μία αίθουσα και στην άλλη. Για να τους απολαύσετε, πρέπει να περνάτε κάθε τόσο από τη μία πλευρά στην άλλη, από τη μία αίθουσα στην άλλη. Κι εσείς, "βλακωδώς", σε εισαγωγικά, αντί να ασχολείστε με το να απολαύσετε όλα όσα έχετε κρυμμένα στο θησαυροφυλάκιό σας, να παίξετε μαζί τους και να τα ευχαριστηθείτε, ασχολείστε ιδιαίτερα με τις εμπειρίες σας την ώρα που περνάτε την πύλη - κάτι ανάλογο με αυτό που λέτε: "Τι, αυτός; Μα, είναι χαζός. Του δείχνεις το φεγγάρι και κοιτάει το δάχτυλο."

Βέβαια, δεν είμαστε πραγματικά τόσο αυστηροί μαζί σας όσο φαίνεται, γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι έρχεστε για να διαπιστώσετε τις δυνάμεις σας, τις αδυναμίες σας, να πάρετε εμπειρίες... ξέρουμε όλα αυτά τα πράγματα. Ξέρουμε ότι δεν είναι καθόλου εύκολο, ξέρουμε ότι είστε στη διαδικασία της εντελέχειας. Απλά, ο δικός μας ρόλος είναι να σας βοηθήσουμε να συνειδητοποιήσετε πού να κοιτάξετε.

Κάποιοι κάνουν το μεγάλο βήμα εσωτερικά και πραγματικά κοιτούν στη σωστή κατεύθυνση. Δεν στέκονται κάτω από την πύλη, φοβούμενοι να πάνε είτε προς τη μια είτε προς την άλλη κατεύθυνση. Ούτε ξεκινούν να περάσουν στην επόμενη αίθουσα, κλαίγοντας για την άλλη που έχουν αφήσει πίσω – είναι τόσο αφελές! **Δεν υπάρχει τίποτα άλλωστε, για να αφήσετε πίσω. Τα πάντα, όλα όσα έχετε και είστε, είναι μαζί σας, είστε εσείς.** Ποιος σας είπε αλήθεια ότι, όταν περάσετε μία πύλη, μένει κάτι πίσω, στο οποίο δεν συμμετέχετε; Ποιος σας είπε ότι υπάρχει οτιδήποτε στο

οποίο δεν συμμετέχετε; Εδώ όμως πηγαίνουμε σε βαθύτερα νερά και θα πρέπει να σταματήσουμε, για να προχωρήσουμε στο αντικείμενο.

Σας μιλά η Δήμητρα, με την παρουσία της Αρτέμιδος και της Αθηνάς.

Δήμητρα:

Ξέρετε ότι στην πραγματικότητα δεν είμαι εγώ που θρήνησα για την Περσεφώνη και ποτέ η Περσεφώνη στην πραγματικότητα δεν χάθηκε. Ναι, είναι ένας μύθος. Ναι, είναι ένας μύθος που έμεινε καταγεγραμμένος με αυτόν τον τρόπο και εντυπώθηκε στο συλλογικό νου, θέλοντας να δείξει κάποιες έννοιες με συμβολικό τρόπο. **Η Περσεφώνη υπήρχε και υπάρχει. Και την ώρα που μιλώ, την έχω μπροστά μου. Τη βλέπω στα μάτια του καθενός και της καθεμιάς σας ξεχωριστά. Γιατί είστε εσείς η Περσεφώνη.** Είναι η δική σας ψυχή η Περσεφώνη. Μια ψυχή που κάποτε μια μάνα την κράτησε στα χέρια της, την αγκάλιασε, τη θήλασε, την ανάθρεψε και που συνέχισε τελικά το ταξίδι της. Έφυγε από τα χέρια της μάνας, μεγάλωσε και βρέθηκε στο βασίλειο του θανάτου και αυτή, όπως κάθε άλλη ψυχή.

Η Μάνα και η Κόρη είναι Ένα. Μία έννοια που πέρασε στις μετέπειτα εποχές σαν ιδιότητα του Πατέρα και του Υιού. Η Μάνα και η Κόρη είναι Ένα. Η Μάνα ωστόσο, ως πηγή της Ζωής, ως τροφός της Ζωής, βρίσκεται πάντα απ' τη μεριά της ζωής και ζητά να κρατήσει την κόρη της στην αγκαλιά της. Έτσι, **η Μάνα είναι αυτή που γεννά στο φυσικό πεδίο και υποστηρίζει τη Ζωή και εκπροσωπεί την ορμή της ζωής, την ενόρμηση της Ζωής – γιατί Αυτή γεννά.** Παρότι έχετε δει τα πράγματα με άλλο μάτι, από άλλη οπτική γωνία και μιλάτε για τον Πατέρα Δημιουργό, η Μάνα είναι αυτή που υποστηρίζει τη ζωή και τη συντηρεί. Και αντίθετα, **ο Πατέρας βρίσκεται σε ένα άλλο επίπεδο, στο επίπεδο του Άδη ή Πλούτωνα, στη θέση αυτού που κόβει το νήμα της ζωής και κλέβει την Κόρη σε ένα άλλο πεδίο.**

Πρόκειται για έννοιες που μπορείτε να τις δείτε με πάρα πολλούς τρόπους. Αυτά που σας περιγράφουμε τώρα, αργότερα θα σας τα περιγράψουμε με άλλους τρόπους. Ο λόγος που το κάνουμε αυτό σταδιακά, είναι για να γονιμοποιήσουμε την ψυχή σας, ώστε να μπορέσει να δει βαθύτερα στο Μυστήριο της Μητέρας και της Κόρης, των δύο θεαινών που στην ουσία είναι Μία. Όπως είπαμε, είναι η περίοδος που η Περσεφώνη βρίσκεται στον Άδη. Μία πολύ όμορφη θεωρία για σας είναι ότι η Περσεφώνη είναι η ψυχή, η Δήμητρα συμβολίζει τη Θεϊκή Μητέρα που χάνει την Κόρη, γιατί αυτή μπαίνει στο βασίλειο της γης, στο βασίλειο του γήινου πεδίου. Έτσι, ο Άδης ο Αΐδης, είναι τελικά το φυσικό πεδίο. Μια τελείως διαφορετική οπτική, που είμαι σίγουρη ότι θα σας αρέσει αρκετά. Δικαιολογεί απόλυτα τα χάλια της γήινης ζωής, αν μη τι άλλο. Δεν είναι ακριβώς αυτό αλλά είναι μία οπτική που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε. Δεν μιλάμε πάντα έτσι στους θνητούς, στους αγαπημένους μας γήινους αδελφούς. Απλά πήρα λίγο χρόνο για να σας μεταδώσω το βασικό πνεύμα.

Ο σκοπός μου είναι να σας φέρω κοντά μου. Και έτσι, θα ζητήσω τώρα να σταθείτε με ευλάβεια απέναντι στη Θεϊκή Μητέρα.

Εσωτερικά, γονατίστε μπροστά μου και σκύψτε ελαφρά το κεφάλι και αφήστε με αν ακουμπήσω το χέρι μου στο κεφάλι σας.

Να έχετε την ευλογία μου.

Έτσι, θα σας ζητήσω να με ακολουθήσετε σε ένα άλλο βασίλειο, πολύ μακρινό από την Ελευσίνα, ψηλά, στις παρυφές και στη συνέχεια στην κορυφή του Ολύμπου.

Ακουμπώ το χέρι μου στο κεφάλι σας και παραμένει εκεί καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της επίσκεψής σας στα δικά μας πεδία.

Το κεφάλι σας είναι άδειο.

Πραγματικά, φανταστείτε το άδειο.

Φανταστείτε απλά ότι, αντί του εγκεφάλου υπάρχει φως. Μόνο έτσι θα μπορείτε να σταθείτε στο δικό μας πεδίο.

Το φως αυτό είναι τόσο λαμπρό, που διαπερνά το κρανίο και λάμπει παντού. Μοιάζετε με έναν φάρο φωτός, με έναν κινούμενο φάρο.

Το χέρι μου μένει σταθερά στην κορυφή του κεφαλιού σας καθώς ανέρχεστε στον Όλυμπο.

Εστιαστείτε στο φως της κεφαλής σας.

Αυτός ΕΙΝΑΙ ο Όλυμπος σας.

Πάρτε λίγη ώρα για να συνηθίσετε το φως. Θα αρχίσετε μετά από λίγο να αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχουν κάποιες μορφές γύρω σας.

Από το τρίτο μάτι, προβάλετε αυτές τις μορφές έξω από εσάς.

Επαναλαμβάνω:

Το χέρι μου βρίσκεται στην κορυφή της κεφαλής σας διαρκώς και ευλογεί. Στέκεστε μέσα στην κεφαλή, όπου υπάρχει άπλετο φως, τίποτε άλλο. Αντιλαμβάνεστε σιγά-σιγά... καθώς συνηθίζουν τα εσωτερικά σας μάτια, αντιλαμβάνεστε ότι εκεί υπάρχουν διάφορες μορφές.

Μέσα από το τρίτο μάτι προβάλετε τούτες τις μορφές προς τα έξω, μπροστά σας. Ποιες είναι;

Κάντε μια προσπάθεια να αλληλεπιδράσετε μαζί τους / μαζί μας.

[Παύση ενός λεπτού]

Βλέποντας τις μορφές, αντιλαμβανόμενοι ποιες είναι, πλησιάστε τις, μιλήστε τους, αγγίξτε τους. Είναι μαζί σας. Είναι οι Ολύμπιοι που βρίσκονται κοντά σας τούτη την ώρα και είναι πολλοί και διαφορετικοί για τον καθένα.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορείτε να συνδέεστε με τους Ολύμπιους, με την ευλογία της Δήμητρας. Πώς νιώθετε γι' αυτούς αλήθεια; Τι σας θυμίζουν; Με ποιους νιώθετε μεγαλύτερη συνάφεια;

Να ξέρατε τι βλέπετε τώρα... μόνο να ξέρατε! Να ξέρατε ποιες ιερές όψεις του Εαυτού σας έχετε μπροστά σας και πόσο πραγματικές είναι αυτές!

Δείξτε ταπείνωση μπροστά στον Δία. Απαιτείται! Είναι ο Πατέρας της Ζωής! **Είναι ο Πνευματικός Οδηγός που ήρθε να σας υπηρετήσει από μία κυρίαρχη θέση** - και αυτό που σας λέω τώρα έχει μία πολύ μεγάλη εσωτερική σημασία. Σας αποκαλύπτει πάρα πολλά, περισσότερα από όσα θα θέλατε να γνωρίζετε.

Αγκαλιάστε τους Ολύμπιους που βρίσκονται κοντά σας. Αποδώστε τους την τιμή που τους αξίζει και αφήστε τους και αυτούς να σας προσεγγίσουν και να σας αγκαλιάσουν σαν παιδιά τους και να σας προσφέρουν ο καθένας και η καθεμιά τα δώρα τους.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι, δεν θα μπορέσετε να προχωρήσετε στα Ελευσίνια, αν δεν εγκαταστήσετε μία αληθινή, βαθιά επαφή με τους Ολύμπιους.

Πάρτε λίγο χρόνο ακόμα για να συνδεθείτε με ακόμα περισσότερους Ολύμπιους. Για να περιηγηθείτε σε αυτόν το χώρο και στις μορφές που προβάλετε μέσω του τρίτου ματιού μπροστά σας.

Ιερές αναλογίες.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια αναφέρονται στη Μητέρα και την Κόρη. Παρόλα αυτά, στηρίζονται απ' όλους τους Ολύμπιους.

[Παύση 2 λεπτών]

Πάρτε δύο λεπτά ακόμα και θα συνεχίσουμε.

[Παύση 2 λεπτών]

Ζητήστε εσωτερικά... δηλώστε αν θέλετε την πρόθεσή σας, να θυμόσαστε τις λεπτομέρειες αυτής της επίσκεψης, επιστρέφοντας.

Στη συνέχεια, αποσύρτε την προβολή και πάλι.

Εστιαστείτε στο φως που λάμπει στο κρανίο σας. Είπαμε ότι δεν υπάρχει εγκέφαλος, υπάρχει μόνο φως.

Κι εγώ με τη σειρά μου, αποσύρω το χέρι μου από το κεφάλι σας.

Βρίσκεστε και πάλι στο χώρο και το χρόνο της συνάντησής σας.

Είναι ώρα να κάνουμε ένα διάλειμμα για να μοιραστείτε και να καταγράψετε τις εμπειρίες σας. Θα βρίσκομαι μαζί σας στη συνέχεια.

[Συζήτηση και μοίρασμα εμπειριών]

.....

Άννα: Βλέπω τη Δήμητρα να έρχεται στο κέντρο του κύκλου. Αφήστε τη να σταθεί ανάμεσά μας.

Δήμητρα:

Μπορούμε και καλύτερα. Μπορούμε να κάνουμε ακόμα πιο όμορφα πράγματα για σας. **Το κλειδί είναι ο Πλούτων. Το κλειδί είναι να θυμόσαστε ότι είμαστε παρόντες.** Το κλειδί είναι ο Πλούτων, ο Άδης. Να θυμόσαστε ότι είμαστε παρόντες! Θα έρθει η ώρα που θα καταλάβετε πολύ ξεκάθαρα αυτό που σας λέω τώρα. **Κρατήστε το, σαν ένα κλειδί των Μυστηρίων.**

Στη συνέχεια, θα σας αφήσω στα χέρια της Αφροδίτης. Η θεά Άρτεμις επίσης περιμένει να σας μιλήσει αλλά δεν είναι σίγουρο ότι θα προλάβει σήμερα. Θα δούμε πώς θα εξελιχθεί. Επιτρέψτε στη θεά Αφροδίτη να σταθεί κοντά σας. Όταν ακούτε το όνομα της Αφροδίτης, θυμόσαστε το γυναικείο κάλλος, τις γυναικείες καμπύλες. Αν σας βοηθούν, μπορείτε να κρατήσετε τη συγκεκριμένη εικόνα. Ωστόσο, δεν είναι αυτό το νόημα της Αφροδίτης.

Στο φτωχό γήινο κόσμο -φτωχό όχι γιατί δεν έχει τα δικά του πλούτη αλλά γιατί είναι πολύ περιορισμένα σε σχέση με τα θεϊκά-, κάθε σύμβολο είναι σημαντικό. Και οι γυναικείες καμπύλες είναι ένα ιερό σύμβολο, επίσης.

Ωστόσο, σήμερα η Αφροδίτη έρχεται κοντά σας σαν ένα όμορφο λουλούδι, πολύ πέρα από τη μορφή, τη θεϊκή μορφή που έχετε συνηθίσει να βλέπετε, να οραματίζεστε, αυτή μιας όμορφης γυναίκας. Η Αφροδίτη σήμερα είναι κοντά σας σαν ένα λουλούδι. Και έχει ιδιαίτερο νόημα αυτό επίσης: ένα κρινάκι. Αυτό είναι το λουλούδι που στέκεται στο κέντρο του κύκλου σας.

Αφροδίτη:

Ακούσατε και διαβάσατε στη μυθολογία σας ότι οι θεοί μπορούν να αλλάζουν μορφές. Έχουν την ικανότητα να αλλάζουν μορφές και να παρουσιάζονται όπως επιθυμούν. Μεγάλο πρόβλημα αυτό για τους θνητούς κάποτε, διότι τους μπερδεύαν. Έκαναν πράγματα που δεν θα ήθελαν να κάνουν μπροστά σε έναν θεό. Και μετά, έβρισκαν οι θεοί λέει αφορμή, για να τους τιμωρήσουν, να του πατάξουν, να τους ταλαιπωρήσουν. Να τους κλέψουν τα πράγματά τους, να τα οικειοποιηθούν, κ.τ.λ. Εσείς, τι φαντάζεστε ότι σήμαινε αυτό; Τι σημαίνει το να παίρνει η θεότητα πολλαπλές μορφές;

Δεν περιμένουμε να μας απαντήσετε τώρα. Κρατήστε όμως το ερώτημα στο νου σας. Είναι πολύ σημαντικό για εσάς. Κατ' αρχήν, θα μπορούσε να σας θυμίσει κάτι άλλο που λέτε σήμερα, ότι ο θεός βρίσκεται στα πάντα. Τα πάντα είναι σύμβολα. Σύμβολα του Πνεύματος, σύμβολα αρχετύπων... τα πάντα είναι σύμβολα. Έτσι τώρα, στις σύγχρονες ερμηνείες που δίνετε, αρχίζετε να ερμηνεύετε τους συμβολισμούς και έτσι νιώθετε ότι αγγίζετε βαθύτερα το μυστήριο της αντίστοιχης θεότητας. Αυτές **οι μορφές που λαμβάνουν και λάμβαναν οι θεοί κατά καιρούς, είναι κλειδιά. Κλειδιά που ενεργοποιούν το ανθρώπινο δυναμικό ή, για την ακρίβεια, το θεϊκό δυναμικό των ανθρώπων. Δεν γίνεται αλλιώς. Δεν έχει πραγματικά μορφή μια θεότητα. Η μορφή της μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για να γονιμοποιήσει τη φαντασία των θνητών.**

Όταν μιλάω για θνητούς, δεν το κάνω προσβλητικά, δεν το κάνω υποτιμητικά. Το κάνω για να σας βοηθήσω να συνειδητοποιήσετε ότι **ο θάνατος είναι ακόμα για σας ένα γεγονός με το οποίο δεν έχετε συμφιλιωθεί, ένα γεγονός που νιώθετε να σας περιορίζει. Γι' αυτό σας αποκαλώ θνητούς.**

Για σας ο θάνατος είναι μία λήξη. Για μας, απλά δεν υφίσταται. Έτσι λοιπόν, **οι θεοί προσλαμβάνουν διάφορες μορφές, ως κλειδιά με τα οποία ενεργοποιούν το θεϊκό δυναμικό σας.** Το να δείτε τη μοίρα ή ένα περιστέρι ή ένα παγόνι ή ένα φτερό παγονιού, θα είχε το ίδιο αποτέλεσμα; Όλα αυτά είναι σύμβολα της Ήρας. Και η μορφή ενός αγάλματος είναι σύμβολο της θεότητας που ονομάζεται Ήρα αλλά δεν έχουν όλα το ίδιο αποτέλεσμα.

Έτσι κάθε θεότητα και ειδικά οι Ολύμπιες θεότητες, έχουν μία σειρά συμβόλων-κλειδιών. Δεδομένου ότι κάθε θεότητα αντιστοιχεί σε μία δική σας ιερή όψη, μπορείτε να καταλάβετε ότι το σύνολο κλειδιών που διαθέτει κάθε θεότητα μπορεί να ξεκλειδώσει τμήματα του δυναμικού σας που αντιστοιχούν σε αυτή. Αν χωρίζαμε τον εγκέφαλό σας σε δώδεκα μέρη, όσα οι θεότητες του Ολύμπου, οι Ολύμπιοι, τότε για κάθε τμήμα από τα δώδεκα υπάρχει ένα σύνολο κλειδιών. Και έτσι θα πρέπει να βλέπετε τις μορφές με τις οποίες έρχονται σε εσάς. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο σήμερα ήρθα σε σας με τη μορφή ενός κρίνου, ενός λουλουδιού.

Αφήστε λοιπόν αυτό το λουλούδι να γεμίσει φως. Πάρτε το στα χέρια σας και τοποθετήστε το στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας.

Άμεσα, τώρα, κάντε το!

Δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτε άλλο ή να πείτε τίποτε άλλο. Για ένα μήνα περίπου, μέχρι την επόμενη συνάντησή μας, κρατήστε τον κρίνο στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας. Δεν έρχομαι σαν θεά του Έρωτα. Οι προσδοκίες εκπληρώθηκαν. **Αυτό το σύμβολο υποδηλώνει την εκπλήρωση.** Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι; Εκπλήρωση. Μήπως μπορείτε να το συνδέσετε με έναν άλλον κρίνο; Τι είδους εκπλήρωση έφερε εκείνος ο άλλος κρίνος, που συνδέεται με μία άλλη θηλυκή θεότητα, τη Μαρία; Εκπλήρωση. **Εκπλήρωση πνευματικού δυναμικού.** Για δείτε το λοιπόν με αυτή την έννοια..

«Πώς γίνεται η θεά του Έρωτα και του Κάλλους να συνδέεται και να εκφράζεται με σύμβολα εκπλήρωσης;»

Αλήθεια, ποιος σας είπε ότι ο έρωτας πρέπει να παραμένει ανεκπλήρωτος; Και τάχα, κάθε εκπλήρωση δεν έρχεται μέσα από τον έρωτα; Μπορεί να έρθει διαφορετικά; Πάντοτε είναι μία μορφή, ένας τύπος έρωτα που οδηγεί στην εκπλήρωση. Ένας τύπος ισοζυγίσματος, εξισορρόπησης, σύνδεσης, ένωσης, γέννησης, που φέρνει την εκπλήρωση.

Και λόγω του αντικειμένου της ομάδας σας, αυτή η εκπλήρωση αφορά την εκπλήρωση της ζωής. Την εκπλήρωση του δυναμικού σας στη ζωή. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο σημαντικό είναι;

Κάθε φορά που χρειάζεστε εκπλήρωση, μπορείτε να αφήνετε αυτόν τον κρίνο της Αφροδίτης στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας. Γιατί βέβαια, εκεί βρίσκεται το δυναμικό, από εκεί προκύπτει το δυναμικό για έκφραση – μπορείτε να τα δείτε όλα αυτά.

Έτσι, δεν πρόκειται για μια θεότητα του ανεκπλήρωτου έρωτα, ενός διαρκούς και ανεκπλήρωτου έρωτα, αλλά του εκπληρωμένου έρωτα, σε όλες του τις μορφές και τους τύπους. Και ως τέτοια, είμαι σωτήρια. Ως τέτοια, **ως θεά του εκπληρωμένου έρωτα, μπορείτε να με αποκαλείτε Αφροδίτη Σωτήρα.**

Αυτά ήταν που ήθελα να σας πω και πολύ σημαντικά για την περαιτέρω πορεία σας. Γιατί πρέπει να ξέρετε... Το υποθέτετε, το υποψιάζεστε αλλά δεν είστε ακόμα ξεκάθαροι, δεν έχετε μια ξεκάθαρη εικόνα... Πρέπει να ξέρετε ότι αυτός ο κρίνος θα παίξει στη συνέχεια πολύ μεγάλο ρόλο για σας. Κρατήστε τον εκεί, στο δεξί ημισφαίριο της κεφαλής.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε. Δίνω το λόγο στην Άρτεμη.

Άρτεμις:

Η αλλαγή της ενέργειας έγινε και στο κέντρο βρίσκεται η μορφή της Αρτέμιδος της τοξοβόλου, της τοξεύτρας θεάς. Θα μας δείτε όλους να ερχόμαστε ένας – ένας, μία -μία, να περνάμε από μπροστά σας όπως σήμερα και στις υπόλοιπες συναντήσεις, φέρνοντάς σας κάτι, ένα μικρό δώρο για το ταξίδι σας. Γιατί δεν είμαστε αποκομμένοι από την πραγματικότητα της Γης, ούτε από την αγάπη της Μεγάλης Μητέρας. Γιατί όλες και όλοι μας, Ολύμπιοι και μη, έχουμε περάσει από μήτρα μητέρας και έχουμε μπει στον τάφο κάποτε, κάπου. Όλοι μας γνωρίζουμε τη Μητέρα και από τη μία πλευρά και από την άλλη. Όλοι μας σεβόμαστε αυτήν την πύλη, γιατί **η Μητέρα είναι η Πύλη.** Κι αυτός είναι ο λόγος που ερχόμαστε και σας φέρνουμε δείγματα του σεβασμού μας προς τη Μητέρα, μικρά «δώρα» σε εισαγωγικά, βοηθήματα στο δρόμο σας. Γιατί ξεκινάτε, αγαπητοί μου και αγαπητές μου ένα μεγάλο ταξίδι. Και όπως τα παραμύθια που λέτε τώρα στη σύγχρονη εποχή, υπάρχει πάντα μία καλή νεράιδα ή ένας σοφός μάγος, που δίνει στον τρίτο και μικρότερο πρίγκιπα ένα ιδιαίτερο σύμβολο ή κλειδί δύναμης για να το 'χει στο μακρύ ταξίδι του, έτσι περνάμε κι εμείς από κοντά σας, δίνοντάς σας ένα δώρο δύναμης.

Διαυλισμός: Άννα Αποστολίδου

Έχετε πολλά να αναγνωρίσετε. Είναι πολύ μακρύ το ταξίδι. Πολύ μακρύτερο από την απόσταση που διανύετε από το σπίτι σας μέχρι εδώ... πολύ μακρύτερο. Και πολύ μακρύτερο αν κάνετε το γύρο της Γης για να βρεθείτε εδώ. Τόσο μακρύ, όσο είναι η απόσταση από τη γέννησή σας στη Γη μέχρι το θάνατό σας. Γιατί αυτό το ταξίδι είναι πάρα πολύ μακρύ. Ισοδυναμεί με χιλιάδες χιλιόμετρα, εκατοντάδες χιλιάδες χιλιόμετρα... με έτη φωτός. Και ας μην το συνειδητοποιείτε όσο διανύετε την απόσταση. Θα σας ξένιζε αν σας έλεγα ότι πραγματικά απέχετε έτη φωτός ήδη από το σημείο της γέννησής σας. Και όμως, στη δική μας πραγματικότητα, αυτό βλέπουμε. Και όντως, τόσο ο ήλιος όσο και οι πλανήτες κινούνται στο διάστημα και όντως διανύετε χιλιάδες χιλιόμετρα, την ώρα που απλά κινείστε από το σπίτι σας στη δουλειά σας. Αυτό δεν είναι συμβολικό μόνο. Έχει μια πραγματική βάση αλλά δείτε την αντιστοιχία του στον εσωτερικό δρόμο που κάνετε. Δείτε την αντιστοιχία του στο μονοπάτι της εσωτερικής εμπειρίας σας. Ταυτίζονται τα δύο. Η εσωτερική εμπειρία σας με το ταξίδι σας στο σύμπαν ταυτίζονται.

«Δηλαδή, Άρτεμις», θα ρωτήσετε, «αυτοί που δεν έχουν εσωτερικές εμπειρίες δεν κινούνται μαζί με εμάς; Δεν διανύουν τα ίδια χιλιόμετρα;»

Φυσικά! Άλλη απόσταση για τον καθένα. Αλλά δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς εσωτερικές εμπειρίες, χωρίς επιγνώσεις. Απλά, κάποιοι τις συνειδητοποιούν, κάποιοι όχι. Κάποιοι τις διατυπώνουν και κάποιοι όχι. Για κάποιους είναι α τύπου, για κάποιους β τύπου. Ταξιδεύετε λοιπόν στο άπειρο. Ταξιδεύετε ως άνθρωποι, ως πλανήτης, ως ηλιακό σύστημα, ως γαλαξίας. Ταξιδεύετε στο άπειρο και αυτό το ταξίδι αντανakλά την εσωτερική σας διαδρομή. Πώς σας φαίνεται αυτό; Γι' αυτό άλλωστε βρίσκονται γύρω σας οι αστερισμοί και όλα αυτά τα σημεία και τέρατα, σύμφωνα με τα οποία αναγνωρίζετε τις εσωτερικές σας όψεις, βρίσκεστε αντιστοιχίες στη ζωή σας και στον τρόπο με τον οποίο είναι πιο κατάλληλο να τη ζήσετε. Γι' αυτό ακριβώς.

Όλα όσα βρίσκονται πέρα από τη Γη, στο διάστημα, αντανakλούν την εσωτερική εμπειρία σας. Μία είναι η πηγή της ζωής για εσάς και είναι ο Ήλιος. Και αυτό ακόμα αντανakλά την εσωτερική εμπειρία σας. Μόνο αυτά που βρίσκονται στον πλανήτη Γη και που βιώνετε καθημερινά αφορούν την εξωτερική πραγματικότητά σας. Μόνο αυτά. Και αν θέλετε, το γεγονός ότι πράγματι κάποιοι άνθρωποι κατάφεραν να φτάσουν στο φεγγάρι και κάποιοι έχουν στείλει ήδη ανθρώπινες κατασκευές σε άλλους πλανήτες και έχουν καταφέρει να πάρουν πληροφορίες από αυτούς και μόνο αυτό το γεγονός δείχνει ότι η ανθρωπότητα έχει καταφέρει σε ένα βαθμό να επιτύχει ένα υποτυπώδες επίπεδο σύνδεσης με την εσωτερική της πραγματικότητα. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν όλοι αυτοί οι αστερισμοί και το σύμπαν έξω από τη Γη. Υπάρχουν. Αλλά δείτε τους συμβολισμούς, δείτε τι σας καθρεφτίζουν!

Έτσι, όλη αυτή η πορεία από τη γέννησή σας μέχρι το θάνατό σας, αυτή η ατέλειωτη πορεία, αποτυπώνεται στην πορεία από το Ελευσίνιο εν Άστυ μέχρι την Ελευσίνα. Είναι αυτή η πορεία. Σ' αυτήν παίρνετε μέρος και σ' αυτή θα πάρετε μέρος στα Μεγάλα Ελευσίνια, κάνοντας επτά στάσεις. Και τώρα, βρίσκεστε ακόμη στο Ελευσίνιο εν Άστυ και λίγο ακόμα πριν ξεκινήσετε αυτή την πορεία. Έτσι, αυτή την περίοδο βιώνετε τις ώρες, την περίοδο πριν από τη γέννησή σας. Σ' αυτήν την περίοδο σας παραπέμπουμε, μ' αυτή την περίοδο ζητούμε να συνδεθείτε, μ' αυτή την πραγματικότητα, πολύ ευλογημένα και με μεγάλη εμπιστοσύνη στη

Μητέρα. Δεν υπάρχει άλλη Μητέρα από αυτή. Δεν υπάρχει καλύτερη μητέρα, γιατί είναι η μόνη Μητέρα. Είναι αυτό που είναι.

Δεν θέλουμε ακριβώς να μπειτε ξανά στη μήτρα της δικής σας μητέρας, δεν θέλουμε να προσπαθήσετε να βρείτε προβλήματα της δικής σας ενδομητρίου ζωής -αν και, αναπόφευκτα, αν υπάρχουν έντονα προβλήματα, θα έρθουν στην επιφάνεια. Τώρα ακόμα θέλουμε να νιώσετε σαν τον σπόρο, για την ακρίβεια σαν το ζυγωτό, εκείνο το αρχικό κύτταρο, το πρώτο αρχικό κύτταρο απ' το οποίο δημιουργείται τελικά το έμβρυο. Να νιώσετε ότι βρίσκεστε εκεί, μπροστά σε μία νέα πραγματικότητα. **Όχι σε προσωπικό επίπεδο.** Το τονίζω αυτό γιατί δεν θέλουμε τώρα να σαςβάλουμε στα βαθιά.

Γνωρίζουμε ότι κάποιοι από εσάς ήδη εργάζεστε και έχετε εργαστεί με αυτές τις προσωπικές ενδομήτριες εμπειρίες. Όχι τώρα, δεν είναι η κατάλληλη στιγμή τώρα. Μη στραφείτε στο προσωπικό πεδίο. **Επιτρέψτε στον εαυτό σας να το δει θεωρητικά, αποστασιοποιημένα. Βυθιστείτε στην ιδέα,** γιατί εργαζόμαστε πολύ βαθιά, στο πεδίο των ιδεών. Ξεκινάμε από την Ιδέα. Και όταν έρθει η ώρα, θα κάνετε μια βαθιά βουτιά σ' αυτήν την την περίοδο και θα την κάνετε με τον τρόπο των Ελευσινίων, όχι με άλλες μεθόδους -τις οποίες βέβαια μπορείτε να χρησιμοποιήσετε όπως θέλετε και όποτε θέλετε. Αλλά αυτή είναι η ιερή ακολουθία των Ελευσινίων.

Μιλάμε λοιπόν για την ιδέα και **σας ζητώ να αφήσετε τη σκέψη σας πάνω στο ζυγωτό και την πορεία του στην ενδομήτριο ζωή.** Μέχρι την επόμενη συνάντηση, κοντά σας άλλα που έχετε να κάνετε, προσθέστε και αυτό. **Θυμηθείτε ότι είστε το ζυγωτό στον κόσμο των Ιδεών και αφήστε εμάς που θα βρισκόμαστε κοντά σας και εμένα ακόμα, να σας οδηγήσουμε στον κόσμο των Ιδεών.** Δεν πηγαίνουμε ανάποδα! Το πιο φυσικό για εσάς θα ήταν να γεννηθείτε, να ζήσετε, να πεθάνετε και να περάσετε στον κόσμο των Ιδεών. Όχι.

Σας περιμένω. Σας περιμένω να συνδεθείτε μαζί μου και να κάνουμε μαζί αυτή την πορεία. Και σας ζητώ να καταγράφετε τις επιγνώσεις που αποκτάτε σε σχέση με αυτή την ιδέα του ζυγωτού, μέχρι την επόμενη συνάντηση του κύκλου των Μικρών Ελευσινίων Μυστηρίων.

Και εδώ, ολοκληρώνουμε τη σημερινή εργασία.

Σας υπόσχομαι μία νέα ζωή.

Ευδαιμονείτε!

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 3^η - 24.01.2015

«Πατέρας, Μητέρα, Υιός και Κόρη»

Ας πάρουμε μερικές βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Όσοι είστε εδώ, όσες συμμετέχετε σε αυτό το κύκλο είστε καθάρματα εκ φύσεως.

[Σημ: γέλια και σχόλια απ' όλους].

Κάθαρμα.

Τι σημαίνει κάθαρμα;

Προφανώς σχετίζεται με τη κάθαρση...

Άννα: Στο κέντρο του κύκλου βρίσκεται ο Δίας μέσα σε μια στήλη μεγάλη, στήλη φωτός, χρυσαφένιου φωτός στέκεται ο Δίας, ο Ζεύς, ο Βασιλεύς.

Δίας:

Χρειάζεστε την ενέργειά μου για να ξεκινήσετε και είμαι αυτός που θα σας δώσει σήμερα το εναρκτήριο λάκτισμα. Και επειδή η Άννα δεν κατάλαβε αυτό που έλεγε η Δήμητρα νωρίτερα, θα προχωρήσουμε σε μια πιο βαθιά συζήτηση σήμερα, που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε την έννοια του ζυγωτού.

Διαλεκτική. Η διαλεκτική δεν είναι μόνο μια διαδικασία της λογικής επιστήμης, ένας όρος αν θέλετε αλλά πρόκειται για μια λειτουργία: την κύρια λειτουργία του Συμπαντικού Νου. **Η διαλεκτική του Φωτός, η διαλεκτική του Πνεύματος.** Συν-διαλέγεστε όταν μιλάτε με κάποιον. Στη διαλεκτική αφήνετε να αναφανούν οι δύο απόψεις, έτσι ώστε από το συγκερασμό τους και την επεξεργασία τους, να καταλήξετε σε μια τρίτη άποψη.

Πάρτε αυτή τη διαδικασία και μεταφέрте την στη βιολογία σας και τότε θα κατανοήσετε πως η διαλεκτική είναι μια συμπαντική λειτουργία και μια από τις βασικότερες -αν όχι η βασικότερη- λειτουργία της φύσης. Γιατί βέβαια το αρσενικό και το θηλυκό συνδιαλέγονται, βάζουν στο τραπέζι της συζήτησης το δικό τους υλικό, τη δική τους επίγνωση, τη δική τους κατανόηση και από αυτή, από την ένωση αυτών των δύο προκύπτει το παιδί, προκύπτει το ζυγωτό.

Αυτή την ίδια διαδικασία ακολουθείτε πάντα. **Το γεγονός της ύπαρξης δύο διαφορετικών πόλων -οποιοδήποτε πόλων- χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη της διαλεκτικής.** Δηλαδή οι δύο διαφορετικοί πόλοι, δεν εξυπηρετούν στο διχασμό αλλά στην ενότητα. Μόνο που χρειάζεται να μπορεί κάποιος να δει τη δυνατότητα της ενότητας. Να δει τη δυνατότητα της σύνθεσης των δύο.

Ένα ζυγωτό προέρχεται από τη σύνθεση του ωαρίου και του σπερματοζωαρίου. Από τη σύνθεση του υλικού του θηλυκού και του αρσενικού πόλου. Της γης και του ουρανού του Πνεύματος και της ύλης,

του Πατέρα Θεού και της Μητέρας Θεάς. Σε πόσα δίπολα μπορείτε να εντοπίσετε αυτή τη διαδικασία;. Σε όλα. Του καλού και του κακού, του άσπρου και του μαύρου, του αρνητικού και του θετικού.

Υπάρχει μια πολύ βαθιά διαδικασία. Πολύ βαθιά. Τα δύο γίνονται ένα, το ένα διαιρείται σε τρία, για να μπορέσει να εκδηλωθεί ως ένα. Στην διαδικασία εξέλιξης του ζυγωτού, σύντομα σχηματίζονται οι τρεις βασικές στοιβάδες. Το μεσόδερμα, το εξώδερμα, το ενδόδερμα. Και από αυτές τις τρεις προέρχονται όλα τα όργανα του ενός σώματος.

Δείτε λοιπόν τα δύο που γίνονται ένα, το οποίο για να εκδηλωθεί περνάει από το τρία. Ιερή γεωμετρία; Ιερή αριθμολογία; Υπάρχει μια βαθιά αλήθεια και αυτή η βαθιά αλήθεια εκφράζεται επίσης στα Ελευσίνια Μυστήρια. Δεν μπορείτε να πάτε στην Ελευσίνα και να συνδεθείτε μόνο με τη Δήμητρα, μόνο με τη Περσεφόνη, μόνο με το Πλούτωνα. Θα είμαι κι εγώ εκεί.

Δεν μπορείτε να πάτε στην Ελευσίνα, δεν μπορείτε να μνηθείτε στα Ελευσίνια, χωρίς να κατανοήσετε την Ιερή Τριάδα. Μέσω της Τριάδας μπορείτε να κατανοήσετε το Ένα. Η Τριάδα είναι η εκπεφρασμένη ουσία του Ενός και των Δύο.

Βαθιά φιλοσοφία; Κάθε άλλο. Εσείς όμως έχετε δρόμο να κάνετε σε αυτό το μονοπάτι γιατί δεν σας ζητώ να κατανοήσετε το παιχνίδι της διαλεκτικής με το νου σας. Ζητώ να μείπετε σε αυτό με τη καρδιά σας. Όχι να αποκόψετε το νου αλλά το να τον αφήσετε στην άκρη, απλό παρατηρητή, χωρίς να σας απασχολούν οι εντυπώσεις του. Αποστασιοποιηθείτε για λίγο από το νου σας και τις εντυπώσεις του, για να επιστρέψετε σε αυτόν αργότερα. Όταν κατανοήσετε εσείς από τη καρδιά, θα έχει καταλάβει και αυτός.

Η μητέρα και ο πατέρας είναι ένα μέσα στον υιό ή τη κόρη. Η Ελευσίνια Κόρη είναι το απαύγασμα της Δόξας του Πατρός Της. Η Ελευσίνια Κόρη, παρθένος, κατεβαίνει στον Άδη για να συνομολογήσει την αλήθεια της Πηγής. Η Ελευσίνια Κόρη βρίσκεται εδώ και αιώνες μαζί σας. Σας συντροφεύει, σας ακολουθεί πιστά, δημιουργεί μαζί σας τη γήινη πραγματικότητά σας. Είσαστε εσείς. Είναι η ψυχή σας. Η Περσεφόνη, η Φερσέφασα. Είναι η ψυχή σας. Μια ψυχή σε μαθητεία γιατί βρίσκεται σε ένα τόπο που δεν γνωρίζει. Μια ψυχή που κατανοεί, καταλαβαίνει. Μια ψυχή που για να μπορέσει να βγει από τον Άδη χρειάζεται να δεχτεί το Λόγο -με κεφαλαίο λάμδα- το Λόγο του Ερμή. Το Λόγο του Πατέρα που της φέρνει ο Ερμής.

Και τότε ο Άδης δεν τη κρατά, την ελευθερώνει, αφού τη κεράσει ένα σπυρί από ρόδι που αυτή θα δεχτεί -όπως φαίνεται και στο μύθο-, αδιαμαρτύρητα. Αλλά μετά θα πει: «Μου 'δωσε να φάω με τη βία χωρίς να καταλάβω. Με πονηριά». Υπάρχει τόσος πλούτος συμβολισμού σε αυτό το μύθο, που μπορείτε να δουλεύετε με αυτόν δέκα ζωές.

Σήμερα δεχτείτε τη Περσεφόνη σαν το ιερό παιδί, το άγιο παιδί, όπως κάνατε κάποτε με τον Ιησού. **Δείτε τη Περσεφόνη σαν τη Κόρη του Πατέρα και της Μητέρας.**

Υπάρχει η εξής παράδοση: η Κόρη είναι η Ψυχή, ο Υιός είναι η Μορφή, ο Πατέρας και η Μητέρα γεννούν τη Κόρη και αυτός που

ήλθε αργότερα ως Μεσσίας, ήταν απλά το απαύγασμα, ήταν η απόσταξη στο φυσικό πεδίο της ουσίας της Κόρης.

Και έτσι μπορείτε να μελετήσετε αυτόν το συμβολισμό. Δεν υπάρχει τίποτα αρκετά αιρετικό, τίποτα αρκετά απαγορευμένο, ώστε να μην θελήσετε να το δείτε... **Αν δεν είναι αρκετά αιρετικό δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθείτε με αυτό.** Αφήστε τον εαυτό σας ελεύθερο να απολαύσει τις αιρετικές ιδέες που ακούτε εδώ. Σας το λέω με κάθε επίγνωση και λόγου γνώση, γιατί χρειάζονται ρηξικέλευθες αποφάσεις αν θέλετε πραγματικά να βαδίσετε το δρόμο των Ελευσινίων, να βαδίσετε την Ιερά οδό, που θα οδηγήσει στην επάνοδο της Κόρης.

Στο πλαίσιο της ετοιμασίας σας για τη μύηση των Μικρών Ελευσινίων, χρειάζεται να συνδεθείτε με την Κόρη. Για σας αυτή είναι η αρχή και το τέλος. Αυτή. Και είναι εδώ.

Σας περιμένει ο Διόνυσος, όχι μόνο ως Ίακχος αλλά με τη καθαρά Διονυσιακή του υπόσταση. Γιατί αυτός είναι μια άλλη όψη της Κόρης. Προοδεύοντας στην ανάγνωση και τη μελέτη και την εντρύφηση στο μύθο των Ελευσινίων θα μάθετε αρκετά για το Διόνυσο. Ζητήστε του να έρθει κοντά σας και να σας οδηγήσει.

Ξεκινάμε λοιπόν το μεγάλο ταξίδι σαν ζυγωτό: το ζυγωτό του Δία και της Δήμητρας -των δύο Δέλτα-, το κύτταρο που περιλαμβάνει το γενετικό υλικό, τις επιγνώσεις, τη σοφία, όλα όσα είναι αυτοί οι δύο. Αυτό αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά. Στη περίοδο των Μικρών Ελευσινίων, στη περίοδο προετοιμασίας, το ζυγωτό θα έχει δώσει ήδη την τριπλή στιβάδα: το ενδόδερμα, το εξώδερμα και το μεσόδερμα. Και αυτή θα αρχίσει να διαφοροποιείται ώστε να δώσει τον πλήρη άνθρωπο, τη πλήρη φυσική εκδήλωση του ανθρώπου.

Πρόκειται για πληροφορίες που δεν δόθηκαν στο παρελθόν αλλά δίνονται τώρα σε αυτό το κύκλο πρώτη φορά και θα προστεθούν και άλλες... και άλλες... ώστε να περάσετε στη βαθύτερη κατανόηση των Ελευσινίων, σε περισσότερα επίπεδα από αυτά που έχετε μάθει μέχρι τώρα.

Κυτταρική διαίρεση: το ζυγωτό γίνεται πολλά.

Τώρα έρχομαι κοντά σας και αγγίζω το κεφάλι σας με το χέρι μου το δεξί μου χέρι.

«Γεννηθήτω Φως.»

Ας επαναλάβουμε το μυστήριο που σας έδωσε η Δήμητρα στη προηγούμενη συνάντηση. Πρόκειται για μυστήριο, ιερό μυστήριο. Δεν καταλάβατε αρκετά τότε τι ακριβώς σήμαινε - και δεν χρειαζόταν.

Κάθε φορά θα ερχόμαστε και θα επεξηγούμε πράγματα που έχουν δοθεί, θα επεξηγούμε τη στιγμή που είναι κατάλληλη και αφού έχει αφομοιωθεί δεόντως η πληροφορία, η αρχική πληροφορία.

Λάμπει το Φως του Ολύμπου μέσα στο κρανίο σας. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο εκεί από το Ολύμπιο Φως. Στο Ολύμπιο Φως, στο απόλυτο Φως, αρχίζουν να

διακρίνονται δύο λοβοί. Μοιάζουν αρχικά με τα ημισφαίρια του εγκεφάλου. Δύο κύτταρα. Αυτά γίνονται τέσσερα, γίνονται οκτώ. Πολλαπλασιάζονται και άλλο. Μείνετε εκεί. Γίνονται δεκάξι.

Η Δήμητρα στέκεται στο κατώφλι και παρακολουθεί. Παρακολουθεί την εργασία που κάνουμε.

Πάρτε χρόνο να αντιληφθείτε κάθε ξεχωριστό κύτταρο σε αυτό το ζυγωτό. Εστιαστείτε σε δώδεκα κύτταρα. Κρατήστε δώδεκα κύτταρα. Σε κάθε ένα από αυτό, βλέπετε μια μορφή. Έναν Ολύμπιο. Προβάλλεται μέσα από το προβολέα του κέντρου ανάμεσα στα φρύδια, μπροστά σας, μία-μία τις μορφές αυτές.

Οι αναλογίες είναι ιερές. Υπάρχει λόγος που είναι δώδεκα και όχι δεκάξι. Θα τον αφήσουμε για αργότερα αυτό το λόγο. Δώδεκα κύτταρα. Προβάλλετε όλους τους Ολύμπιους μπροστά. Και έτσι βρίσκονται γύρω μου στο κέντρο του κύκλου.

Από σήμερα μέχρι την επόμενη νέα σελήνη θα πρέπει να έχετε εργαστεί πάνω στη διαλεκτική του Φωτός, με κάθε μια από αυτές τις μορφές. Δεν μπορείτε να δουλέψετε με αυτές, όσο είναι δικό σας κομμάτι - όσο τις νιώθετε σαν δικό σας κομμάτι. Θα είναι όμως εκεί, παρόντες/παρούσες, για να δουλέψετε μαζί τους όταν τις προβάλλετε από το τρίτο σας μάτι, μπροστά σας. Τους δίνετε την υπόσταση που χρειάζονται στη πραγματικότητά σας.

Είχαμε τονίσει ιδιαίτερα ότι θα **πρέπει να στέκεστε με μεγάλο σεβασμό απέναντι σε όλες αυτές τις ενέργειες. Θα προσθέσω επίσης: με πολύ αγάπη.** Η κάθε μια από αυτές τις όψεις, μπορεί να σας οδηγήσει σε εξαιρετικές αποκαλύψεις όλων όσων είστε και όχι μόνο. Μπορεί να σας οδηγήσει σε εξαιρετικές αποκαλύψεις για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω σας.

Θέλω να προχωρήσετε στα Ελευσίνια Μυστήρια πανέτοιμοι. Όπως σας εξηγήσαμε ήδη, βρισκόμαστε όλοι και τιμούμε όλοι και γιορτάζουμε όλοι τα Ελευσίνια. Ήρθαμε λοιπόν να πάρουμε θέση -όχι γύρω σας- μπροστά σας, για να σας οδηγήσουμε σε αυτά.

Η Περσεφόνη είναι μία, εμείς δώδεκα. Τί σας λέει αυτό; Πολύ δουλειά... υπάρχει πολύ δουλειά για να γίνει. Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που θα θέλαμε στη συνέχεια να σας ζητήσουμε, να περιορίσετε αρκετά τις σκέψεις σας για άλλα θέματα. Στο μεγαλύτερο βαθμό που σας είναι δυνατό μέχρι τη μύησή σας, αποφύγετε να σκορπάτε ενέργεια κατευθύνοντας τη σκέψη σας σε αδιάφορα θέματα. Συγκεντρώστε ενέργεια, νοητική ενέργεια, για να συνδιαλαγείτε με όλους εμάς με τη διαλεκτική του Φωτός.

Ξέρετε, αυτό σημαίνει ότι ένας ή μία από σας θα ενωθεί και με τους δώδεκα και θα γεννήσει ένα αντίστοιχο παιδί. Δώδεκα παιδιά. Δεν θα είναι ακριβώς οι δώδεκα φυλές του Ισραήλ, αλλά ας μη σας το αποκαλύψω από τώρα. Αξίζει το κόπο να εργαστείτε εσείς.

Ο λόγος που είμαι εγώ εδώ σήμερα και όχι η Δήμητρα, είναι ότι χρειάζεται ακριβώς να συνδεθείτε και με τη δική μου ενέργεια. Για να γεννηθεί η Περσεφόνη, να ολοκληρωθεί η Περσεφόνη, χρειάζονται Δώδεκα.

Την ημέρα της μύησης θα έχετε μαζί σας ένα σύμβολο. Θα το έχετε σχεδιάσει σε ένα μικρό κομμάτι ξύλο, δώδεκα επί δώδεκα - δικής σας επιλογής ξύλο. Αυτό το σύμβολο θα σας ακολουθήσει μέχρι τα Μεγάλα Ελευσίνα Μυστήρια και θα προκύψει αφού ολοκληρώσετε την εργασία σας και με τις δώδεκα όψεις.

Υπάρχει μια σοφία στην αρχαία Ελληνική παράδοση. Υπάρχει μια σοφία που είναι πολύ πέρα από τη γνώση. Ο νοητικός πλούτος είναι απέραντος - πραγματικά απέραντος- μπορείτε να εμβαθύνετε αφάνταστα. Αυτό που σας ζητούμε είναι να μπείτε στη Σοφία.

Θα ρωτήσει κάποιος: «Γιατί αλήθεια αυτό το ζυγωτό βρισκόταν στο κεφάλι; Θα περίμενε κανείς να βρίσκεται στο δεύτερο κέντρο ή το πρώτο κέντρο, εκεί που είναι οι γονάδες».

Μη ξεχνάτε όμως ότι, όπως σας έχει ήδη ειπωθεί, **αυτό το ζυγωτό βρίσκεται στο χώρο των ιδεών, στα ανώτερα πνευματικά πεδία.**

Είναι αυτό που τελικά κατασταλάζει στο φυσικό πεδίο **αλλά δεν είναι η Κόρη στο φυσικό πεδίο, είναι ο Υιός.**

Είμαι σίγουρος ότι τουλάχιστον κάποιοι από σας νιώθουν ότι έχουν βρει ένα χαμένο κρίκο. Το χαμένο κρίκο της ενέλιξης και της εξέλιξης φυσικά. Μέχρι τώρα δεν ακούγατε τίποτα για την Κόρη. Υπήρχε ο Υιός, ένας Υιός που βασίλευε παντού. Υπήρχε μια ανισορροπία και αυτή η ανισορροπία τώρα αποκαθίσταται μέσα σας. Πραγματικά, θα δείτε και θα θαυμάσετε λίγο καιρό μετά, το πόσο μεγάλη σημασία έχει αυτή η αποκατάσταση για τη δική σας εξέλιξη. Πόσο μεγάλη σημασία έχει αυτή η εξισορρόπηση και αποκατάσταση. Πόσο πολύ έλειπε αυτό το κομμάτι της ιερής Κόρης από τη μεγάλη σύνθεση του Εαυτού σας. Πόσο είχε διασπαστεί η συνέχεια της αλυσίδας της καθόδου του πνεύματος στην ύλη.

Και ξαφνικά, η ισορροπία αποκαθίσταται και αναγνωρίζετε τη θηλυκή όψη που είχατε χάσει, που δεν μπορούσατε να τακτοποιήσετε στην πραγματικότητά σας. Δεν μπορούσατε να της δώσετε μια θέση. Πασχίζατε κάπου να τη βολέψετε. Ένιωθε ξένη, δεν ήταν στο κατάλληλο σημείο. Και μέσα σε αυτή τη σύγχυση επικρατούσε γενικότερη σύγχυση και πανικός στο ενεργειακό σας δυναμικό.

Όλα αυτά τελειώνουν. Η Κόρη κυβερνά.

Ποτέ μια όψη δεν κυβερνά μόνη της αλλά κάθε όψη κυβερνά στο δικό της πεδίο και αλληλοσυμπληρώνεται με τις υπόλοιπες.

Δεν ήταν λοιπόν ότι οι άνθρωποι ξέχασαν την Ιερή Μητέρα, είχαν επίσης απολέσει τη Κόρη!

Θεωρήστε ότι σε αυτή τη περίοδο της ζωής σας βρίσκετε και πάλι τη Κόρη, συμβολικά και πρακτικά, και αυτή είναι μια από τις βαθύτερες ανακαλύψεις που θα έχετε κάνει ποτέ στη ζωή σας, τις βαθύτερες συνδέσεις. Να λοιπόν μια σημασία της Κόρης που δεν μπορούσατε να συλλάβετε μέχρι σήμερα.

Και με τα λόγια αυτά, σας αφήνω για να συνεχίσουμε κάποια άλλη στιγμή. Μην επιστρέψετε τις μορφές που προβάλλατε πίσω, αφήστε τις μπροστά σας και ξεκινήστε τη δουλειά ήδη από απόψε το βράδυ. Αρχίστε να συνδέεστε με

κάθε μια από αυτές τις μορφές/όψεις, συνειδητά.
Μη ξεχάσετε. Καταγράψτε! Καταγράψτε!

Σας είπα την αλήθεια.
Ζευσ.

Θα πρέπει να τονίσω εδώ, να διευκρινίσω μάλλον, ότι η ένωση που θα γίνει ανάμεσα σε σας, την επίγνωσή σας και τις όψεις αυτές, είναι φύσεως ερωτικής. Πρόκειται για μια ερωτική ένωση που θα συμβεί με κάθε μια από αυτές τις όψεις.

[Ακολουθήσε διάλειμμα για μοίρασμα εμπειριών και ερωταπαντήσεις.]

Άννα:

Για να δούμε αν έχουν κάτι ακόμα.....

Ακούω κάποιον να λέει "τα παιδιά μου τα καλά όλο γέλιο και χαρά". Λέω: "Ποιος είναι; Ο Διόνυσος; Λέει: "Όχι, άσ' τον τώρα... θα συμμετέχει αργότερα σε άλλη συνάντηση, όχι τώρα".

Τόση χαρά; Ποιος να 'ναι; Για να δούμε.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ωραία. Φέρτε μπροστά σας την Ελευσίνα, το χώρο της Ελευσίνας. Το μυητικό πλατό. Τώρα είναι ένα πλάτωμα, στην αρχαιότητα ήταν ένας πύργος συνειδητότητας. Σε αυτόν το χώρο θέλω να στέκεστε σαν πύργοι φωτός.

Η Κόρη και ο Πατέρας είναι Ένα.

Πύργοι φωτός. Λάβετε τη θέση σας, περιβάλλοντας το μυητικό χώρο, περιβάλλοντας το χώρο του Τελεστήριου. Μοιραστείτε γύρω σαν πύργοι φωτός.

Στην αρχαιότητα υπήρχαν τοίχοι. Σε αυτήν την περίμετρο σταθείτε γύρω από το Τελεστήριο σαν πύργοι φωτός. Μπορείτε να νιώσετε την ενέργεια που κινείται;

Εκεί υπάρχει μια βαθιά αρσενική ενέργεια. Εξ ου και ο φαλλικός πύργος φωτός. Δεν θα μπορέσετε όμως να τη βρείτε, δεν θα μπορέσετε να κτυπήσετε φλέβα, για να εφελκύσετε αυτή την ενέργεια, αν δεν αποδεχτείτε τη Δήμητρα και τη Κόρη.

Χρειάζεται να θυμόσαστε πως, όταν στέκεστε στον ένα πόλο, δεν υπάρχει πουθενά παραπέρα να πάτε. Η μόνη εναλλακτική είναι να σταθείτε στον άλλο. Για να μπορέσετε να σταθείτε στην αρσενική ενέργεια, χρειάζεται να ρίξετε βαθιά άγκυρα στη θηλυκή. Για να μπορέσει να σταθεί ο πύργος φωτός -φάρος αν θέλετε, φαλός αν θέλετε (φαλός με ένα λάμδα ίσον φωτεινός)- χρειάζεται να βρει έρρεισμα, να βασιστεί στη θηλυκή ενέργεια. Δεν μπορεί να υπάρξει κάποιος αρκετά άνδρας, αν δεν μπορέσει να βρει μέσα του τη θηλυκή πλευρά. Αυτό είναι αλήθεια. Δεν μπορεί. Θα είναι κατ' επίφαση, θα είναι φαινομενικά αλλά όχι ουσιαστικά. **Εάν θέλετε να βρείτε πραγματικά την αρσενική σας υπόσταση, συνδεθείτε με τη Μητέρα και την Κόρη.**

Και οι κυρίες, αν θέλετε πραγματικά να βρείτε τη θηλυκή σας υπόσταση - που δεν έχετε βρει αρκετά ακόμα-, θυμηθείτε τον Πατέρα Δία.

Όταν είσαι εσωτερικά το ένα, εξωτερικά δείχνεις το άλλο. Όταν συνδέεσαι εσωτερικά με τον ένα πόλο, στο άλλο πεδίο, στο επόμενο πεδίο, δείχνεις τον άλλο και οι πόλοι εναλλάσσονται στα πεδία. Τότε υπάρχει ισορροπία. Έτσι οι γυναίκες είναι εσωτερικά ενεργητικές και οι άνδρες εσωτερικά παθητικοί. Δεν υπάρχουν απόλυτες τοποθετήσεις, σας περιγράφουμε σε αδρές γραμμές τον τρόπο εξισορρόπησης, ώστε να λυθείτε και να αφεθείτε να απολαύσετε σε όλο της το μεγαλείο τη Θεία ένωση.

Γιατί λέτε ότι ο Δίας έπαιρνε όλες αυτές τις μορφές για να ερωτοτροπήσει; Είναι ένα θέμα που το αγγίξαμε και τη προηγούμενη φορά και θα μιλήσουμε πάλι για αυτό στο μέλλον. Είπαμε ότι **οι όψεις που παίρνει μια θεότητα, ένας Θεός, είναι κλειδιά που ενεργοποιούν εσάς. Ενεργοποιούν το δικό σας δυναμικό.** Ένας Ολύμπιος μπορεί να έλθει με πολλές μορφές, ανάλογα με την όψη του δυναμικού σας που θέλει να ενεργοποιήσει. Απεικονίζετε τους Ολύμπιους με ανθρώπινη μορφή κατά κύριο λόγο και καλά κάνετε, γιατί υπήρξαν άνθρωποι και είχαν ανθρώπινη μορφή -όχι τόσο εξιδανικευμένη όσο τη παρουσιάζετε αλλά υπήρξαν άνθρωποι, και η ανθρώπινη μορφή είναι επίσης ένα σύμβολο.

Έτσι λοιπόν άλλο αντίκτυπο έχει η ένωση με τον Δία στην ανθρωπόμορφη εμφάνισή του και άλλη με τη μορφή του ως αετός, άλλη με τη μορφή του ως βροχή και πάει λέγοντας. Αυτό συμβαίνει με όλους τους Ολύμπιους.

Σήμερα πήγαμε πολύ βαθιά. Σας μιλά ακόμα ο Δίας, από κάποια απόσταση. Δεν είμαι τόσο κοντά σας όσο πριν, αλλά παραμένω συνδεδεμένος. Πήγαμε πολύ βαθιά και θέλω να ευχαριστήσω για αυτό τη Δήμητρα, την Άννα και όλους εσάς, γιατί καταφέραμε να κάνουμε κάποιες συνδέσεις στο πεδίο που αποκαλείται Εγώ Ειμί Παρουσία, που δεν θα μπορούσαν να γίνουν αλλιώς.

Περπατάτε νέα μονοπάτια. Οι αρχαίοι σας πρόγονοι κι εσείς, τότε, όταν λάβατε τη μύηση των Ελευσινίων -και κάποιοι από σας τη λάβατε πολλές φορές, σε επανειλημμένες ενσαρκώσεις στα δύο χιλιάδες χρόνια και βάλε που τελούνταν αυτά- δεν είχατε αυτές τις επιγνώσεις που σας δίνουμε σήμερα. Είχατε διευρυμένες επιγνώσεις, η αντίληψή σας διευρύνονταν και συνδεόσασταν όντως με τον Άδη στα Μεγάλα Ελευσίνα και όντως βιώνατε τη κάθαρση και όντως συνδέατε τις όψεις του εαυτού σας με τους Ολύμπιους αλλά όχι με την επίγνωση και το επίπεδο συνειδητότητας που έχετε τώρα.

Για αυτό ζητήσαμε να γίνει αναβίωση των Μυστηρίων στη νέα ενέργεια. Γιατί τώρα γίνονται πράγματα αντιληπτά, που δεν μπορούσαν να γίνουν τότε. Όπως όταν μετά από χίλια ή δυο χιλιάδες χρόνια έλθει κάποιος και αναβιώσει τα Μυστήρια σε εκείνη την ενέργεια -σε ένα πολιτισμό με εμπειρίες πολύ διαφορετικές από τις τωρινές και τις αρχαίες-, οι επιγνώσεις θα είναι ακόμα πιο βαθιές και θα έχουν άλλο επίπεδο. Θα δίνουν μια διαφορετική εικόνα. Στην ουσία τους είναι ίδιες.

Και στην αρχαιότητα δουλέψατε βαθιά και κάνατε ότι χρειαζόταν και συνδεθήκατε με τη βαθύτερη αλήθεια της ζωής και του θανάτου και τώρα το κάνετε και τότε όσοι είστε εδώ θα το κάνετε. Αλλά κάθε φορά θα δημιουργείτε ένα συνδετικό κρίκο για να ενσωματωθεί η αρχαία ενέργεια στη νέα και να εκφραστεί με νέους όρους για να δημιουργείται μια υποδομή

που θα μπορέσει να στηρίξει με πολύ ευλυγισία, τη νέα συνειδητότητα.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας σήμερα.

Καλό σας βράδυ.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 4^η - 14.02.2015

«Κάθαρση»

[Προηγήθηκε συζήτηση και ανταλλαγή εμπειριών από τη προετοιμασία των Μικρών Ελευσινίων και την εργασία που είχε δοθεί στη προηγούμενη συνάντηση.]

Δήμητρα:

Παίρνουμε μερικές βαθιές, χαλαρές και αβίαστες αναπνοές. Ξέρω πόσο πονάτε. Ο πόνος είναι βαθύς. Η Κόρη και η Μητέρα γνωρίζουν. Γνωρίζουμε το βάθος και την ένταση του πόνου σας. Ενός πόνου που δεν ομολογείται ποτέ γιατί ποτέ κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ομολογήσει πραγματικά το πόνο που νιώθει στους άλλους. Ποτέ, κανένας. Μπορεί σε μερικές περιπτώσεις να μεγαλοποιεί ένα μέρος του πόνου του για να ευαισθητοποιήσει τους άλλους αλλά... ποτέ δεν μπορείτε να τον εκφράσετε πλήρως. Δεν ξεκινάτε καν να το κάνετε.

Ο πόνος μπορεί να είναι φυσικός ή πνευματικός ή ψυχικός, νοητικός, συναισθηματικός. Είναι ο πόνος της εσωτερικής αντίφασης, γιατί αυτό θα πει πόνος. **Ο πόνος συμβολίζει μια εσωτερική αντίφαση.** «Μπορεί να πρόκειται για φόβους», θα πείτε - αλλά **και ο φόβος είναι μια εσωτερική αντίφαση. Είναι αντίφαση στην ενέργεια της ζωής, στη διάθεση για ζωή. Είναι αντίφαση στη διάθεσή σας, στην ανάγκη σας, για ελευθερία. Είναι αντίφαση στην εμπιστοσύνη που θα έπρεπε να δείχνετε.**

Κάθε πόνος συμβολίζει μια αντίφαση. Αντιφάσεις και αντιθέσεις. Το αντί, αντί-ποινα, αντί ο πόνος. **Τα «αντί» είναι που δημιουργούν το πόνο.**

Η Μητέρα και η Κόρη γνωρίζουμε το πόνο σας. Συμπάσχουμε με το πόνο σας, όπως συμπάσχει η μητέρα σας με το πόνο σας. Σήμερα θέλουμε να μείνετε σε αυτό.

Πήγατε πολύ βαθιά, πήγατε πολύ ψηλά. Απλωθήκατε. Κάνατε πολύ όμορφα πράγματα με τους Θεούς του Ολύμπου και αποκτήσατε ενδιαφέρουσες εμπειρίες. Πριν προχωρήσετε όμως στο μυστήριο της κάθαρσης των Μικρών Ελευσινίων, χρειάζεται να μείνουμε για λίγο στη κατανόηση του πόνου. Γιατί δεν πάτε στα Μικρά Ελευσίνα για να καθαρίσετε τις αμαρτίες σας, τα λάθη σας, τις βρομιές σας. Δεν πάτε καν για να αποδείξετε πόσο καθαροί είστε. **Πηγαίνετε για να απαλλαγείτε από το πόνο.**

Για αυτό είμαι σήμερα μαζί σας παιδιά μου. Για να σας αγκαλιάσω ως μητέρα που είμαι και να μιλήσουμε για τον πόνο. Δεν θα ήσασταν εδώ αν δεν είχατε πονέσει αρκετά στη ζωή σας.

Στ' αλήθεια δεν μπορεί να φτάσει κάποιος στα Μεγάλα Ελευσίνα, αν δεν έχει αντιμετωπίσει τον πόνο. Αυτό δεν το είδατε ποτέ πουθενά

γραμμένο αλλά είναι κάτι που πρέπει να θυμόσαστε. Μόνο όσοι έχουν πονέσει μπορούν να φτάσουν στα Μεγάλα Ελευσίνια.

Δεν σημαίνει αυτό ότι θα πρέπει να επιδιώξει κάποιος τον πόνο για να μπορέσει να μυηθεί στα Μεγάλα Ελευσίνια. Σημαίνει ότι **αυτός που έχει πονέσει, καταλαβαίνει καλύτερα την έννοια του θανάτου. Είναι πιο έτοιμος από ποτέ για τον Άδη.**

Έτσι ζητώ σήμερα στη συντροφιά σας κι εγώ να μπω, ακούγοντας το δικό σας κρυφό παράπονο, αυτό που δεν έχετε ομολογήσει ποτέ σε κανένα. Και τώρα, μέσα σε πλήρη ιερότητα, σε απόλυτη σιωπή, μέσα στην ιερή σιωπή των Ελευσινίων, σιωπηλά μέσα στη καρδιά σας, ελάτε δίπλα μου, καθίστε στην αγκαλιά μου. Σας κρατώ το χέρι και σας αγκαλιάζω ως μητέρα. Εδώ, μιλήστε μου.

Πάρτε χρόνο για να μου πείτε το κρυφό σας παράπονο και την κακία σας αν θέλετε και το φθόνο σας. Όλα όσα δείχνουν τον πόνο σας. Και μετά θα δούμε μαζί πως θα προχωρήσουμε στη κάθαρση.

Ο Ηρακλής υπήρξε μια σπουδαία μορφή. Ήρωας από τους λίγους! Μια ψυχή που έκανε μια τεράστια διαδρομή μέσα από πολύ πόνο και πολλές επιγνώσεις. Μα δε μπορούσε να φτάσει στον Άδη πριν καθαρθεί, πριν αφήσει τον πόνο της σύγκρουσης να ξεπλυθεί από πάνω του.

Έχετε σκεφτεί ποτέ, γιατί οι άνθρωποι θυσιάζαν ανθρώπους ή ζώα για να ξεπλύνουν τις αμαρτίες τους; Στ' αλήθεια, μήπως με αυτόν τον τρόπο δεν προκαλούσαν πόνο σε μια ζωντανή ύπαρξη; Μήπως με αυτό το τρόπο χωρίς να το συνειδητοποιούν καν, μετέφεραν τον πόνο τους σε αυτή την ύπαρξη; χμμ;

Αυτό το “κάθαρμο” που εξηγήθηκε νωρίτερα, μήπως έπαιρνε όλο το πόνο; [Σημ.: αναφέρεται στη συζήτηση που προηγήθηκε στο διάλειμμα για την έννοια του “καθάρματος”, “αποδιοπομπαίου τράγου” στην αρχαία εποχή]. Το μαχαίρι που το έσφαζε, μήπως μετέφερε στην ουσία το πόνο από τη καρδιά του σφαγέα;

Οι άνθρωποι έκαναν πάρα πολλά παιδιά για να καταφέρουν να απαλλαγούν από τον πόνο και **ο πόνος είναι αυτός που σας φοβίζει πραγματικά. Δεν είναι ο θάνατος. Είναι ο πόνος.** Αν το καλοσκεφτείτε δεν φοβόσαστε το θάνατο. Όλοι σας εδώ μέσα πιστεύετε στη μετέπειτα ζωή. Αυτό όμως που δεν θέλετε με τίποτα, είναι ο πόνος μέχρι να φτάσετε εκεί. Έτσι, για να ετοιμαστείτε κατάλληλα για την είσοδο στον Άδη, χρειάζεται πάνω από όλα να διαχειριστείτε τον πόνο.

Και τώρα θα περάσουμε στην ομολογία του πόνου σας σε μένα, την ώρα που κάθεστε στην αγκαλιά μου και σας κρατώ στην αγκαλιά μου όπως κρατούσα τη Κόρη. Ακουμπώ το κεφάλι μου στο δικό σας και σας κρατώ το χέρι και σας ακούω.

Η Άννα θα μπει σε σιωπή και για αρκετή ώρα, περίπου δέκα λεπτά και θα μιλήσουμε μεταξύ μας. Ελάτε μην αργείτε.

[Παύση 10 λεπτών]

Μετά από όλα αυτά, μετά από όλα όσα άκουσα, σας δίνω ένα φιλί στο μέτωπο. Στον καθένα και τη κάθε μια σας ξεχωριστά. Ένα φιλί στο μέτωπο και ένα χάδι στο μάγουλο. Με αγάπη. Σας αγκαλιάζω με την αγάπη της μητέρας που καταλαβαίνει τον πόνο του παιδιού της, ξέρει. Η Μητέρα που έχασε τη Κόρη, ξέρει. Ξέρει τι σημαίνει να χάνεις, να χάνεις ότι πιο αγαπημένο και ιερό.

Σας κρατώ από το χέρι και, καθώς σηκωνόμαστε, σας οδηγώ απαλά στην κοίτη του Ιλισού. Όχι σε αυτόν τον Ιλισό όπως τον γνωρίζετε τώρα ή όπως δεν τον γνωρίζετε τώρα, δεν τον αναγνωρίζετε, αλλά στον πνευματικό Ιλισό. Μπείτε μέσα. Μπείτε μέσα και ρίξτε νερό πάνω σας με μια κανάτα, ένα αγγείο. Πάρτε από το νερό και λουστείτε. Αφήστε το να κυλήσει πάνω σας και να σας ξεπλύνει.

Είναι ιερό ποτάμι ο Ιλισός, ακόμα και σήμερα που δεν μπορείτε πια να τον δείτε. Τώρα δουλεύουμε με τη πνευματική του ενέργεια βέβαια. Θα 'ρθει κάποια στιγμή που θα ελευθερωθεί και θα ανοίξει και πάλι και γύρω του θα υπάρχουν ξανά όμορφα δένδρα με πουλιά να κελαηδούν στα κλαδιά τους και πάρκα και άνθρωποι που θα περπατούν στην όχθη του, τη φιλόξενη όχθη του. Και αυτός θα ρέει ειρηνικά αποκαθαίροντας... καθαρίζοντας τη πόλη και τους κατοίκους της.

Μια μακρινή εποχή που όμως θα έλθει σίγουρα.

Αφήστε το νερό του Ιλισού να κυλήσει από το κεφάλι μέχρι τα πόδια. Το πνεύμα του Ιλισού είναι μαζί σας. Ζητήστε του να ξεπλύνει τον πόνο.

Δεν μας ενδιαφέρουν εδώ οι πράξεις ξέρετε, αλλά ο πόνος. Αυτός είναι ο αντίκτυπος των πράξεων μέσα σας. Εκεί στοχεύουμε. **Αφήστε την ενέργεια του νερού που χύνεται πάνω σας, να ξεπλύνει όλο σας το σώμα. Να σας διαπεράσει, να ξεπλύνει τη καρδιά, τα νεφρά, την ουροδόχο κύστη, το έντερο, τους πνεύμονες, το λαιμό, τη σπλήνα και το συκώτι. Να ξεπλύνει όλους τους μύες του σώματός σας, έναν προς έναν.** Δείτε το να διαπερνά τους μύες του σώματος. Τους διαποτίζει και παρασέρνει όλα τα μπλοκαρίσματα, όλες τις συμφορημένες ενέργειες, όλο το πόνο και τις αιτίες του πόνου.

Δείτε την ενέργεια του Ιλισού καθώς χύνετε νερό πάνω από το κεφάλι σας, **να ξεπλένει τα οστά. Τα διαπερνά, τα ποτίζει με την ενέργειά του και παρασέρνει όλες τις ενέργειες που δεν χρειάζονται πια. Παρασέρνει από τα οστά και τους μύες και τα όργανα, παρασέρνει και απομακρύνει όλα τα εντυπώματα που προκαλούν πόνο. Απομακρύνει όλα τα σύμβολα του πόνου.**

Τι συμβαίνει με το πόνο; Συμβολοποιείστε. Κάνετε το σώμα σας και τα μέρη του σώματός σας σύμβολα του ψυχικού σας πόνου.

Αφήστε λοιπόν το νερό του ποταμού να ξεπλύνει, να απομακρύνει αυτούς τους συμβολισμούς. Αποσυμβολίστε τον εαυτό σας. **Αποσυμβολιστείτε. Απομακρύνετε κάθε συμβολισμό του πόνου, κάθε συμβολισμό της σύγκρουσης.** Υπάρχει ανισορροπία; Κοιτάξτε την κατάματα. Μην την

απωθείτε. Μην την εντυπώνετε σαν μια παρακαταθήκη στο σώμα σας για να την δείτε αργότερα. Κοιτάξτε την ανισορροπία όπου υπάρχει, με θάρρος.

Αποφεύγετε να δείτε πράγματα που σας πονούν και νομίζετε ότι γυρίζοντας το κεφάλι, αποφεύγοντας να τα δείτε, γλιτώνετε από αυτά, γιατί έτσι δεν νιώθετε τον πόνο. Και όμως αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα είναι ότι η μνήμη του πόνου υπάρχει και απωθείται και χαράσσεται βαθιά στα κύτταρά σας.

Ο μόνος τρόπος για να αποφύγετε αυτά τα εντυπώματα του πόνου, ο μόνος τρόπος για να πάψετε να δημιουργείτε πόνο στον εαυτό σας, φυσικό πόνο, είναι να τολμάτε να δείτε την αλήθεια συνειδητά κάθε στιγμή. Να τολμάτε να δείτε την επώδυνη αλήθεια. **Ένας πόνος συνειδητοποιημένος δεν προκαλεί φυσικό πόνο. Δεν μεταφέρεται στο σώμα σας.**

Η αλήθεια είναι ότι είσαστε έτοιμοι να μπειτε ακόμα βαθύτερα. Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν έχει πονέσει αρκετά. Αυτός είναι ο λόγος επίσης που τα Ελευσίνια Μυστήρια είναι ανοικτά σε όλους. Ακόμα και σε παιδιά, τότε και τώρα.

Σας είπα ότι αν κάποιος δεν πονέσει δεν μπορεί να περάσει σε αυτά αλλά υπάρχει τόσος πόνος στα αλήθεια. Και είναι πολύ σημαντικό να περάσετε από αυτή τη κάθαρση, τη κάθαρση του Ιλισού.

Θέλω τις επόμενες ημέρες, όταν κάνετε το τελετουργικό λουτρό σας, να ακολουθείτε την εξής διαδικασία: Κάθε φορά θα ανάβετε ένα κερί λευκό, θα καίτε θυμίαμα. Θα οραματίζεστε τον εαυτό σας λουσμένο στην ενέργεια του Ιλισού. Θα μπορούσατε αν θέλατε να απεικονίσετε, να φανταστείτε τον Ιλισό με τη μορφή ενός άνδρα. Έτσι όπως τον απεικόνιζαν παλιά. Μπορείτε να τον δείτε σαν ένα φως επίσης. Επικαλεστείτε την ενέργειά του για την κάθαρσή σας.

Και αφού ολοκληρώσετε τη φυσική διαδικασία του λουτρού και απλώσετε το αλάτι στο σώμα σας και ξεπλυθείτε από αυτό και στεγνώσετε, απλώστε λάδι στο σώμα σας -το αρωματικό λάδι ιβίσκου- και ζητήστε όλος ο πόνος που έχει φύγει με το λουτρό, να κατευθυνθεί στον Άδη. Ο Μεγάλος Πανδέκτης γνωρίζει τι να κάνει με αυτόν. Ποτέ άλλοτε δεν σας ειπώθηκε ότι ο Άδης μπορεί να πάρει τον πόνο. Αλήθεια όμως, όταν πηγαίνουν εκεί ψυχές πονεμένες, τι κάνει;

Δηλώστε τη πρόθεσή σας λοιπόν, με πολύ ταπεινότητα και σεβασμό στον Μεγάλο Πανδέκτη Άδη, όλη η ενέργεια που ξεπλένεται να δοθεί σε αυτόν για να την διαχειριστεί. Ξέρει τι θα κάνει. Θα σας φροντίσει!

Ο Άδης σαν θεραπευτής ψυχών και σωμάτων;
Γιατί όχι; Ναι!

Αυτή θα είναι η διαδικασία του λουτρού σας. Τρεις φορές είναι αρκετές, αν και μπορείτε, αν θέλετε, να τις αυξήσετε.

Η εστίασή σας μέχρι την ημέρα των Μικρών Ελευσινίων ας είναι η κάθαρση από τον πόνο.

Θα βρίσκεται μαζί σας επίσης η Ιασώ και ο Ασκληπιός ο μεγάλος θεραπευτής και ο Απόλλων ακόμα - άλλος θεραπευτής!
Αφήστε την ενέργεια του Ιλισού να σας ξεπλένει διαρκώς.

Ανοίγετε νέες πόρτες στη συνειδητότητά σας με αυτό το τρόπο. Αποκτάτε επίγνωση του σώματός σας, των εντυπωμάτων που έχουν εγκατασταθεί σε διάφορα σημεία, σε διάφορες περιοχές του φυσικού σας και του ενεργειακού σας σώματος. Καθώς παρακολουθείτε το νερό του Ιλισού να σας ξεπλένει, θα μπορείτε να δείτε περισσότερες λεπτομέρειες.

Έτσι ξεκίνησα να σας λέω ότι **ο μόνος τρόπος να μην συμβολοποιείτε τον πόνο στο σώμα σας, είναι να τον αποδέχεστε συνειδητά. Να αποδέχεστε ότι υπάρχει και να μην φοβάστε να τον δείτε.** Μπορεί να σας δημιουργεί φρίκη μια εικόνα πόνου, μια θλιβερή εικόνα. Μην την αρνηθείτε. Ακόμα και αν αποφύγετε να την δείτε, ήδη μέσα σας έχει κινηθεί η αντίστοιχη ενέργεια. Έχετε ήδη καθρεφτιστεί, έχετε ήδη ξυπνήσει μέσα σας την ενέργεια του πόνου, της τριβής και της αντίστασης. Και μην θέλοντας να δείτε αυτό το εσωτερικό καθρέφτισμα, το σπρώχνετε βαθιά και αυτό αποθηκεύεται κάπου, γιατί το σώμα σας είναι μια τεράστια αποθήκη φωτός που μπορεί να χωρέσει τα πάντα -αλλά δεν σας συμφέρει να χωρέσει τα πάντα.

Δεχόμενοι τη πραγματικότητα του πόνου, αναγνωρίζετε επίσης τη δική σας φθαρτή φυσική υπόσταση. Αποδέχεστε τη δική σας φθαρτή φυσική υπόσταση. Πόσοι και πόσες από σας έχετε επιτύχει αυτή την αναγνώριση μέχρι σήμερα;

Θεωρητικά είναι μια ιδέα που κατά καιρούς περνά από το νου σας. «Τι είναι ο άνθρωπος; Τίποτα δεν είναι.» Δεν το δέχεστε όμως. Νομίζετε όλοι σας ότι θα ζήσετε τουλάχιστον διακόσια χρόνια. Νομίζετε όλοι σας ότι ο θάνατος δεν θα έλθει ποτέ. Γιατί να τον μελετάμε άλλωστε!

Παρόλα αυτά, αναγνωρίζοντας τη φθαρτή, θνητή φύση σας, κάνετε το πρώτο βήμα προς τη πνευματική σας υπόσταση. Το πρώτο πραγματικό βήμα, όχι μέσα από μια λειτουργία εξιδανίκευσης, αλλά μέσα από την κατανόηση της φύσης σας. Δεν είναι κακό, δεν είναι τραγικό.

Δεν είναι... καθόλου επιθυμητό το να αποδεχθείτε τη θνητή σας φύση αλλά δεν σημαίνει ότι θα σας οδηγήσει αυτό γρηγορότερα στο θάνατο. Ο λόγος που οι άνθρωποι αποφεύγουν να σκεφτούν το θάνατο, να αναρωτηθούν για αυτόν, είναι γιατί εν μέρει φοβούνται ότι, είτε θα τον φέρουν πιο σύντομα κοντά τους, είτε ότι εστιάζοντας σε αυτόν θα κάνουν κάποιο λανθασμένο προγραμματισμό και θα τον φέρουν πιο κοντά, πιο σύντομα. Για αυτό προσπαθούν να τον αφήνουν πίσω. «Δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε για αυτό, εγώ θα εστιαστώ στη ζωή. Άστον το θάνατο. Εγώ θα μείνω στη ζωή. Είναι δικαίωμά μου και μας έχουν πει ότι θα ζήσουμε πια, θα ζούμε εκατόν πενήντα, διακόσια χρόνια. Έχει καλώς.»

Έχετε σκεφτεί όμως ότι για να υπερβείτε ένα εμπόδιο πρέπει πρώτα να το δεις μπροστά σου; Πρώτα να το αναγνωρίσεις;

Δεν είμαι εδώ για να σας πω ότι δεν θα συμβεί αυτό που πιστεύετε, ότι δεν θα επιμηκυνθεί στο μέλλον η ανθρώπινη ζωή αλλά είμαι εδώ για να σας

θυμίσω ότι χρειάζεται να δείτε κάτι καθαρά, συνειδητά, πριν μπορέσετε να το ξεπεράσετε.

Επιτρέψτε στον εαυτό σας να δει τη φθαρτή σας φύση και μετά, όπως σας αγκάλιασα με αγάπη και στοργή, αγκαλιάστε το σώμα σας. Αγγίξτε το, χαϊδέψτε το. Απλώστε το χέρι σας και χαϊδέψτε το μάγουλό σας. Το χέρι σας, το στήθος σας, το λαιμό σας, τα πόδια σας. Δώστε στοργή και αγάπη σε αυτό το φθαρτό σώμα, όπως θα κάνατε σε ένα παιδί. Και φροντίστε το. Και μιλήστε του. Πείτε του πόσο το αγαπάτε, καθαρίστε το. Η γάτα γλείφει τα μικρά της για να τα ξεπλύνει, τα καθαρίζει. Κάνει το ίδιο και στον εαυτό της. Καθαρίστε το. Ενεργειακά, βαθιά. Απομακρύνετε τα εντυπώματα του πόνου. Έτσι πατώντας καλά τα πόδια σας στη γη, με αγάπη και αποδοχή της θνητής σας φύσης, αγκαλιάστε τη φύση σας.

Ξέρετε πόση χαρά κάνει το Πνεύμα όταν σας βλέπει να κάνετε κάτι τέτοιο; Ξέρετε πόση χαρά κάνουμε όταν επιτρέπετε ακόμα και σε μας να αγκαλιάσουμε αυτή τη φθαρτή, θνητή φύση; Είναι ευλογία, είναι συνειδητότητα στην ύλη, είναι το Πνεύμα στην ύλη. Είναι χαρά! Ξέρετε πόση χαρά κάνουν οι στοιχειακοί σας φίλοι όταν τους αναγνωρίζετε με αυτόν τον τρόπο και τους χαϊδεύετε και τους φροντίζετε; Χαίρει όλο το βασίλειο της φύσης για αυτή τη φροντίδα.

Και έτσι καθώς καθαρίζεστε και αποδέχεστε αυτή τη φθαρτή, θνητή φύση, προχωράτε στα Μικρά Ελευσίνα Μυστήρια, στη Μύηση της κάθαρσης και γίνεστε Μικροί Μύστες, έτοιμοι πια για να προχωρήσουν στο μεγάλο μυστήριο του θανάτου. Να περάσουν από τη μεγάλη πύλη στην αγκαλιά του Άδη.

Δεν υπάρχει Θεός μήτε άνθρωπος, που μπορεί να διακόψει αυτή τη Μύηση. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος που έχει αποφασίσει ότι θέλει να μπει στο Μυητικό Κύκλο των Ελευσινίων, θα τα καταφέρει με οποιοδήποτε, με κάθε δυνατό τρόπο. Γιατί είμαστε εμείς μαζί σας και θα σας ανοίξουμε το δρόμο. Αυτός που δεν θα μπορέσει να έλθει, είναι αυτός που δεν το θέλει πραγματικά. Δεν είναι έτοιμος ψυχικά και άρα δεν το θέλει.

Μέσα από αυτή τη Μύηση εκτείνετε το χέρι σας στην άλλη πλευρά του πέπλου και σε μια πολύ συγκεκριμένη διάσταση, αυτή του Άδη. Οσμίζεστε το θάνατο, περνώντας τη σκοτεινή του πύλη μαζί με τη Περσεφόνη και περιηγείστε στους διαδρόμους του Άδη και στα πεδία και στα βασίλειά του.

Αυτός είναι ο λόγος, αν θέλετε, που πρώτα πρέπει να αγαπήσετε τη φθαρτή, θνητή φύση σας. Δεν μπορείτε να μπειτε αλλιώς στον Άδη. Δεν μπορείτε να περάσετε τη πύλη των μυστηρίων, αν δεν αγαπήσετε την ανθρώπινη φύση σας αρκετά. Αν δεν κάνετε ειρήνη με τον εαυτό σας, δεν απορρίψετε τον πόνο της τριβής και της σύγκρουσης - της αντίφασης.

Γιατί στη περίπτωση των Μεγάλων Ελευσινίων, δεν περνάτε στον Άδη για να μείνετε εκεί. Είναι απαραίτητο να επιστρέψετε πίσω. Είναι απαραίτητο κάθε φορά να επιστρέψετε πίσω. Για αυτό χρειάζεται να έχετε μια πολύ καλή σύνδεση με το φυσικό σας σώμα. Μια σχέση αγάπης και αποδοχής και φροντίδας.

Μη γελιέστε λοιπόν, οι Θεοί του Ολύμπου είμαστε μαζί σας για να σας οδηγήσουμε στη γη. Ο Δίας, ο μεγάλος Άρχων του κόσμου τούτου, βρίσκεται στη κορυφή του Ολύμπου και παρακολουθεί τα πάντα. Ενίοτε σας ζητά να συνδεθείτε μαζί του, να ανεβείτε στο δικό του πεδίο, στη κορυφή του Ολύμπου για να πάρετε πληροφορίες, οδηγίες και ενέργεια. Να λάβετε επιγνώσεις, για να συνεχίσετε τη γήινη πορεία σας.

Είναι πάρα πολύ συγκεκριμένη η εργασία που κάνουμε. Είστε εδώ για να εργαστείτε στο φυσικό πεδίο. Και όσο πιο επιτυχημένα καταφέρετε να το κάνετε αυτό, τόσο περισσότερο θα λάμπει για σας η κορυφή του Ολύμπου. Τόσο καλύτερη θα είναι η σύνδεσή σας με τον πατέρα Δία και όλους εμάς.

Δεν ήλθατε καλοί μου/καλές μου στη Γη για να την αφήσετε. Σας κρατώ στην αγκαλιά μου ούτως ή άλλως εδώ και χρόνια, από την ώρα που γεννηθήκατε. Δεν ήλθατε εδώ στην ευλογημένη Γη για να την φτύσετε. Ήλθατε για να γίνετε ένα μαζί της, να περπατήσετε πάνω της με τα γυμνά σας πόδια. Να παίξετε στο χιόνι να κυλιστείτε στο γρασίδι, να ξαπλώσετε στην αμμουδιά, να βυθιστείτε στο νερό της θάλασσας, να λουστείτε στο ποτάμι, να σκαρφαλώσετε στα δέντρα, να μυρίσετε τα λουλούδια, να χαρείτε τους χυμούς των φρούτων, να παίξετε με τα ζώα, να απολαύσετε τον ήλιο, τον αέρα, τη βροχή και να κοιτάξετε τα αστέρια, να απολαύσετε τη θέα τους από τη γη.

Και πάνω από όλα να βιώσετε την αγάπη αυτής της φθαρτής, θνητής φύσης σας. Την αγάπη αυτού του ευάλωτου σώματος. Δεν μπορώ να σας τονίσω περισσότερο την ιερότητα αυτού του σώματος. Θα αρκεστώ να σας οδηγήσω εν καιρώ, να την νιώσετε οι ίδιοι μέσα από τα μυστήρια.

Κάποιοι περιμένουν τα μυστήρια να τους οδηγήσουν σε μεγάλα ύψη θεωρίας. Για να ανεβείτε όμως τα σκαλοπάτια μιας σκάλας, θα πρέπει αυτή να στηριχτεί κάπου. Δεν μπορείτε να πάτε ψηλά αν η κλίμακα που ανεβαίνετε δεν στηρίζεται στη γη.

Και με όλα όσα σας είπα, ήθελα να σας εμψυχήσω την αποδοχή και την αγάπη.
Αρκετά!

Ο πόνος, ο πόνος που μοιραστήκατε μαζί μου, σας έδειξε πού βρίσκεστε. Σας έδειξε πού είστε. Δεν τα είπατε όλα. Υπήρχαν και άλλα πολλά να πείτε και άλλα κρυμμένα. Για αυτό και τις επόμενες ημέρες, κάθε φορά που νιώθετε ένα λυγμό να ανεβαίνει στη καρδιά σας και να φτάνει στο λαιμό, εκμυστηρευτείτε σε μένα τον πόνο σας. Έτσι πλησιάστε με και καθίστε στην αγκαλιά μου. Η Μητέρα είναι εδώ ήδη και σας οδηγεί. Σας κρατώ από το χέρι κάθε στιγμή.

Και αν πάλι νιώθετε ότι έχετε τόσα εντυπώματα πόνου και τριβής και αντίστασης και δεν μπορείτε να τα βγάλετε, σταθείτε και πάλι στον Ιλισό και πλυθείτε με το νερό του. Καλέστε το πνεύμα του Ιλισού, τη Πνευματική του ενέργεια και λουστείτε με αυτή. Και αφήστε τον απλά να σας ξεπλύνει.

Μπαίνετε σε μια περίοδο βαθιάς κάθαρσης. Ουσιαστικά, στην ημέρα των Ελευσινίων γίνεται το peak [σημ. η κορύφωση], γίνεται εντονότερη και καθαρότερη αυτή η διαδικασία και αναγνωρίζετε την κάθαρση. Δεν είναι κάτι

που γίνεται σε ένα λεπτό, θέλει χρόνο -και για σας ακόμα περισσότερο γιατί δεν είστε αρκετά σε επαφή με τη φύση. Η φύση έχει την ιδιότητα να ξεπλένει και να καθαρίζει. Έχει τη μαγική δύναμη να τα βάζει όλα στη θέση τους, να τακτοποιεί τις ενέργειές σας άμεσα. Η επαφή σας με τη φύση σας καθαρίζει. Και αυτός είναι ο λόγος που, μετά από μια τέτοια επαφή, συχνά νιώθετε να έχετε αλλάξει εντελώς την ενέργειά σας. Ειδικά όταν έχετε καιρό να βρεθείτε στη φύση. Η φύση θεραπεύει. Είναι η ίδια η δύναμη της ζωής και εσείς τη χρειάζεστε, τη χρειάζεστε απόλυτα.

Και τώρα θα σας αφήσω. Θα κάνω στην άκρη για να σας αφήσω να συζητήσετε. Παρόλα αυτά, **από σήμερα θα σας συνοδεύω διαρκώς. Μην ξεχάσετε να μου κρατάτε το χέρι.**

Ολοκληρώστε τη διαδικασία που ξεκινήσατε τη προηγούμενη φορά με την ένωσή σας με τους Ολύμπιους. Αυτή η σύνδεση είναι πολύ βαθιά και θα σας βοηθήσει να φέρετε στην επιφάνεια πλευρές που αγνοείτε. Επίσης θα σας βοηθήσει κατά τη διάρκεια της κάθαρσης, να πάτε πολύ βαθύτερα γιατί θα έχετε ανοίξει πύλες στη διάσταση που αντιπροσωπεύει ο κάθε Ολύμπιος, η κάθε Ολύμπια Θεότητα. Όλα γίνονται σε μία σειρά. Κάντε το, μην αργείτε.

Αντιπροσωπεύετε στο δωδεκάθεο - από το δωδεκάθεο, αν θέλετε. **Η ψυχή σας αντιπροσωπεύει τους Θεούς του Ολύμπου σε μια χαμηλότερη δόνηση. Είναι ένα κομβικό ενεργειακό σημείο, ένας ενεργειακός κόμβος, που περιέχει ενεργειακές δέσμες από τους δώδεκα Ολύμπιους.**

«Μόνο δώδεκα; Οι υπόλοιποι;»

Βάλτε όσους θέλετε. Το δώδεκα είναι ο αριθμός. Κάποιοι από αυτούς μπορεί να κρατούν ένα σημείο, μία δέσμη, μαζί. Κρατήστε αυτό: ότι η ψυχή σας είναι ένας ενεργειακός κόμβος που περιλαμβάνει δέσμες, δώδεκα δέσμες ενεργειών.

Παλιότερα σας είχε δοθεί η περιγραφή της ψυχής σαν ένα μπουκέτο ενεργειών. Τώρα γίνεται ξεκάθαρο ότι αυτό το μπουκέτο αποτελείται από δώδεκα δέσμες. **Αυτές οι δώδεκα δέσμες, ανταποκρίνονται σε δώδεκα ενεργειακά κέντρα και σε πολλές άλλες αντιστοιχίες του δώδεκα στα ενεργειακά σας σώματα, σε αδένες και ούτω καθεξής.**

Περισσότερο από όλα όμως συνδέονται με τα τσάκρα της κεφαλής και το νευρικό σας σύστημα. Όσο και αν σας φαίνεται περίεργο, **συνδέονται με τις συζυγίες του νευρικού συστήματος.** Για αυτό και ο Όλυμπος, η κορυφή του Ολύμπου λάμπει στο κέντρο της κεφαλής, παρότι όταν στέκεστε εκεί νιώθετε το άνοιγμα της καρδιάς και, ουσιαστικά, η καρδιά και η κεφαλή βιώνονται σαν ένα. **Μπορείτε να βρεθείτε στη κορυφή του Ολύμπου, μέσω του τσάκρα της κεφαλής.**

Υπάρχουν τόσα πολλά να δείτε ακόμα! Επιτρέψτε μας να σας οδηγήσουμε! Με εκτίμηση και εμπιστοσύνη και αγάπη. Η φροντίδα μας για εσάς είναι αρκετή.

Θα ήθελα να συμπληρώσω στην αγαπητή Κ. και στο ερώτημα που έθεσε για τον Δία:

[Σημ.: Νωρίτερα στη συζήτηση αναφέρθηκε πως κάποιοι του εσωτερικού χώρου ισχυρίζονται ότι ο Δίας δεν έρχεται σε επικοινωνίες ποτέ και πουθενά.]

Όσα ακούς δεν είναι αληθινά. Το γνωρίζεις ήδη. Η δική σου εμπειρία μετρά και η δική σου πεποίθηση μετρά. Δεν βρίσκεστε εδώ, δεν συμμετέχετε στα Ελευσίνα, μόνο για τη προσωπική σας εξέλιξη αλλά και για να δώσετε μαρτυρία στους ανθρώπους για εμάς. Και είναι σημαντικό, στο δικό σας τόπο και χρόνο να δίνετε τη μαρτυρία της αλήθειας σας, αυτού που βιώνετε πραγματικά.

Και ενώ στα Ελευσίνα τηρείτε και πρέπει να τηρείτε σιγή, να τηρείτε σιωπή όσον αφορά τη διδασκαλία και τη μυητική διαδικασία των μυστηρίων, **χρειάζεται να δίνετε τη μαρτυρία σας για εμάς.** Είναι κάτι που το ζητούμε. Και ήταν πολύ κατάλληλο αυτό που συνέβη, γιατί ήταν η δική σου ευκαιρία να σταθείς και να μαρτυρήσεις την αλήθεια σου για εμάς, βάσει της δικής σου εμπειρίας. Έτσι εντυπώνετε την ενέργειά μας στις καρδιές των ανθρώπων. Όχι συζητώντας για αυτά που ακούσατε ή διαβάσατε αλλά για αυτά που εμπειραθήκατε οι ίδιοι.

Χαιρόμαστε και το αγαπάμε ιδιαίτερα, να σας βλέπουμε να έρχεστε στους ιερούς μας τόπους, όχι γιατί εμείς έχουμε την ανάγκη των θυσιών και των λουλουδιών και των δώρων που προσφέρετε αλλά γιατί αυτός είναι ένας τρόπος να θυμίσετε στους ανθρώπους τη παρουσία μας. Γιατί εμείς δεν έχουμε φύγει ποτέ από εδώ και είμαστε πάντοτε στη διάθεσή σας. Πάντοτε φροντίζουμε όσους απευθύνονται σε εμάς.

Μαρτυρήστε την αλήθεια σας. **Επιβεβαιώνοντας εμάς, τη δική μας παρουσία, επιβεβαιώνετε την αλήθεια του Πνεύματος στη Γη.**

Μητέρα και Κόρη σας παρακολουθούν, σας αγαπούν και είναι πιστές σε εσάς.

Και έτσι είναι.

.....

[Απάντηση σε ερώτηση που προηγήθηκε σχετικά με το ότι "ο Υιός είναι το απαύγασμα της κόρης"]

Πες της να βαδίσει το δρόμο και θα βιώσει η ίδια τη σημασία αυτού του μηνύματος. Το ότι «ο Υιός είναι το απαύγασμα της κόρης» θα το κατανοήσει όταν το βιώσει.

[Ακολούθησε συζήτηση και ανταλλαγή εμπειριών]

Συνέχεια επικοινωνίας

Άννα: Θέλω να σας πω κάτι ακόμα. Ξέρω ότι έχουν φύγει κάποιοι, αλλά συνεχίζω απλά να μεταφέρω, γιατί μπήκε πάλι η ενέργεια της Αφροδίτης.

Αφροδίτη

Σας αγαπώ και είμαι εδώ για να σας δώσω τα φώτα μου. Στερείστε αγαθών. Στερείστε ερωτικών αγαθών. Και μη βιαστείτε να πείτε ότι είστε γεμάτοι από έρωτα για ανθρώπους ή για ιδέες ή για το Πνεύμα. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι κάποιοι από σας βλέπουν τον ουρανό με τα άστρα και λένε ότι είναι ερωτευμένοι με το σύμπαν και το Πνεύμα. Την ίδια ώρα που δεν έχουν αντιληφθεί, ότι αντίστοιχα το σύμπαν και το Πνεύμα είναι ερωτευμένοι με αυτούς όπως είναι, στη μορφή που βρίσκονται στη Γη.

Θέλω λοιπόν να αντιληφθείτε αυτό, καθώς προχωράτε στα Μικρά Ελευσίνια Μυστήρια, καθώς προχωράτε στη Μύησή σας. **Η κάθαρση είναι ένα μεγάλο εργαλείο της Μύησης. Ένα άλλο μεγάλο εργαλείο είναι ο Έρωτας. Πλένεστε, καθαρίζετε πριν από την τέλεια μυητική ερωτική πράξη / ύπαρξη.**

Περνώντας από τα Μικρά Ελευσίνια καθαρίζετε αρκετά, ώστε να γίνετε άξιοι εραστές, άξιοι ερωμένοι της Θεότητας / της Θεϊότητάς σας, της Θείας σας φύσης. Και αυτό είναι που επιτυγχάνετε στα Μικρά Ελευσίνια. Η κάθαρση και ο ορισμός σας σαν Μύστες, σας οδηγεί στην αγκαλιά, στην Πνευματική αγκαλιά, του Ολύμπου. Μέσα από κει θα διέλθετε τη Μύηση... μέσα από τη Μύηση των Μεγάλων Ελευσινίων.

Ο έρωτας στη στιγμή του οργασμού μοιάζει με ένα μικρό θάνατο. Μην απορείτε λοιπόν για το πώς βρίσκεται κοντά σας και σας μιλάει η Αφροδίτη, η Θεά του έρωτα, σε μια διαδικασία που σας οδηγεί στο θάνατο, που σας οδηγεί στην επίσκεψη στον Άδη.

Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Δεν μπορείτε να παντρέψετε τα αντίθετα -όπως ζητάτε- χωρίς το μυστήριο του έρωτα, χωρίς τη σύνδεση, τη συνεύρεση σε όλα τα επίπεδα. Αλλά για να υπάρξει συνεύρεση χρειάζεται να υπάρξει αποδοχή και ο Άρης είναι επίσης παρόν για να σας βοηθήσει να βρείτε τη δύναμη, όχι της σύγκρουσης αλλά της αποδοχής.

Δεν ευθύνεται ο Άρης για τις συγκρούσεις σας, ευθύνεται ο δαίμονας μέσα σας... χμ... ο δαίμονας που είστε, ο κακοπροαίρετος, ο καταφοβισμένος εαυτός σας. Ο Άρης είναι αυτός που σας δίνει τη δύναμη, τη δύναμη της μαγείας του έρωτα, την ενέργεια του έρωτα. Ο έρωτας έχει δύναμη και γλύκα. Ο Άρης δίνει τη δύναμη και η Αφροδίτη, θα θυμόσαστε, τη γλύκα.

Έτσι σας ζητώ, καθώς οδεύετε στα Μικρά Ελευσίνια, να χαρείτε τη συνύπαρξή σας με τους Ολύμπιους και να συνδέεστε, να ταυτίζεστε ερωτικά μαζί μας, με σκοπό την απόλυτη ένωση - όπως και αν μπορείτε να την βιώσετε.

Δεν είναι αυτή η ολοκληρωτική ένωσή μας άλλωστε. Αυτή θα έλθει με το καιρό. Βρίσκεστε στα εισαγωγικά στάδια. «Ουάου!», θα πείτε, «Αν είναι αυτή η εισαγωγή, ποιος ξέρει τι έπεται! Πόσο δυνατό είναι αυτό που έπεται!» Η βιωματική εμπειρία των Ελευσινίων είναι τεράστια, πολυσχιδής, πολυεπίπεδη, πληθωρική.

Αφεθείτε στην αγκαλιά του έρωτα της Αφροδίτης και του Άρη ακόμα. Ζητήστε από τον Άρη την ενέργεια που χρειάζεστε για να προχωρήσετε στην

ένωση. Είναι αυτός που σας ανάβει τη φωτιά και ήδη τη νιώθετε τη φωτιά του μέσα σας, γιατί βέβαια είναι παρόν όπως όλοι μας.

Αυτός άλλωστε είναι ο λόγος που σας ζητήθηκε να χρησιμοποιήσετε το αιθέριο έλαιο του ιβίσκου. Είμαι εγώ που ενεργοποιώ αυτό το έλαιο και πριν προχωρήσετε στο τελετουργικό λουτρό σας, πάρτε λίγο χρόνο για να βάλετε το αιθέριο έλαιο ανάμεσα στα χέρια σας και να με καλέσετε να το ενεργοποιήσω μαγικά, ερωτικά, με το δικό μου τρόπο, τον τρόπο της Αφροδίτης ώστε να γίνει εκείνος ο ενεργειακός συνδετικός κρίκος που θα σας συνδέσει με εμάς.

Μην ξεχάσετε να το κάνετε αυτό. Είμαι κι εγώ παρούσα! Είμαι εδώ! Παίζω κι εγώ το παιχνίδι μαζί σας! Μοιράζομαι κι εγώ το Ελευσίνιο δώρο!

Θυμηθείτε, η ένωση με τον Άδη απαιτεί το στοιχείο του έρωτα! Αν η ένωσή σας με τους Ολύμπιους σε αυτή την αρχική φάση έγινε επειδή είχατε μια καθοδήγηση, μετά από τα Μικρά Ελευσίνια θα το κάνετε αυθόρμητα, επειδή θα μπορείτε να βιώσετε τον Θείο έρωτα. Επειδή θα έχει εγκατασταθεί μέσα σας η ενέργειά μου, θα έχει εγκατασταθεί βαθιά, αυτή η ενέργεια της Ουράνιας Αφροδίτης, που θα σας συνδέει με τη Θεία σας φύση σε όλες της τις όψεις.

Θυμηθείτε ότι, όταν κάθεστε στην αγκαλιά της Μητέρας, ταυτόχρονα κάθεστε στην αγκαλιά της Ουράνιας Αφροδίτης - της αρχέγονης, Ουράνιας Αφροδίτης.

Η Μητέρα έχει πολλές όψεις και θα αρχίσετε να τις μαθαίνετε μία-μία, να τις βιώνετε. Γιατί η Μητέρα είναι η τέλεια ιδανική μητέρα, η μητέρα που θα επιθυμούσατε να έχετε, στην οποία μπορείτε να δείτε όλες τις όψεις της θηλυκής αρχής. **Η Μητέρα περιλαμβάνει όλες τις πιθανές όψεις της θηλυκής αρχής.** Εσείς απλά βλέπετε κάθε φορά αυτή την όψη που χρειάζεστε. Παίρνετε αυτό που χρειάζεστε, όπως το βρέφος θηλάζοντας από το στήθος της μητέρας του, παίρνει τη τροφή που χρειάζεται. Όσο βρίσκεται προσκολλημένο στο στήθος της μητέρας του, παίρνει τη τροφή που χρειάζεται. Νιώθει συνδεδεμένο μαζί της, νιώθει ένα μαζί της, αλλά δεν έχει καταφέρει να αποταυτιστεί, για να την δει όπως είναι.

Ένα θέμα είναι λοιπόν να μπορείτε να συνδεθείτε με τη Μητέρα και να πάρετε τη τροφή που χρειάζεστε και ένα άλλο το να αρχίσετε να αντιλαμβάνεστε τη Μητέρα στην ολότητά της. Γιατί αυτή η ολότητα, η πληρότητα είναι και δική σας πληρότητα.

Και έτσι είναι.

Να είστε ευλογημένοι.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 6^η - 14.03.2015

«Η Δημιουργία των Θεσμών»

[Μέχρι 23:00 κατάθεση εμπειριών από τη Μύηση που προηγήθηκε.]

Δήμητρα:

Βρισκόμαστε πολύ καιρό εδώ και περιμένουμε... Περιμένουμε τα πράγματα να γίνουν όπως πρέπει για να εμφανιστούμε. Περιμένουμε τις ενέργειες των ανθρώπων να ετοιμαστούν για να μας υποδεχτούν. Αυτό που γίνεται μέσα από αυτό το κύκλο και τα Ελευσίνια Μυστήρια που ξεκίνησαν εδώ και περίπου δύο χρόνια -λιγότερο αλλά η προετοιμασία ξεκίνησε πιο μπροστά- αυτό που γίνεται λοιπόν είναι σε ρυθμό βάδην. Τώρα βαδίζετε. Μπορεί να σκοντάψετε στο δρόμο, να πέψετε να κτυπάτε, να πονάτε αλλά είναι ρυθμός βάδην.

Υπάρχουν τεράστιες επιγνώσεις μπροστά σας που ακόμα δεν έχετε συνειδητοποιήσει. Και εκείνες οι επιγνώσεις αντιστοιχούν σε ρυθμό τρεξίματος.

Πριν αρχίσετε να τρέχετε όμως πρέπει να μάθετε να περπατάτε. Για να μάθετε να περπατάτε, θα πρέπει να είσαστε αρεστοί σε μένα, στον Δία τον φιλήδοιο παντεπόπη των πάντων, θα πρέπει να μπορείτε να σταθείτε στην καρδιά - στο κέντρο της καρδιάς.

Αφήστε τα αυτά που ξέρατε. Έχετε μάθει να μιλάτε με πολλούς και διαφορετικούς όρους. Μιλάτε για τσάκρα της καρδιάς, για κέντρο της καρδιάς, μιλάτε για μεσημβρινούς, ένα σωρό πράγματα. Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιείτε όλους αυτούς τους όρους όταν είστε μαζί μου. Όταν είστε εδώ τα πράγματα είναι απλά. Είναι "η καρδιά". Τελεία και παύλα. Και στην καρδιά θα πρέπει να σταθείτε τελικά. Όταν καταφέρετε να μπειτε εκεί και να σταθείτε όρθιοι, τότε θα συνειδητοποιήσετε πόσο δυνατοί είστε. **Αν δεν καταφέρετε να σταθείτε όρθιοι στην καρδιά σας, δεν θα καταφέρετε να σταθείτε όρθιοι πουθενά.** Αν πηγαίνετε στην καρδιά σας και το πρώτο που σκέφτεστε είναι να μετουσιώσετε ενέργειες, το πρώτο που σκέφτεστε είναι να βρείτε το Δάσκαλό σας, το πρώτο που σκέφτεστε είναι να πάτε ένα μακρύ ταξίδι, χάνετε πολύτιμο χρόνο από το να σταθείτε όρθιοι. Είναι πολύ σημαντικό να στέκεται κάποιος όρθιος, για πολλούς λόγους που μπορείτε να καταλάβετε χωρίς να σας τους εξηγήσω.

Δάφνινο στεφάνι αρμόζει στους ενοικούντες την Ιερουσαλήμ της Ελευσίνας. Δάφνινο στεφάνι. Σας αξίζει ένα δάφνινο στεφάνι και κάποια στιγμή θα έλθει η ώρα που θα το παραλάβετε.

Βρισκόμαστε αρκετοί κοντά σας, δεν είμαι μόνο εγώ -η Δήμητρα που σας μιλώ- είναι ο Δίας, είναι ο γνωστός σας Δάσκαλος Κουτχούμι, ο οποίος είχε σπουδαίες ενσάρκώσεις στην αρχαιότητα της Ελλάδας, στην αρχαία Ελληνική εποχή. Είμαστε μια πλειάδα αστερισμών αλλά... όχι ξέρω ότι περιμένετε με αδημονία κάποιοι να δείτε, να ακούσετε για τυχόν συνδέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στην Ελευσίνα και τους μακρινούς αστερισμούς του γαλαξία σας. Δεν είναι η ώρα για αυτό, χρειάζεται πρώτα να αγαπήσετε τη Γη, πρώτα να συνδεθείτε με τη Γη. Πρώτα πρέπει να καταλάβετε ότι είσαστε η Γη, να το

αποδεχθείτε αυτό. **Δεν θα ανοίξει ο δρόμος των αστεριών, αν εσείς δεν αποφασίσετε να αποδεχθείτε ότι είσαστε η Γη.**

Είσαστε κύτταρο της Γης. Θα ήθελα να φανταστείτε για λίγο πως θα σας φαινόταν αν τα κύτταρα του συκωτιού σας, του ήπατός σας ή των μαλλιών σας ή του εγκεφάλου σας ή του εντέρου σας, συζητούσαν μεταξύ τους και έλεγαν “εγώ δεν είμαι από δω, εγώ είμαι από τον Ωρίωνα, είμαι από την Ανδρομέδα, δεν είμαι εδώ, δεν είμαι από δω, απλά έχω μια ενσάρκωση εδώ”. Και εκείνη την ώρα εσείς θα σκεφτόσαστε “Μα τι κάνετε τώρα, εδώ! Έχουμε δουλειά, πάτε όπου θέλετε μετά. Τώρα είσαστε εδώ, πρέπει να κάνουμε δουλειά, είσαστε κομμάτι μου”.

Παρόλα αυτά φανταστείτε πως θα ήταν, πως θα νιώθατε αν τα κύτταρά σας λέγανε «Πολύ θα ήθελα να γυρίσω στην Ανδρομέδα. Τι κάνω εγώ εδώ; “ Την ώρα που για σας είναι ζωτικής σημασίας η λειτουργία αυτών των κυττάρων. Με έναν ανάλογο τρόπο λειτουργείτε εσείς σε σχέση με τη Γη. Περνάτε τον καιρό σας σκεπτόμενοι ότι δεν είστε από δω και πρέπει να φύγετε και πότε θα φύγετε επιτέλους, ξεχνώντας ότι ήλθατε για πολύ συγκεκριμένο λόγο και ότι η αλήθεια είναι, ότι πάντοτε θα είσαστε συνδεδεμένοι με τη Γη. Πάντοτε, ακόμα και αν αυτό που λέτε, το πνεύμα που ανήκει κάπου αλλού, μετοικήσει στην Εστία του, πάντα θα έχετε μια σύνδεση με τη Γη. Έχετε αφήσει το ενεργειακό σας αποτύπωμα, έχετε αφήσει το φόρεμά σας εδώ.

Και εδώ υπάρχει ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να δούμε μαζί σήμερα. Από τη μια εύκολα λέτε ότι αφήνετε το φόρεμά σας και φεύγετε και από την άλλη πολύ φοβόσαστε να αφήσετε αυτό το φόρεμα. Το φοβόσαστε πάρα πολύ!

Τα Ελευσίνια είναι ο τρόπος των Θεών/του Θεού, ο τρόπος του Θείου να προσεγγίσει τα μύχια της καρδιάς σας και να ξεριζώσει από κει το φόβο του θανάτου. Η μεγάλη ωφέλεια για την ανθρωπότητα είναι αυτή. Πέρα από οτιδήποτε κάνετε εσείς οι ίδιοι, πέρα από τις προσωπικές σας επιγνώσεις που είναι βαθιές και θα είναι ακόμα βαθύτερες όπως σας προείπα.

Πέρα δηλαδή από τα βήματα που κάνετε στο προσωπικό σας μονοπάτι, αυτό που κερδίζετε με τα Ελευσίνια, είναι ακριβώς ότι κατεβαίνετε στον Άδη. Και κάνοντάς το αυτό γνωρίζετε, καταλαβαίνετε. Όταν εσείς κατανοείτε είναι πιο εύκολο να πάψετε να φοβόσαστε. Είναι κατανόηση, επίγνωση, είναι ένας βαθύς προσδιορισμός επίσης γιατί αρχίζετε να προσδιορίζετε τον εαυτό σας πολύ διαφορετικά όταν έχετε την εμπειρία του Άδη. Καταλαβαίνετε, βιώνετε την πραγματικότητα των πολλών διαστάσεων στις οποίες εκτείνεστε. Ένα θέμα είναι να το συζητάτε και ένα άλλο να το βιώνετε. Στα Ελευσίνια το βιώνετε.

Δεν είμαι εδώ για να σας πω πόσο σπουδαία είναι τα Ελευσίνια. Ξέρω πως όταν θα έλθει η ώρα θα νιώσετε πλήρως την αξία τους. Χρειάζεστε χρόνο. Πάντοτε χρειαζόταν χρόνο οι άνθρωποι. Αποφασίσαμε αυτή τη φορά να μην περιμένετε δυο χρόνια για να περάσετε τη πύλη των Μεγάλων Ελευσινίων, όπως γινόταν παλαιότερα - και παραπάνω από δύο χρόνια. Αποφασίσαμε να επιτρέψουμε σε όποιον είναι έτοιμος, να προσέλθει. Σε όποιον νιώθει έτοιμος.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα χρειαστεί δουλειά μετά από αυτά. Αναφέρομαι τώρα στα Μεγάλα Ελευσίνια. Η συνέχεια από αυτή τη συνάντηση μέχρι τον Ιούλιο, Αύγουστο, όσο πάει, όσο κρατήσουν οι μηνιαίες συναντήσεις,

θα περιλαμβάνει τόσο την εμπέδωση των προηγούμενων, όσο και μια μικρή προετοιμασία για τα ερχόμενα Μεγάλα Ελευσίνια.

Το μυστικό που δεν λέγεται, είναι αυτό που δεν κατανοείτε -δεν κατανοείτε μόνοι σας. Χρειάζεται να αποκτήσετε την **Ελευσίνια διάκριση. Δεν κοινοποιείται ότι δεν επιθυμεί η Μητέρα να κοινοποιηθεί.** Έχετε καταλάβει ήδη ότι κρατώ πολύ γερά τα ηνία των Ελευσινίων, πολύ γερά. Κάποιοι με κατηγορούν και μου λένε ότι είμαι πολύ αυστηρή. Αυτό γίνεται γιατί πρέπει ο άνθρωπος να μάθει να προσεγγίζει το θάνατο με σοβαρότητα. Όχι γιατί το χιούμορ βλάπτει αλλά γιατί πολλές φορές το χιούμορ γίνεται ένας μηχανισμός άμυνας για να ξεφύγετε να δείτε την ουσία. Γι' αυτό απαιτώ σοβαρότητα, με την έννοια ότι θέλω να βλέπετε, να είσαστε έτοιμοι/έτοιμες να δείτε, να ακούσετε.

Φανταστείτε πως ήσασταν, θυμηθείτε πως ήσασταν σαν μικρά παιδιά μπροστά στη μητέρα σας, όταν την ρωτούσατε "Μαμά γιατί ο κύριος μιλάει έτσι; Γιατί δουλεύει έτσι αυτό; Γιατί γίνεται εκείνο;" και σας απαντούσε. Περιμένατε με πολύ χαρά να ακούσετε την απάντηση. Με τον ίδιο τρόπο θα πρέπει και εδώ να στέκεστε απέναντι στη Μητέρα.

Συνεχίζουμε.

Από σας εξαρτάται το πόσο θα μείνω εδώ. Παίρνω τις δικές μου αποφάσεις, αλλά **φυσικά ένα κέντρο στο οποίο μπορεί να εστιαστεί η ενέργειά μου, μπορεί να με κρατήσει καλύτερα από ότι ένα κέντρο στο οποίο η ενέργειά μου είναι διασπασμένη. Και αυτή είναι η δική σας ευθύνη.** Είναι η προσωπική σας ευθύνη. Μια ευθύνη που επιμερίζετε όλοι μέσα στην ομάδα στον κύκλο των Ελευσινίων, που διευρύνεται σιγά σιγά με αργό και σταθερό ρυθμό. Είναι η δική σας πρόθεση να συντηρήσετε και να δυναμώσετε τον ενεργειακό κύκλο και να αξιοποιήσετε όλα όσα σας φέρνουμε και ιδιαίτερα εγώ. Είναι η δική σας πρόθεση λοιπόν που θα με κάνει να αποφασίσω να μείνω.

Τώρα σας λέω κάτι διαφορετικό από ότι έχετε ακούσει παλαιότερα. Πιστεύετε ότι όταν καλέσετε μια ενέργεια έρχεται και μένει και ότι είναι μόνο στο χέρι σας. Εγώ σας λέω ότι δεν είναι στο χέρι σας. Είναι μια συν-δημιουργία ανάμεσα σε μένα και σε σας. Έχει έλθει ο καιρός να κατέβω στη γη. Να πλησιάσω περισσότερο και πάλι αλλά πρόκειται για μια συν-δημιουργία.

Ξέρετε τι χρειάζεστε;. Αγάπη. Έτσι λέτε. Σεβασμό, αξιοπρέπεια. Συναινώ σε όλα αυτά και προσφέρω ακόμα περισσότερα. Προσφέρω την ενέργεια της Μητέρας Θεάς που θα σας συνοδεύει σε κάθε βήμα σας. Μην αδημονείτε μόνο. Τα πάντα θα έλθουν στο κατάλληλο χρόνο.

Το ερώτημα που θέτω λοιπόν -τώρα που έχει γίνει το μεγαλύτερο μέρος καθαρισμού πριν από την ετοιμασία σας για τα Μεγάλα Ελευσίνια- **το ερώτημα που θέτω είναι "Αγαπάτε τη Δήμητρα;, θέλετε πραγματικά να με έχετε κοντά σας;. Τι σημαίνω για σας, τι σημαίνει η Δήμητρα για εσάς;".** Αφήστε λίγο στην άκρη τα Ελευσίνια. Αυτά είναι οι δικές μου Ιερουργίες. Είναι τα δικά μου Μυστήρια, είναι το δικό μου δώρο αλλά είναι ένα δώρο. Είναι κάτι που δεν είχατε πριν και σας το δωρίζω όπως το δώρισα στην αρχαιότητα. Το ερώτημα είναι "εσείς τη θέλετε τη Δήμητρα;". Δεν θα επαναλάβουμε την ίδια ιστορία, δεν θα επαναλάβουμε το μύθο ώστε να έλθω σαν μια βαρυπενθούσα και να δω αν θα με καλέσετε στον οίκο σας έστω σαν τροφό των παιδιών σας. Δεν χρειάζεται να επαναληφθεί ο μύθος, απλά σας

ρωτώ την ώρα που στέκεστε στη καρδιά σας - στέκεστε όρθιοι. Όρθιοι στέκεστε στη καρδιά σας και απαντάτε.

Δυστυχώς **για να αξιοποιήσετε το δώρο των Ελευσινίων** -δυστυχώς για αυτούς που δεν το κάνουν δηλαδή- **θα πρέπει πρώτα να αποδεχτείτε τη Μητέρα Θεά.** Δεν υπάρχει περίπτωση να προχωρήσετε ούτε ένα βήμα παραπέρα αν δεν αποδεχτείτε μέσα σας τη Μεγάλη Μητέρα.

Ας αλλάξω λοιπόν λίγο το ερώτημα. Αποδέχεστε τη Μητέρα;. Τη Μητέρα Θεά;. Τι ζητάτε από αυτή;.

Η Μητέρα Δήμητρα κατέβηκε στη γη και έψαχνε για τη Κόρη, την Περσεφόνη. Έψαξε παντού και κατέληξε στη γη θρηνώντας και άνοιξε ο Κελεός βασιλιάς το σπίτι του, το παλάτι του και τη δέχτηκε. Της έκανε Ναό, τη τίμησε και εκεί ήλθε η Περσεφόνη. Τότε ανέβηκε η Περσεφόνη. Δεν θα μπορούσε να τη βρει η Δήμητρα αλλιώς;. Δεν θα μπορούσε να πάει να περιμένει έξω από το στόμιο του πηγαδιού;. Δεν θα μπορούσε;

Αλλά έπρεπε, γιατί δεν μπορεί να βρει τη Κόρη πουθενά αλλού παρά μέσα στους ανθρώπους, μέσα από τους ανθρώπους, γιατί εκεί βρίσκεται η Κόρη, στη καρδιά των ανθρώπων. Και **όταν οι άνθρωποι τιμήσουν τη Μητέρα Θεά, όταν της κτίσουν το Ναό, της κάνουν ιερουργίες, προσφέρουν θυσίες και ιερουργίες, τότε αναδύεται η Κόρη μέσα από τη καρδιά τους. Τότε η ψυχή τους αναδύεται.**

Καταλαβαίνετε μήπως λίγο καλύτερα ποια είναι η Κόρη και γιατί η Δήμητρα κατέληξε στην Ελευσίνα;. Γιατί την έψαξε ανάμεσα στους ανθρώπους;. **Για να έλθει η Κόρη χρειάζεται να τιμήσετε τη Μητέρα Θεά.** Τότε η ψυχή σας θα ανέβει, θα ανέβει από εκείνο τον άγνωστο τόπο που την έχετε σφραλισμένη. Τότε θα έλθει στην επιφάνεια και θα συνδεθεί και πάλι με τη Μητέρα της Ζωής και θα χαρεί και θα χαρείτε όλοι. Γιατί όταν η ψυχή του ανθρώπου εμφανιστεί στη γη, τότε έρχεται η χαρά. Τότε ανθίζουν τα πάντα. Η γη δίδει γεννήματα. Οι άνθρωποι ζουν ευτυχισμένοι και η Μητέρα Θεά, χαρίζει τις ευλογίες Της στους ανθρώπους.

Τους δίνει τους θεσμούς γιατί οι θεσμοί προκύπτουν από την έλευση της Κόρης. Οι θεσμοί γεννιούνται από τη χαρά της Μητέρας για την έλευση της Κόρης. Αν δεν υπάρχει η ψυχή σας εδώ πως θα δημιουργηθούν οι θεσμοί;. Που θα στηριχτούν οι θεσμοί;

Βλέπετε πόσο τεράστιο είναι το εύρος των ερμηνειών που επιδέχεται ο μύθος... Δεν είναι ακριβώς μύθος. Θα πούμε πολλά, θα μιλήσουμε και για τους θεσμούς εν καιρώ. Καταδυναστεύονται οι άνθρωποι στη γη. Γιατί τάχα;. Υποφέρουν οι άνθρωποι στη Γη. Τους έδειξε κάποιος, τους μίλησε κάποιος για την ψυχή; Τους εξήγησε κάποιος ότι έχουν να φέρουν κάτι ξεχωριστό στη Γη, για να μπορέσουν να σταθούν στην αγάπη, στην αξιοπρέπεια, για να μπορέσουν να φτιάξουν θεσμούς που να εξυπηρετούν την ανθρώπινη κοινωνία;

Αυτά είναι τα δώρα της Δήμητρας αλλά για να τα πάρει κάποιος πρώτα θα υπηρετήσει τη Θεά και ας είναι βασιλιάς. Ποιος είναι βασιλιάς στο τόπο της Ελευσίνας, ο Κελεός, εσείς τάχα δεν είσατε βασιλείς στο δικό σας κόσμο; Δεν είσατε οι βασιλείς της προσωπικότητάς σας; Δεν ορίζετε το σώμα σας, τις συνήθειές σας;. **Πρώτα θα υπηρετήσουν οι άνθρωποι τη Δήμητρα, τη Μητέρα Θεά, θα της οικοδομήσουνε Ναό για να κατοικήσει, θα τη**

τιμήσουν και όταν η Κόρη έλθει, από τη χαρά Της θα τους ανταμείψει.

«Μα πόσους ναούς να σου κάνουμε Δήμητρα;» θα πει ο καθένας σας. «Που να χτίσω το ναό;» Για ελάτε λοιπόν να κατανοήσετε καλύτερα. Ποιος είναι ο ναός σας; Ποιος είναι ο πιο οικείος ναός που έχετε; Δεν θα μου έπεφτε λίγος ένας όμορφος ναός στο όνομά μου αλλά αν εσείς δεν μπορείτε να τον κτίσετε, θα αρκεστώ σε εκείνο το ναό που έχετε κρυμμένο βαθιά στη καρδιά σας.

Ο Ναός απαιτείται και απαιτούνται οι ιερουργίες. Απαιτούνται οι θυσίες. Απαιτείται όλη η δουλειά της προσωπικότητάς σας για να έλθει και πάλι η Κόρη. Αυτή η δουλειά είναι στην ουσία που προετοιμάζει το δρόμο της Κόρης.

Με τα λόγια αυτά και άλλα θα σας ετοιμάσω σιγά σιγά για την είσοδό σας στα Μεγάλα Ελευσίνια. Εκμαιεύω την Αλήθεια σας, εκμαιεύω την ψυχή σας. Πρέπει να γεννηθεί. «Χρόνια και χρόνια» λέει κάποιος «δουλεύω, ακόμα δεν έχει γεννηθεί;». Όχι! Και θα το καταλάβετε όταν τη δείτε να γεννιέται. Θα το καταλάβετε όταν δείτε το θαύμα και τότε θα συμφωνήσετε μαζί μου.

Από δω και πέρα λοιπόν στο δρόμο της ετοιμασίας για τα Μεγάλα Ελευσίνια, θα οικοδομήσετε το δικό σας Ναό, αφιερωμένο στη Δήμητρα. Απαιτείται. Και θα τον στολίσετε με τα πιο καθαρά και ατόφια χρυσάφια, τους πιο λαμπερούς και διαυγείς κρυστάλλινους λίθους... πολύτιμους λίθους. Με τα χρώματα του ουράνιου τόξου, με το άρωμα της βροχής πάνω στο χώμα και θυμιάματα από πολύτιμα λιβάνια. Και κει μέσα θα σταθεί η Μεγάλη Μητέρα περιμένοντας. Όταν περιμένεις κάτι, έρχεται. Θα σταθεί εκεί περιμένοντας με διψασμένη καρδιά για να αγκαλιάσει πάλι τη Κόρη. Η Κόρη έχει που να πάει, ξέρει που να επιστρέψει και κει μέσα θα γίνει το μεγάλο αγκάλιασμα.

Δε θα πάρω τώρα χρόνο για να σας πω περισσότερα πάνω στις αντιστοιχίες του ανθρώπινου σώματος και του μύθου. Θα το αφήσουμε για κάποια άλλη φορά.

Τώρα παιδιά μου θέλει να μιλήσει ο Δίας και θα κάνω ένα βήμα στην άκρη για Αυτόν. Θα σας αφήσω να συνεννοηθείτε όπως πρέπει. Αν κάποιος από σας ή κάποια δεν με βρίσκει στη καρδιά του και στη καρδιά της και δεν θέλει ή νιώθει ότι δεν μπορεί να με φιλοξενήσει, να μου παραχωρήσει ένα ναό και να με τιμήσει εκεί, μπορεί να αποχωρήσει, μπορεί να θεωρήσει δεδομένο ότι δεν θα λάβει τη χαρά των Μεγάλων Ελευσινίων. Δεν θα λάβει το δώρο των Μυστηρίων από μένα. Όσοι πάλι σαν το Κελεό φανείτε φιλόξενοι και προσφέρετε σε μια γυναίκα ένα χώρο για να μείνει και προσφέρετε στη Θεά τιμή και δόξα, χώρο στη καρδιά σας, όσοι της κτίσετε ένα ναό τέτοιας περιωπής, θα φανείτε στο τέλος άξιοι να λάβετε μέρος στα μυστήριά της. Στο κέντρο του κύκλου έρχεται ο Δίας.

[Άννα: Τον βλέπω χαμογελαστό και φαίνεται να στρίβει το μουστάκι του κάπως, λέγοντας: «Σας τα είπε η Δήμητρα, σας τα είπε".]

Δίας:

Έρχομαι για να τραβήξω τη προσοχή σας σε μερικά πράγματα... Θεωρείτε ότι ο Δίας δεν ήταν από τις θεότητες που συμμετείχαν στα Ελευσίνια. Παρόλα αυτά είμαι εδώ. Είμαι από τις αφανείς θεότητες των Ελευσινίων. Αφανής γιατί

πρέπει να φανεί η Θηλυκή Αρχή. Δεν θα παίξω κρυφτό με σας, -τουλάχιστον με το τρόπο που νομίζετε- αλλά η παρουσία μου στα Ελευσίνια είναι κάτι που δεν χρειάζεται να κυκλοφορεί προς τα έξω. Είναι Μυστήρια αφιερωμένα στη Μητέρα. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι δεν θα μπορούσε να μην είναι ο Πατέρας παρόν.

Ελάτε τώρα, πάρτε θέση νοερά γύρω μου. Σχηματίστε γύρω μου έναν κύκλο. Δεχθείτε με καθώς αγγίζω με το χέρι μου το κέντρο της κεφαλής και κει δημιουργώ ρυτιδώσεις όπως αυτές στην επιφάνεια του νερού, όταν αγγίζετε με το δάχτυλό σας την επιφάνεια ή όταν ρίχνετε ένα πετραδάκι. Αλλεπάλληλοι κύκλοι ανοίγουν προς τα έξω, ομόκεντροι κύκλοι. Ανοίγουν, ανοίγουν, ανοίγει η κορώνα, το στέμμα διευρύνεται και εκεί επάνω από το κεφάλι σας, αντιλαμβάνεστε την ύπαρξη ενός χώρου. Χώρου που γεμίζει με φως. Προβάλετέ με εκεί. Θα σας ζητήσω να με δείτε εκεί. Ποια είναι η μορφή που παίρνω; πως φαίνεται ο Δίας σε αυτό το χώρο;.

Με βλέπετε με διάφορους τρόπους ήδη. Κάποιοι όχι. Θα σας ζητήσω να με δείτε σαν μια γαλάζια σφαίρα, μια μικρή γαλάζια σφαίρα -όχι πολύ μικρή- λίγο μεγαλύτερη από το κεφάλι σας. Ο χώρος είναι πολύ μεγαλύτερος. Αφήστε με να σταθώ. Δεχθείτε την ενέργεια που διοχετεύω σε σας από αυτόν το χώρο. **Μέσα από αυτή τη σφαίρα δημιουργείται ένα είδος μηχανισμού ελέγχου των διαστάσεων που υπερβαίνουν τις φυσικές -αυτές που βλέπουν τα μάτια σας.** Πρόκειται για ένα ενεργειακό κέντρο ελέγχου. Αυτό το κέντρο με άλλους τρόπους ενεργοποιείται σε κάποιους ανθρώπους. Με άλλες μεθόδους. Είναι ένα εξελιγμένο κέντρο. Είναι γεγονός ότι δεν είσαστε όλοι έτοιμοι για αυτό, δεν βλέπτε όμως να προσπαθήσετε να το σχηματίσετε. Να το κρατήσετε, να το διαχειριστείτε. Μετά από λίγους μήνες που η ενέργειά σας θα έχει κατασταλάξει αρκετά, θα σας φανεί πολύ χρήσιμο.

Σε αυτό το κέντρο θα ρίξω ένα κεραυνό. Μην τρομάξετε.

"Μα δεν είσαι εσύ αυτό;".

Ζήτησα να με δείτε σε αυτό το χώρο. Ζήτησα να με δείτε εκεί αλλά δεν είναι όλη μου η ενέργεια εκεί. Από τα ανώτερα πεδία ρίχνω ένα κεραυνό και το ενεργοποιώ.

Δώστε την ευκαιρία στον εαυτό σας να αντιληφθεί τι συμβαίνει σε αυτό το κέντρο, το ενεργειακό κέντρο ελέγχου, τη γαλάζια σφαίρα.

Αρχίζει και δονείται γρήγορα, πολύ γρήγορα. Η δόνησή του προσιδιάζει σε αυτή του πνεύματος, της ανώτερης πνευματικής αρχής. Εκπέμπει σήματα. Καθώς δονείται μαγνητικά σχεδόν, δονεί το κέντρο της κεφαλής, της κορώνας και η δόνηση αρχίζει να μεταδίδεται σε όλα τα ενεργειακά κέντρα κατά μήκος του σώματος, μέχρι και τα κέντρα των πελμάτων και από κει μεταδίδεται στη γη.

Τώρα έχετε γίνει ένας πολύ καλός δέκτης της ενέργειας μου. Αφήστε αυτή την ενέργεια που διαχέεται με την παλμική δόνηση, το παλμό, να αγκαλιάσει όλο σας το σώμα. Τη νιώθετε τη δόνηση. Στρώνω το δρόμο μου, ετοιμάζω το δρόμο μου με αυτόν τον τρόπο.

Έχει δημιουργηθεί τώρα μια άλλου είδους δόνηση στην αύρα σας. Καθαρίζει η αύρα σας, καθαρίζει όπως ο αέρας μετά τη καταιγίδα.

Η ενεργειακή ζωή διαφέρει αρκετά από τη φυσική ζωή. Η ενέργεια πάνω από όλα είναι παλμός, δόνηση. Το σώμα σας δονείται επίσης αλλά σε κραδασμούς

πιο βαριούς, πιο χονδροειδής. Η ανάληψη για την οποία μιλήσαμε την προηγούμενη φορά, συνεπάγεται την αύξηση του ρυθμού, την άνοδο του ρυθμού δόνησης. Θα σας βοηθήσει ιδιαίτερα το να δέχεστε με αυτόν το τρόπο τη δόνηση που σας μεταδίδω και να την αφήνετε να κυκλοφορεί στο σώμα σας και στην αύρα σας. Ήδη κάποιοι/κάποιες μπορείτε να νιώσετε τη δόνηση στην αύρα σας, όχι μόνο στο σώμα σας.

Δεχθείτε τον Δία. Σας επισκιάζει.

Έτσι με δέχεστε και έτσι καταλαβαίνετε ότι δεν μπορείτε να δεχθείτε τον ένα χωρίς τον άλλο. Δεν μπορείτε να δεχτείτε τη Μητέρα χωρίς το Πατέρα, το θηλυκό χωρίς το αρσενικό και τανάπαλιν. Υπάρχει ισορροπία. Και προχωράμε βήμα-βήμα ώστε να μην την διαταράξουμε αλλά αντίθετα όπου είναι ήδη διαταραγμένη να την αποκαταστήσουμε.

Κάθε φορά μιλάμε και οι δύο, είτε ο ένας μετά τον άλλο, εγώ μετά από τη Δήμητρα, η Δήμητρα μετά από μένα, είτε και οι δύο μαζί. Μέσα από αυτή την ένωση που βιώνετε, θα μπορέσει να γεννηθεί και πάλι η Περσεφόνη. **Η ένωση της Δήμητρας και του Δία δεν είναι κάτι που συνέβη κάπου μακριά από εσάς, συμβαίνει σε εσάς. Ανάλογα, η δημιουργία των Θεσμών προκύπτει από την επάνοδο της Κόρης που γεννήθηκε από το Πατέρα και τη Μητέρα.** Η Δήμητρα σας χαρίζει τα στάχυα, εγώ τον ήλιο που μεγαλώνει τα στάχυα, τη Ζωή που ρέει μέσα από τα στάχυα και τα κάνει να βλασταίνουν.

Και τώρα θα σας συνοδεύσουμε προς τα έξω. Μεταφέρετε τη προσοχή σας για λίγο στη γαλάζια ηλεκτρισμένη σφαίρα και από κει στο κέντρο της κεφαλής, μέσα από το λαιμό στη καρδιά. Βιώστε τη νέα πραγματικότητα καθώς στέκεστε όρθιοι στη καρδιά.

Ο Δίας και η Δήμητρα είναι εδώ.
Γεγονε!

[Συζήτηση, γέλια και γειώση της ενέργειας]

Άννα: Τώρα έχει χαμηλώσει η ενέργεια, μου λέει.

Δήμητρα:

Να εκπαιδευτείτε να σκέφτεστε και να βλέπετε όπως εγώ.

[Άννα: Μιλάει η Δήμητρα λίγο πιο έντονη τώρα.]

Ο Δίας είναι εδώ αλλά δεν μιλά αυτή την ώρα. Είμαστε πάντα μαζί.

[Άννα: αυτό που μου δείχνει τώρα είναι γλυκό αλλά καταλαβαίνω και τον πόνο της Μητέρας. Μου δείχνει το θυμό -σύμφωνα με το μύθο δηλαδή- το θυμό της απέναντι στον Δία που επέτρεψε να πάει η Κόρη στον Άδη και να την ψάξει αλλά στην ουσία είναι η ώθηση του Πνεύματος, η ώθηση που δίνει στην ψυχή να ξετυλιχτεί, να υλοποιήσει το δυναμικό της. Αυτό δεν θα γινόταν αν δε συνέβαινε αυτή η διαδικασία. Αλλά πάντοτε η Μητέρα είναι εκεί για να δεχτεί και να αγκαλιάσει τη ψυχή στην επάνοδό της.]

Έχετε υπάρξει όλοι σας μυημένοι των Μεγάλων Ελευσινίων -και κάποιοι από

σας της Εποπτείας- και έχετε συναντηθεί εδώ, τα είχαμε ξαναπεί αυτά. Θα σας προσθέσω λίγα πράγματα ακόμα τώρα. Ξανασυναντηθήκατε σαν μέρος του ιερού σας συμβολαίου εδώ, για να επικοινωνήσετε και πάλι στους ανθρώπους αυτές τις βαθιές ιδέες και τις πολύ πραγματικές ενέργειες. Για να στερεώσετε βάζοντας και τη δική σας ενέργεια τον θεσμό των Ελευσινίων.

Είσαστε παιδιά της Δήμητρας και του Δία όλοι και όλες. Δεν σας έχουμε ξεχάσει. Αντίθετα περιμέναμε την ώρα που θα ξυπνήσετε και σεις από το δικό σας λήθαργο και θα μπειτε στο μονοπάτι σας το οποίο στην εξέλιξή του θα σας έβγαζε σε αυτό το σημείο. Είναι πράγματα που δεν κοινοποιούνται από πριν.

Πολλές φορές ρωτάτε “Ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μου;” και σας λέμε: «Μα, θα τον βρεις στη καρδιά σου:».

“Τι θα κάνω στο μέλλον;”

«Μα, εσύ θα το δημιουργήσεις, γιατί βέβαια δεν θέλουμε να φτάσετε και πάλι εδώ χωρίς πραγματικά να το θέλετε. Ξέρουμε το σχέδιό σας αλλά μέχρι εσείς να το συλλάβετε δεν επιτρέπεται σε μας να μιλήσουμε. Πρέπει να το θυμόσαστε αυτό!

Αν υπάρχει κάτι που αξίζει στη διαδικασία της γήινης ζωής σας, είναι το να συλλάβετε εσείς οι ίδιοι το Σχέδιό σας. Να το θυμηθείτε ή να συνδημιουργήσετε κάτι καινούργιο. Αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο, γιατί αυτό αντανakλά τη δική σας αλήθεια. Μπορεί να έρχεστε με πολύ βαριά σενάρια, πλούσια σενάρια, να κάνετε το “α” να κάνετε το “β”. **Το Σχέδιο, το Μεγάλο Σχέδιο, δεν λειτουργεί καταναγκαστικά. Αυτή είναι η μεγάλη και βαθύτατη αξία του Θεϊού Σχεδίου.** Δεν λειτουργεί καταναγκαστικά.

Όλοι μπαίνουν στην ανάγκη αλλά αυτή η ανάγκη -που όπως λέγατε, “ανάγκα και Θεοί πείθονται”- είναι άλλη. Το Θεϊό Σχέδιο δεν λειτουργεί καταναγκαστικά. Το ζητούμενο είναι ο άνθρωπος να συλλάβει το Σχέδιο. Δηλαδή να προκύψει **η υλοποίηση του Σχεδίου, να προκύψει σαν αποτέλεσμα της προσωπικής του Αλήθειας.** Γιατί το σύμπαν είναι αληθινό, γιατί το Πνεύμα είναι αληθινό και ζητά αληθινή πραγμάτωση. Δεν αρέσκεται στη θυμαπάτη -αν και η ζωή στη Γη είναι μια μεγάλη θυμαπάτη σε σχέση με ότι υπάρχουν πέρα από αυτή. Παρόλα αυτά, αυτή είναι η πραγματικότητά σας και αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι να συλλάβετε το Σχέδιο, να συλλάβετε το δικό σας Σχέδιο, τη δική σας Αλήθεια, στο πλαίσιο αυτής της πραγματικότητας. Τότε η υλοποίηση είναι αληθινή. Προκύπτει γιατί πραγματικά το θελήσατε.

Έτσι λοιπόν όπως προείπα, εμείς γνωρίζουμε το σενάριό σας, οι πάντες γνωρίζουν το σενάριο των πάντων αλλά τίποτα δεν μπορεί να ειπωθεί αν εσείς δεν το συλλάβετε εσωτερικά. Αυτός είναι ο λόγος που όπως θα έχουν διαπιστώσει οι πιο προσεκτικοί από εσάς -εκείνοι δηλαδή που προσέχουν πολύ εσωτερικά και διαβάζουν την ενέργειά τους και τα κίνητρά τους- έχουν διαπιστώσει λοιπόν ότι **υπάρχει μια σπίθα, υπάρχει μια κατεύθυνση εσωτερικά και στη συνέχεια βλέπουν πάνω σε αυτή τη κατεύθυνση την εσωτερική κίνηση-τάση να οικοδομούνται επιπλέον πράγματα και να αυξάνει και να σχηματίζεται κάτι καινούργιο.**

Και τότε αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να αμφισβητήσουν το γεγονός ότι είναι

κάτι πραγματικό και να πουν: «Μα ήταν ιδέα μου, μου πέρασε αυτή η ιδέα και πάνω εκεί έχτισα τα υπόλοιπα. Άρα δεν μπορεί να είναι αυτή η Αλήθεια μου, δεν μπορεί!»

Και όμως, πάνω σε αυτή την αρχική σπίθα, την αρχική λεπτή επίγνωση που μπορεί να είναι αδιόρατη -αυτή είναι ουσιαστικά η ρίζα- πάνω σε αυτήν αρχίζουν και χτίζονται οι επιγνώσεις, πάνω σε αυτήν αρχίζει να φαίνεται όλο και πιο ξεκάθαρα το Αληθινό σας Θέλημα και αρχίζετε να κατανοείτε το Σχέδιο.

Όταν υπάρξει αυτή η πρώτη σπίθα, η πρώτη κίνηση, εμείς μπορούμε να έλθουμε και να προσθέσουμε. Μπορούμε να έλθουμε και να μιλήσουμε. Τότε επιτρέπεται. Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις χρειάζεται να μιλήσουμε χωρίς να έχει προκύψει ακόμα αυτή η σπίθα. Μόνο στη περίπτωση αυτών που το έχουν ήδη συμπεριλάβει στο σενάριό τους προκειμένου να πάρουν μια ώθηση για να προχωρήσουν περισσότερο. Όταν εσείς συλλάβετε τη πρώτη σπίθα, τη πρώτη έμπνευση τότε εμείς θα έλθουμε και θα προσθέσουμε.

Έτσι λοιπόν βρίσκεστε εδώ εκούσια, φυσικά, τιμώντας το Θεϊκό σας Σχέδιο. Εκούσια. Εθελοντικά. Και αυτό είναι που δίνει μεγάλη αξία σε αυτό που κάνετε. Για κάποιους από σας, όχι λίγους, αυτό είναι σκοπός ζωής και μπορείτε να θεωρήσετε ότι έχετε εκπληρώσει τους σκοπούς της ζωής σας με αυτό, μέσα με αυτό που κάνετε εδώ, στηρίζοντας τον θεσμό των Ελευσινίων. Καταλαβαίνετε ότι δεν είναι κάτι τυχαίο και δεν είναι κάτι μικρό. Απαιτεί κότσια -τα οποία έχετε.

Δεν μπορούσαν όλοι να το κάνουν αυτό τώρα. Ήταν πάρα, πάρα, πάρα πολλοί οι μυημένοι των Ελευσινίων στην αρχαία εποχή. Πολλοί από αυτούς εξέπεσαν, άλλοι όχι, προχώρησαν ενσαρκώθηκαν ξανά και ξανά, δούλεψαν με την ιδέα αυτή.

Έπρεπε να υπάρχει μια ομάδα να βάλει τώρα αυτή την εποχή... να βάλει τις βάσεις για να μετατρέψουμε αυτό που υπήρχε τότε έτσι ώστε να ταιριάζει στις νέες συνθήκες, στη νέα εποχή και τη νέα ενέργεια. Θα δείτε αρκετά πράγματα να αλλάζουν στο μέλλον. Οι θεσμοί έχουν αλλάξει αρκετά. Δεν είναι αυτοί που ήταν. Εμείς θα τους αλλάξουμε και άλλο. **Ο λόγος που βρίσκομαι εδώ, στην Ελλάδα, είναι για να αλλάξω τους θεσμούς. Να το θυμόσαστε αυτό!** Δεν είμαι εδώ για να φέρω σοκ και δέος αλλά για να δουλέψω μαζί σας και με όσους χρειάζεται για να αλλάξουν οι θεσμοί και να γίνουν κατάλληλοι για τη νέα εποχή.

Η Άννα θα σας πει ότι στη τελευταία επίσκεψη στην Ελευσίνα είδε μπροστά της τη διπλή έλικα του DNA, την ώρα που με ρωτούσε για τους θεσμούς. Πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο κεφάλαιο, για το οποίο θα συζητήσουμε σύντομα. Η μελέτη των θεσμών είναι διαφορετική από την εργασία των Ελευσινίων. Για αυτό θα συγκροτηθεί μια ομάδα εργασίας που θα ασχολείται με τους θεσμούς, την οποία φυσικά θα εποπτεύω και θα επισκιάζω. Θα γίνεται σε διαφορετική ημέρα και ώρα.

Παρότι σε αυτή την ομάδα μπορούν να παίρνουν μέρος μόνο μυημένοι των Ελευσινίων, δεν απαιτείται να πάρετε μέρος όλοι σε αυτή. Θα το κάνετε εφόσον βρίσκετε μέσα σας με ανάλογο τρόπο την αλήθεια, την χαρά να συμμετάσχετε.

Η εργασία σε αυτή την ομάδα θα γίνεται τόσο με επικοινωνία δική μου,

καθοδήγηση, όσο και με δική σας εργασία. Έτσι θα χρειαστεί να αναπτύξετε περισσότερο το κεφάλαιο των νοητικών συνδέσεων με τρόπο που να εξυπηρετήσει το συγκεκριμένο έργο. **Η εργασία δεν θα αφορά μόνο τους εξωτερικούς θεσμούς, αλλά και τους εσωτερικούς θεσμούς, τους θεσμούς που αντικατοπτρίζονται, που έχουν τις ρίζες τους, τις αναλογίες τους στο DNA σας.**

Καταλαβαίνετε ότι είναι μια δουλειά που απλώνεται πολύ σε έκταση και πηγαίνει σε μεγάλο βάθος και ύψος. Είναι μια δουλειά που γενικά απλώνεται πολύ. Δεν θέλω αυτή η εργασία να σας αποσυντονίσει από τη βασική πορεία σας προς τα Μεγάλα Ελευσίνια, όμως δεν πρέπει να περιμένετε άλλο για να συστήσετε αυτή την ομάδα. Πρέπει να γίνει το συντομότερο.

Οι ενέργειες που έρχονται μέσα από τα Ελευσίνια Μυστήρια, είναι οι κατάλληλες για να οδηγήσουν την εργασία σε αυτή την ομάδα. Πέρα δηλαδή από τις προσωπικές σας επιγνώσεις σε σχέση με το δικό σας ταξίδι προς τον Άδη, χρειάζεται να χρησιμοποιηθεί αυτή η ενέργεια για να ενδυναμώσει την εργασία με τους θεσμούς. Και **θα δείτε τότε μαγικές συνδέσεις ανάμεσα στα πάντα. Και θα δείτε τις συνδέσεις σε ένα επίπεδο που θα σας είναι διαχειρίσιμο και πολύ πρακτικό, έτσι ώστε να μπορέσετε να χρησιμοποιήσετε τις γνώσεις και τη φώτιση, τη διαύγεια που θα αποκτήσετε, για να βελτιώσετε τη κοινωνία σας. Αυτό είναι δώρο της Δήμητρας.**

Σας ευχαριστώ. Καλό σας βράδυ.

Και έτσι είναι.

.....

Ερώτηση:

Σχετικά με το κέντρο ελέγχου που ανέφερε ο Δίας;

Απάντηση:

Ο συνδυασμός γη-ουρανό. Αυτό το κέντρο ελέγχει τη ροή της ενέργειας στο φυσικό σώμα, ελέγχει την είσοδο και την έξοδο του πνεύματος. Ελέγχει τις οντότητες που συνεργάζονται με το δικό σας πεδίο και τη προσωπικότητά σας, το κανάλι σας. Ελέγχει τη ροή. Σαν κέντρο βρίσκεται πέρα από τον χρόνο, για αυτό και μπορεί να είναι σημείο ελέγχου. Βρίσκεται δηλαδή πριν από την είσοδο στο φυσικό σώμα που υπόκειται στο χρόνο, στους χρονικούς περιορισμούς. Σε αυτό το πεδίο ο έλεγχος είναι συμβολικός. Δηλαδή προσδιορίζεται με σύμβολα, γίνεται μέσω συμβόλων.

Αυτό από μόνο του είναι μια πληροφορία τεράστιας αξίας για εσάς. Από αυτό το σημείο και πάνω ο νοητικός έλεγχος καταρρίπτεται. Εξασκείται μόνο μέσω συμβολισμών που κινητοποιούν βαθιές ενέργειες, ενέργειες που βρίσκονται στο πνευματικό δυναμικό σας αλλά δεν έχουν εκδηλωθεί.

Ο κεραυνός του Δία αντικατοπτρίζει τη συνέπεια εικόνας και λόγου. Έρχονται πληροφορίες, έρχονται δεδομένα, έρχονται σύμβολα που δεν αναγνωρίζετε. Τα βλέπετε αλλά δεν τα κατανοείτε. Με την είσοδο της ενέργειας του Διός,

αυτό το μικρό κεραυνοβόλημα, αρχίζετε να αποκτάτε μια εξαιρετικά μεγάλη διαύγεια, σχετικά με την ερμηνεία των συμβόλων. Δοκιμάστε το. Τα σύμβολα είναι εικόνες καθοδηγούμενες, καθοδηγούμενης ενέργειας και είναι σύμβολα που χρησιμοποιούνται στο σημείο αυτό, στο σημείο ελέγχου -από αυτό το σημείο και πάνω. Με όλη αυτή τη διαδικασία αναπτύσσεται μια πολύ καλύτερη αντίληψη των πνευματικών αρχών. Διαύγεια και κατανόηση. Μένει όλο αυτό να το δείτε στη πράξη, να το διαπιστώσετε στη πράξη με τη πάροδο του χρόνου.

Ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 7^η - 25.04.2015

«Ο Διαιρέτης Νους»

Εξαρτάται πόσα θέλετε να δείτε. Εξαρτάται από εσάς. Τα πάντα εξαρτώνται από εσάς. Αυτό είναι το πιο εκνευριστικό κομμάτι της εσωτερικής σας διαδρομής – είμαστε βέβαιοι!

Και πάλι όμως είναι η δική σας επιλογή και εμείς οφείλουμε να σεβαστούμε τις επιλογές σας. Εμείς στεκόμαστε στην άκρη του διαδρόμου και κάνουμε ένα βήμα πιο πέρα για να περάσετε. Σας αφήνουμε να μπειτε, να βγείτε, να κανονίσετε τη ζωή σας αλλά, όλα αυτά γίνονται στο πλαίσιο του διαδρόμου. Ακούστε τι θέλω να σας πω σήμερα, παιδιά μου – σας μιλά η Δήμητρα. Αυτός ο διάδρομος... **ένας διάδρομος είναι η ζωή, κι αυτή είναι η πρώτη δήλωση: ένας διάδρομος.**

Αυτός ο διάδρομος καθορίζεται στην ενσάρκωση από την ψυχή, από τα πρέπει και τα θέλω της ψυχής. Όλοι οι υπόλοιποι είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε. Μπορεί να προπορευτούμε στο διάδρομο και να σας οδηγήσουμε, να σας τραβήξουμε προς εμάς, μπορούμε να σταθούμε από πίσω σας και να σας ωθούμε, να κάνουμε στην άκρη επιτρέποντάς σας να περάσετε, ψιθυρίζοντάς σας, φέρνοντάς σας όσες πληροφορίες και ενέργειες μπορεί να χωρέσει ο διάδρομος. Ένα τούνελ; Το τούνελ της γέννησης; Το τούνελ της αποχώρησής σας; Ένας διάδρομος. Σ' αυτόν τον διάδρομο, φυσικά, υπάρχει η έννοια της γραμμικότητας, υπάρχει η έννοια της μετακίνησης από το σημείο Α στο σημείο Β. και σ' αυτά τα βασικά συμπεριλαμβάνονται όλα τα υπόλοιπα. Ακόμα και οι πολλές διαστάσεις που πιστεύετε ότι υπάρχουν, και όντως είναι έτσι, συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό το τούνελ, σ' αυτόν τον διάδρομο. Πέρα από αυτόν, τίποτα. Μηδέν.

Λίγο καιρό πριν.... Θα κάνουμε μια ιδιότυπη σύνδεση: λίγο καιρό πριν, σε μια συνάντηση ενός άλλου κύκλου, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, σας έδειξε αυτόν τον διάδρομο. Ουσιαστικά, σας έδειξε τη στήλη. Δεν έχει πολύ μεγάλη διαφορά στο να δείτε μια κάθετη στήλη από το να δείτε έναν οριζόντιο διάδρομο. Σε κάθε περίπτωση, τα πάντα συμβαίνουν εδώ. Βγάλτε από το μυαλό σας το πολυδιάστατο σύμπαν σαν κάτι αχανές, σαν κάτι χωρίς όρια, κάτι ασαφές, και προσανατολιστείτε περισσότερο στην έννοια της πολικότητας, όπως θα σας άρεσε να αποκαλείτε αυτόν τον διάδρομο ή τούνελ ή στήλη, που σας μεταφέρει ανάμεσα σε διαστάσεις που απέχουν μεταξύ τους πάρα – πάρα πολύ. Ανάμεσα σε δονήσεις που απέχουν μεταξύ τους πάρα πολύ. Όλα όσα συμβαίνουν, συμβαίνουν σ' αυτόν τον διάδρομο. Ο λόγος που σας περιγράφω την εικόνα μ' αυτά τα λόγια σήμερα, στον κύκλο των Μικρών Ελευσινίων, είναι για να συνειδητοποιήσετε καλύτερα το πώς γίνεται να πετύχετε μερικά πράγματα στη ζωή σας και μερικά όχι.

Προκειμένου να ενισχύσετε την αυτοπεποίθησή σας και την ελπίδα σας, σας λέγεται ότι μπορείτε να επιτύχετε τα πάντα αν το θέλετε πραγματικά. Μπορείτε. Πάντοτε όμως, υπάρχουν κάποια συλλογικά πλαίσια στα οποία κινείστε. Πάντα υπάρχει αυτός ο αγωγός, αυτός ο διάδρομος στον οποίο βαδίζετε.

Από τη στιγμή που αποφασίσετε ότι δεν υπάρχει Ένα, από τη στιγμή που το Ένα γίνει Δύο, από τη στιγμή που το γονιμοποιημένο ωάριο διαιρεθεί για να συνεχίσει να διαιρείται όλο και περισσότερο, αρχίζει ο διάδρομος στο φυσικό πεδίο. Αρχίζει να διαμορφώνεται. Εσωτερικά έχει ήδη διαμορφωθεί από τη στιγμή της πρώτης σύλληψης του Θείου Νου. Όταν ο Θεϊκός Νους αποφάσισε να συλλάβει κάτι, να σκεφτεί κάτι, το Ένα έγινε Δύο.

Ο Νους είναι ο διαιρέτης, είναι ο διά-βολος, είναι αυτός που διαβάλλει – μόνο με αυτή την έννοια. Ο νους, από τη στιγμή που λειτουργεί, παύει να γνωρίζει, να βιώνει την ενότητα και αρχίζει να βιώνει, να βλέπει σε διάφορες κατευθύνσεις – ο Θεϊός Νους. Ο δικός σας είναι απλώς ένα πολύ – πολύ μικρό φράκταλ του Θείου Νου, ένα πολύ μικρό κομματάκι που κάνει ό,τι μπορεί για να αποδείξει την παντοδυναμία του.

Έτσι λοιπόν, **το Α και το Β δεν είναι παρά το «Εγώ Είμαι Εγώ», δεν είναι παρά το «Βιώνω αυτό που Είμαι», το οποίο τροποποιείται και βρίσκεται ξαφνικά μπροστά σε ένα κομμάτι αυτού του «Είμαι». Το «Εγώ Είμαι» αποκτά «Αυτό». Αποκτά αντικείμενο. Είναι μία ξεκάθαρα νοητική λειτουργία την οποία εκτελεί ο συμπαντικός νους και, κατ' επέκταση, ο δικός σας νους. Η μήτρα, σε σχέση με τον έξω κόσμο, είναι κάτι ανάλογο. Ανάλογο!**

Αυτό που σε μικροκλίμακα συμβαίνει στο γονιμοποιημένο ωάριο όταν διαιρείται στην πρώτη, την αρχική διαίρεση σε δύο, συμβαίνει επίσης στη διαδικασία της εξόδου του εμβρύου από τη μήτρα. Η τοποθέτηση της ψυχής σας, η τοποθέτηση που είχε η ψυχή σας στο αρχικό γονιμοποιημένο ωάριο, είναι αυτή που ουσιαστικά καθορίζει το δυναμικό. Το αρχικό γονιμοποιημένο ωάριο περιλαμβάνει όλο το δυναμικό που έρχεται να εκφράσει η ψυχή σας. Από τη στιγμή της πρώτης διαίρεσης ήδη αρχίζει να γίνεται ο καταμερισμός και να κατευθύνεται η προσοχή σε συγκεκριμένες περιοχές αντίληψης, εμπειρίας, κ.λπ. στον πρώτο διαχωρισμό, το Εγώ Είμαι συμπληρώνεται από το Αυτό. «Εγώ Είμαι Αυτό».

Από κει και πέρα όλα θα πάρουν το δρόμο τους καθώς, μετά από τις αρχικές συνδέσεις σχηματίζονται οι περιώνυμες τρεις στοιβάδες και έτσι το ένα που έγινε δύο, σε ένα άλλο πολύ διαφορετικό επίπεδο εμφανίζεται σαν τρία. **Σ' αυτά τα τρία σημεία βρίσκεται η ρίζα όλων όσων συμβαίνουν στη ζωή σας εσωτερικά και εξωτερικά. Όταν έρχεστε να αναρωτηθείτε τι συμβαίνει με το ιερό δυναμικό σας, καλά θα κάνετε να ανατρέξετε πίσω στις τρεις στιβάδες.**

«Αυτά που μας λες Δήμητρα», ακούω την Άννα να λέει, «είναι επιστημονική φαντασία, όχι γιατί δεν υπάρχουν αλλά, ακριβώς... τα λες, έχουν ανακαλυφθεί αλλά εμείς δεν μπορούμε να ανατρέξουμε σε αυτά τα στάδια. Είναι σαν να μου λες ότι πρέπει να βγω ακόμα και από το βουδικό πεδίο και να πάω στο πεδίο της Μονάδας.»

Σήμερα το μάθημα είναι λίγο διαφορετικό από τα άλλα. Ξεκινήσατε διαφορετικά, μοιραστήκατε βαθιές εμπειρίες και θα προχωρήσουμε βήμα-βήμα για να σας δώσω να καταλάβετε ότι, **οι νευρικές απολήξεις που διέπουν το σώμα σας, που το καλύπτουν, είναι τμήματα εκείνου του πρώτου, αρχικού, γονιμοποιημένου κυττάρου.** Οι νευρικές απολήξεις. Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο σας εξήγησα το πώς ο νους λειτουργεί

ως διαιρέτης, γιατί φυσικά ο νους στο φυσικό πεδίο έχει σαν βάση το νευρικό σύστημα. **Ο Διαιρέτης Νους δια-χωρίζει.** Οι νευρικές απολήξεις είναι ουσιαστικά αυτές που σας φέρνουν σε επαφή με όλη τη Δημιουργία. Δεν υπάρχει τίποτα, τίποτα που να μπορείτε να αντιληφθείτε στο σύμπαν ολόκληρο, χωρίς αυτές τις νευρικές απολήξεις. Εάν δεν τις είχατε, δεν θα μπορούσατε καν να νιώσετε το σώμα σας, ότι λειτουργεί. Δεν θα νιώθατε καν ότι έχετε ένα σώμα. Αυτές οι νευρικές απολήξεις δεν αφορούν μόνο την αίσθηση της αφής αλλά όλες τις αισθήσεις. Της ακοής, της όρασης, όλες. Αν δεν είχατε αυτά τα σημεία, δεν θα μπορούσατε να νιώσετε, να βιώσετε τίποτα. Το Εγώ Είμαι θα παρέμενε Εγώ Είμαι. Κανένας και τίποτα δεν θα μπορούσε να επικοινωνήσει μαζί σας. Κι εσείς, δεν θα είχατε καμία αντίληψη κάποιας ξεχωριστής όψης του εαυτού σας.

Ερχόμαστε λοιπόν να δούμε τον Νου Διαιρέτη ως Δημιουργό, ως αυτόν που δημιουργεί το Σύμπαν από το Εγώ Είμαι, πηγάζοντας από τα πρώτα κύτταρα ακόμα, πηγάζοντας κυρίως από μία από τις τρεις στιβάδες, αρχίζει να αναγνωρίζει το άλλο, το καθρέφτισμα ή την προέκταση. Οι δύο στιβάδες μόνες τους δεν θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό. Θα μπορούσαν κύτταρα να μεταπηδήσουν και να αναλάβουν αυτήν τη λειτουργία αλλά δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτα, αν δεν υπήρχε αυτή η λειτουργία.

«Δήμητρα», ρωτάει πάλι η Άννα, «τι γίνεται με τις αμοιβάδες ή τι γίνεται μ' εκείνες τις μορφές ύπαρξης που γνωρίζουμε πως δεν έχουν νευρικό σύστημα; Τί γίνεται με τα κύτταρα; Δεν έχουν νευρικό σύστημα. Αυτό σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουν κάτι άλλο πέρα από αυτό που είναι;»

Σε κάποιον από τους προηγούμενους κύκλους, των κυτταρικών δομών, σας υποδείχτηκε ξεκάθαρα ότι η ίδια **η μεμβράνη έχει το ρόλο του νου.** Αντιστοιχεί στο νοητικό πεδίο. Άρα, λειτουργεί έστω και υποτυπωδώς ως διαχωριστής, ως νους διαιρέτης. Έτσι αναγνωρίζετε, μπορείτε να αναγνωρίσετε με μεγαλύτερη ευκολία πως, **οτιδήποτε έχει ένα όριο, είναι αποτέλεσμα του διαιρέτη νου.** Οτιδήποτε.

«Δήμητρα», ξαναρωτά η Άννα, «το νερό δεν έχει μεμβράνη, δεν έχει όρια, ούτε ο αέρας ούτε η φωτιά. Και το χώμα ακόμα, η γη, τα στοιχεία της γης, μπορεί να είναι μόρια και άτομα αλλά δεν έχουν μεμβράνη, νομίζω. Δεν είναι αυτά αποτέλεσμα λοιπόν του διαιρέτη νου;»

Ήδη μίλησες για τα τέσσερα από τα πέντε στοιχεία. Αυτά προσδιορίζονται σαν όψεις της θεότητας στη γη, σαν τρόποι αντίληψης παρά σαν μονάδες ύπαρξης. Υπάρχει ο τρόπος αντίληψης της φωτιάς, ο τρόπος αντίληψης του νερού, του αέρα ή της γης ή του αιθέρα αλλά δεν είναι οντότητες. Είναι δηλαδή, τρόποι αντίληψης του Θείου Νου. Ας επανέλθουμε στο θέμα μας. Το αρχικό γονιμοποιημένο κύτταρο, το ζυγωτό, πολλαπλασιάζεται -διαιρούμενο ουσιαστικά- και σχηματίζει ένα περίπλοκο σύστημα.

«Ακούγεται ότι πρώτα σχηματίζεται η καρδιά και στη συνέχεια το νευρικό σύστημα. Τι θα είχατε να μας πεις εδώ Δήμητρα σ' αυτό;», ρωτά πάλι η πολύξερη Άννα που θέλει απαντήσεις. [Σημ. αστεειεύομενη]

Είπαμε ότι η παρουσία οποιασδήποτε μεμβράνης υποδηλώνει η λειτουργία του νου, μια υποτυπώδη λειτουργία του διαιρέτη νου. Η ίδια η καρδιά, όπως και τα κύτταρα, περιβάλλεται από μεμβράνη. Άρα εκεί έχετε τη λειτουργία του

ασυνείδητου νου. Η μεμβράνη ουσιαστικά υποδηλώνει τη λειτουργία του ασυνείδητου νου. Από τη στιγμή που δημιουργούνται οι πρώτες νευρικές απολήξεις, αρχίζει να δημιουργείται, να παίρνει μορφή και να λειτουργεί ο συνειδητός νους.

Αν και το θέμα είναι ενδιαφέρον -το βρίσκετε ενδιαφέρον-, ίσως δεν κατανοείτε το λόγο που σας το παρουσιάζω εδώ, στο πλαίσιο των Ελευσινίων Μυστηρίων. Μη ξεχνάτε όμως ότι ξεκινήσαμε να μιλάμε για τον διάδρομο και για το τούνελ, το οποίο σας μεταφέρει από το Α' σημείο στο Β' και είναι το σημείο εισόδου στον κόσμο και της εξόδου απ' αυτόν. Και τι συμβαίνει αλήθεια στην Περσεφώνη πέρα από ένα τέτοιο πέρασμα; Αυτό που κάνει, είναι το πέρασμα, τότε προς τη μία πλευρά και τότε προς την άλλη. Το δυναμικό που περικλείει, είναι η σύζευξη της Μητέρας και του Πατέρα και όλων όσων προηγήθηκαν αυτών. Ο Δίας και η Δήμητρα έχουν ενωθεί, έχουν σφιχταγκαλιαστεί και δημιούργησαν την Περσεφώνη, τη μία και μοναδική, που ωστόσο είναι η καθεμιά και ο καθένας από εσάς. Αυτήν την Περσεφώνη μαθαίνετε να διαχειρίζεστε. Εδώ δεν θα σας δείξω -και ποτέ δεν το έκανα, σε οποιαδήποτε εποχή- το πώς να κάνετε γενετικά πειράματα. Θα σας δείξω το πώς να κατανοήσετε βαθύτερα την Περσεφώνη και το δυναμικό της και το πώς να κατανοήσετε τη λειτουργία της Περσεφώνης, του τι έρχεται να επιτύχει και το πώς μπορεί να επιστρέψει στον Όλυμπο, στον ουρανό.

Γνωρίζω ότι πηγαίνω πολύ αργά, βιάζομαι ως συνήθως δηλαδή, αλλά είναι απαραίτητο ώστε κάθε φράση που λέγεται να κατεβαίνει, να εισέρχεται βαθύτερα στην κατανόησή σας και να ριζώνει, να γειώνεται. Ουκ εν τω πολλώ το ευ. Φράση – φράση δίνεται η πληροφορία, ώστε να εντρυφείτε σε αυτή, να βυθίζεστε σε αυτή.

Το μικροσκόπιο είναι μια τεράστια ανακάλυψη του ανθρώπου. Σας βοηθά να βλέπετε σε άλλες διαστάσεις -όπως κάνει και το τηλεσκόπιο, τώρα όμως μιλάμε για αντικείμενα μικροκλίμακας. Βλέποντας λοιπόν σε μια άλλη διάσταση μέσα από το μικροσκόπιο, μπορείτε να καταλάβετε και να κατανοήσετε τις λειτουργίες των μικροσκοπικών δομών των κυττάρων. Έτσι, βλέποντας μέσα σε ένα κύτταρο, το παρακολουθείτε να παράγει αμινοξέα, το παρακολουθείτε να ανταλλάσσει ουσίες με το περιβάλλον το εκτός κυττάρου -το εξωκυττάριο περιβάλλον, χτίζοντας με τον τρόπο αυτό τα περίπλοκα εκείνα όργανα, που θα αποτελέσουν το ανθρώπινο σώμα. Πολλά κύτταρα μαζί συναθροίζονται για να αποτελέσουν όργανα του σώματος και κάποια από αυτά τα κύτταρα εξειδικεύονται αρκετά, ώστε να παίξουν το ρόλο του νευρικού συστήματος. Με άλλα λόγια, παρακολουθούμε τη λειτουργία του ασυνείδητου νου, να δημιουργεί σταδιακά τον συγκεκριμένο νου, τον συνειδητό νου για την ακρίβεια. Το νευρικό σύστημα δικτυώνεται σε όλο το ανθρώπινο σώμα και είναι αυτό που σας βοηθά να αντιληφθείτε.

«Εδώ δε μας τα λες τόσο ξεκάθαρα Δήμητρα», ακούγεται μια άλλη ερώτηση. «γιατί, το ανθρώπινο σώμα έχει βέβαια ένα νευρικό σύστημα αλλά το νευρικό σύστημα δεν αντιλαμβάνεται μοναχά, επεξεργάζεται, κατανοεί. Υπαινίσσεσαι μήπως ότι δίχως τις νευρικές απολήξεις των αισθητηρίων οργάνων δεν έχουμε τη δυνατότητα της κατανόησης; Υπάρχει κάποια σύνδεση σ' αυτά ή μήπως όχι;»

Τα αισθητήρια όργανα ουσιαστικά απλώνονται σε όλο σας το σώμα γιατί... κατ' αρχήν το δέρμα σας καλύπτει όλο το σώμα, η ακοή σας μπορεί να αντιληφθεί

ακόμα και τους ήχους των εσωτερικών οργάνων, αν κλείσετε τ' αυτιά σας και γενικά το σώμα σας βρίθει από νευρικές απολήξεις που αφορούν τον πόνο, την κίνηση, κ.λπ. Νευρικές απολήξεις που αφορούν τόσο τα εισερχόμενα ερεθίσματα όσο και την κίνηση. Αυτό είναι διαφορετικό από την κατανόηση αυτή καθαυτή. Ωστόσο η ίδια η διαδικασία της αντίληψης και της κατανόησης δεν θα έχει τροφή για να λειτουργήσει αν δεν έχει ερεθίσματα, αν δεν μπορεί να δράσει προς τα έξω ή να προσλάβει απ' έξω. Θα είναι λοιπόν μία αδρανής λειτουργία η κατανόηση και η σοφία. Με άλλα λόγια, όταν το ένα γίνει δύο, όταν η Δύναμη/Θέληση δει την Αγάπη και τη Σοφία, δεν θα μπορέσουν να κάνουν τίποτα, δεν θα μπορέσουν να ενεργήσουν χωρίς την Ενεργό Νοημοσύνη. Αυτά τα λόγια θα μπορούσαν να ξενίσουν κάποιους αφού ακούν τη Δήμητρα να τους μιλά με όρους Θεοσοφικούς. Χρησιμοποιώ απλά όρους που σας είναι, σε ένα βαθμό, κατανοητοί.

Είναι ένα μυθικό αποτέλεσμα η δημιουργία της Δήμητρας, η βύθισή της στον Άδη και η επάνοδός της στο φως, ανάμεσα στους Ολύμπιους προσδιορίζει/περιγράφει τη διαδικασία του Θεϊκού Νου, το ταξίδι της Θεϊκής επίγνωσης. Εσείς ζητάτε να βρείτε τις δικές σας αντιστοιχίες, προσπαθείτε να βρείτε πώς μπορεί ο μύθος, η ιστορία της Περσεφόνης να βοηθήσει εσάς και την κατανόηση του εαυτού σας. Κατά βάση όμως, αυτός ο μύθος παρουσιάζει την κίνηση της Θείας Σκέψης του Θεϊκού Νου. Έτσι τον αντιλαμβανόμαστε εμείς στη δική μας πλευρά και αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν πολύ βαθιά το νόημα των Ελευσινίων. Το κατανοούν, νιώθουν ότι συλλαμβάνουν το νόημά του, το νόημα αυτό και μετά από λίγο νιώθουν ότι κάτι τους έχει ξεφύγει. Αυτό γιατί στην πραγματικότητα, όπως είπα και πριν, αυτός ο μύθος αντικατοπτρίζει την κίνηση της Θείας Σκέψης.

Και αφού σας περιέγραψα όλη αυτή τη διαδικασία, ας έλθουμε και πάλι στα γήινα, στον μπαμπά και τη μαμά και την κόρη, το μικρό παιδί. Το παιδί που, αρχίζοντας να ωριμάζει, εξαφανίζεται. Εξαφανίζεται από προσώπου γης. Βυθίζεται στον Άδη, σε έναν άλλο κόσμο, σκοτεινό κόσμο. Εκεί που βρίσκονται οι ψυχές των νεκρών, στα Τάρταρα. Ο Άδης περιελάμβανε πολλές περιοχές, όχι μόνο τα Τάρταρα. Τα Ηλύσια Πεδία, τη Νήσο των Μακάρων. Ήταν όμως πάντα ο Άδης... Και από την πλευρά της Θείας Σκέψης, του Θεϊκού Νου, ήταν το άγνωστο. Ήταν αυτό που υπάρχει αλλά κανείς δεν έχει πρόσβαση, το χθόνιο, το κατακερματισμένο.

Αντιλαμβανόμαι εδώ μία εσωτερική διαμάχη. Με το που αρχίσαμε να μιλάμε για τα γήινα και να πιάνουμε το θέμα σε ένα επίπεδο πιο κοντά στο φυσικό πεδίο, άρχισε να δουλεύει ο νους σας με το συνηθισμένο του τρόπο. Ήδη αντιλαμβανόμαι μερικές καρδιές ταραγμένες. Πάρτε βαθιές αναπνοές, χαλαρές και εμπιστευθείτε.

Ο Άδης είναι το αποτέλεσμα του κατακερματισμένου νου. Μία δήλωση που φαίνεται κάπως βαρύγδουπη αλλά δεν κατανοείται. Δεν φαίνεται να υπάρχει επαρκής σύνδεση με όλα τα προηγούμενα. Για να δούμε.

Ο νους προϋσταται. Προϋσταται στα πάντα. Όταν μιλάμε για επίγνωση, εννοείται ότι αυτή η επίγνωση συντελείται μέσα στον νου -τον ανώτερο νου. Εκείνον τον νου που συνδέεται με την καρδιά, αλλά συντελείται εκεί. Με άλλα λόγια, είναι μία πραγματικότητα που συλλαμβάνεται από τον νου και την καρδιά μαζί. Το ανώτερο νοητικό πεδίο συνδέεται με την καρδιά.

Νωρίτερα είδαμε ότι συνδέεται με την καρδιά και ο ασυνείδητος νους. Μένει να δούμε, σε άλλη περίπτωση, σύνδεση του ασυνείδητου νου με τον ανώτερο νου, όχι για την ώρα όμως.

Ο νους είναι αυτός που τρέχει να φτάσει. Ο νους είναι αυτός που ζητά τροφή. Ο νους βιάζεται να περάσει από τη μία πλευρά του διαδρόμου στην άλλη και να αντιληφθεί με λεπτομέρεια όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτό το τούνελ/διάδρομο και να κατανοήσει και τι υπάρχει στην άλλη πλευρά. Παρόλα αυτά, ο συνειδητός νους στην πραγματικότητα περιορίζεται στις δημιουργίες της μίας πλευράς. Κάθε τι που ξεφεύγει από τη δική του αντίληψη, θεωρείται «Άδης». Κάθε τι που δεν μπορεί να κατανοήσει ο νους, θεωρείται Άδης/Αΐδης. Και πάντα θα υπάρχει ο Άδης, πάντα. Όσο λειτουργεί ο νους, θα υπάρχει ο Άδης. Όσο υπάρχει η ψυχή που θέλει να τρέξει στο διάδρομο, θα υπάρχει ο Άδης.

«Όμως», ακούω μια ερώτηση, «η Περσεφόνη κατεβαίνει στον Άδη. Τι συμβαίνει λοιπόν; Αν ο Άδης δεν είναι ο τόπος των νεκρών και αν η ψυχή πηγαίνει από τη μια άκρη του διαδρόμου στην άλλη και αν ό,τι εμπίπτει έξω από αυτόν είναι Άδης, τότε... πώς πηγαίνει στον Άδη η Περσεφόνη;»

Σ' αυτό το σημείο έχουμε να πούμε πολλά, πολλά ακόμη. Είναι ακριβώς η περιοχή εκείνη στην οποία η ψυχή παύει να υφίσταται ως νους. Για να το δούμε απ' την αρχή. Η ψυχή είναι νους. Αυτό είναι κάτι που χρειάζεται να θυμόσαστε. Είναι νους, είναι κομμάτι του νου. Εσείς δεν είστε μόνο η ψυχή, είσαστε πολλά ακόμα. Δεν τα κατανοείτε, γιατί ακριβώς η ψυχή μπορεί να κατανοήσει όλα όσα υπάρχουν στο τούνελ. Όταν αποσυρθεί, συνεπώς βγει από το τούνελ, παύει να λειτουργεί ως συνειδητός νους. Κατακερματίζεται. Η ουσία υφίσταται αλλά δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή. Ο Αΐδης... ο Άδης ο Αΐδης.

Φαίνεται λοιπόν να σας έχω χώσει στα βαθιά σήμερα, δίνοντάς σας όμως υλικό για τουλάχιστον δύο ζωές. Τόσο θα σας πάρει να κατανοήσετε στη λεπτομέρειά τους όλα όσα σας λέω σήμερα. Δεν υπάρχει καμία βιασύνη. Προς το παρόν η αφομοίωση γίνεται και η κατανόηση είναι ακόμα ασυνείδητη. Λειτουργεί πολύ βαθιά.

Πέφτουν σπόροι που θα γεννήσουν καρπούς μετά από καιρό. Έτσι γίνεται και η μικρή ψυχή Περσεφόνη ταξιδεύει από τη μία πλευρά στην άλλη. Όταν αποκτήσει αντίληψη του εαυτού της που είναι ο νους, περνώντας μέσα από τον διάδρομο για να φτάσει στο άλλο σημείο, το απώτερο άκρο είναι πάντα ο Άδης. Γιατί, έχοντας ξεπεράσει, έχοντας αναλώσει το δυναμικό της, κατακερματίζεται ο νους και δεν μπορεί πλέον να αντιληφθεί. Χρειάζεται χρόνος για να κατανοήσετε. Ήδη ακούγοντας και ξανακούγοντας τη σημερινή επικοινωνία σας θα καταλάβετε ότι, ορισμένες δηλώσεις εμφανίζονται να έχουν χαλαρές συνδέσεις μεταξύ τους. Μην ανησυχήσετε γι' αυτό ούτε να πιστέψετε ότι είστε εσείς που δεν κατανοείτε αρκετά. Φανταστείτε όμως πόσο δύσκολο είναι να περιγράψεις το αόρατο και απερίγραπτο στον γήινο νου. Εκ των πραγμάτων υπάρχει η ανάγκη να δίνονται πληροφορίες που θα συνδεθούν στην αρχή χαλαρά, για να δέσουν καλύτερα στη συνέχεια. Δημιουργώ αυτή την ώρα σημεία αναφοράς στο νοητικό σας, που θα σας βοηθήσουν να δομήσετε εκεί τις επιγνώσεις που θα έχετε στη συνέχεια. Θα ήθελα επί πλέον να σας τονίσω ότι αυτά δεν λέγονται, τηρείτε σιωπή, γιατί για να αποδώσουν καρπούς αυτά τα λόγια, χρειάζεται να αναπτυχθούν, να

ριζώσουν στη σιωπή. Ούτε είναι δυνατό σε όλους να αντιληφθούν τη λειτουργία του Θείου Νου – ούτε σε σας αλλά κάνετε μια προσπάθεια.

Στην παρούσα ενσάρκωσή σας συμπεριλαμβάνετε στοιχεία από πολλούς πολιτισμούς, ενώ σε παλαιότερες ενσαρκώσεις σας βρισκόσασταν σχετικά απομονωμένοι. Αυτό άλλωστε το κατανοείτε και λόγω της εξέλιξης των μέσων επικοινωνίας και πληροφόρησης που υπάρχει. Το γεγονός όμως ότι κινείστε σε πολλούς πολιτισμούς, ιδεολογίες, γνώσεις, πληροφορίες ταυτόχρονα, σημαίνει κάτι για σας. Σημαίνει κάτι για τη λειτουργία του νου σας. Ουσιαστικά, μαζεύετε στοιχεία τα οποία είχατε γνωρίσει παλαιότερα σε μεγάλο βαθμό. Ανθολογείτε στοιχεία από διάφορες εποχές και πολιτισμούς, προσπαθώντας να ενημερώσετε... ξέρω ότι δεν θα το καταλάβετε αλλά θα το πω... προσπαθώντας να ενημερώσετε τον Άδη.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Περσεφόνη πήγε να πιάσει έναν νάρκισσο όταν την άρπαξε ο Άδης. Γιατί αλήθεια; Κρύβονται τόσο βαθιά νοήματα -τόσο βαθιά νοήματα- πίσω από κάθε εικόνα και λέξη, πίσω από κάθε όνομα ακόμα! Η κοινή ερμηνεία είναι ότι ο νάρκισσος με το μεθυστικό του άρωμα προκαλεί μέθη ή ύπνο ή ότι παραπέμπει στη νάρκη. Είναι η κοινή ερμηνεία -και δεν σημαίνει ότι δεν ισχύει, σε ένα επίπεδο. Μόλις όμως σας μίλησα για το ανθολόγημα. Μαζεύετε στοιχεία για να τα πάρετε μαζί σας στον Άδη. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό... δεν είναι το μόνο αλλά ας δούμε πώς μπορούμε να τα καλύψουμε. Τι να τα κάνει ο Άδης τα λουλούδια, τι να κάνει ο Άδης τις πληροφορίες, αφού εκεί είναι ο χώρος του κατακερματισμένου νου, πώς θα τα αξιοποιήσει; Είναι σαν να ρίχνεις τα λουλούδια στο βούρκο, είναι σαν να έχεις μια ανθοδέσμη με λουλούδια σε ένα σφραγισμένο δωμάτιο.

Ο Άδης εκτιμά τα λουλούδια δεόντως και θα ήταν καλό να του προσφέρετε μερικά ενίοτε. Αυτό ήταν απλά μια συμβουλή που δίνω εν τη ρύμη του λόγου...

Είναι το απάνθισμα της σοφίας; Ο χώρος του κατακερματισμένου νου θεωρείται επίσης ως χώρος αφομοίωσης των εμπειριών. Είναι γνωστό τοις πάσι ήδη ότι, περνώντας στην άλλη πλευρά του πέπλου αφομοιώνονται τα μαθήματα της ενσάρκωσης. **Κατακερματισμός δεν σημαίνει απόλυτη διάλυση αλλά μάλλον αφομοίωση.** Θα τρομάζατε αν σας έλεγα ότι -ναι, σίγουρα θα τρομάξετε-, αν σας έλεγα ότι **σκοπός της ζωής σας είναι ο θάνατος, την κατάλληλη στιγμή.** Πώς σας φαίνεται αυτό; Έτσι είναι. **Σκοπός της ζωής σας είναι ο θάνατος και είναι ένας σκοπός, ένας στόχος, που πετυχαίνετε όλοι.** [Γέλια] Όλοι φτάνετε σ' αυτόν το στόχο. [κι άλλα γέλια] Για κάποιον λόγο, θεωρείτε ότι ο πραγματικός σας σκοπός είναι να επιμηκύνετε τη ζωή σας. Δεν ήρθα εδώ για να σας μιλήσω με τρόπο πεισιθανάτιο, να σας πείσω να αφαιρέσετε τη ζωή σας για να επιτύχετε το στόχο σας. **Τίποτα δεν επιτυγχάνεται όταν είναι άκαιρο.** Την κατάλληλη στιγμή! Τη στιγμή του ζενίθ των εμπειριών, της ικανοποίησης, ναι. Τη στιγμή που έχει ολοκληρωθεί η εργασία, που έχει αξιοποιηθεί και εκφραστεί όλο το δυναμικό, ναι. Τότε θα έχετε πολλά άνθη να προσφέρετε στον Άδη.

Βλέπετε, σήμερα τόλμησα -τόλμησα!- να σας δείξω μια αλήθεια που σας ενοχλεί βαθιά. Τόλμησα να σας πω ότι σκοπός σας είναι να πεθάνετε. Βλέπετε, έχω δίκιο όταν σας λέω ότι αυτά δεν λέγονται σε κανέναν. Δεν μπορούν να το κατανοήσουν όλοι, δεν είναι έτοιμοι. Δεν αγαπούν αρκετά, κυρίως, δεν τιμούν αρκετά τη ζωή τους, για να μπορέσουν να το κατανοήσουν. **Αυτός που φοβάται το θάνατο, δεν έχει τιμήσει αρκετά τη ζωή του. Δεν έχει**

αγαπήσει αρκετά τη ζωή του, δεν έχει πάρει αρκετή ικανοποίηση.

Κι έτσι, παροτρύνουμε τους ανθρώπους στο να πιστεύουν περισσότερο, ότι σκοπός τους είναι να ζήσουν πολύ και να πάρουν περισσότερες εμπειρίες, για να δημιουργηθεί μέσα τους η ελπίδα. Να βρουν μέσα τους τη δύναμη να προσπαθήσουν περισσότερο για ευτυχία, για ολοκλήρωση. Πόσες φορές έχει τύχει τα τελευταία χρόνια να διαβάσετε / να ακούσετε επικοινωνίες που σας λένε ότι, όχι, σκοπός είναι να ζείτε αιώνια και, για κάποιο λόγο, η ζωή στη γη γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Κι εσείς λέτε «Μα γιατί να ζήσω αιώνια; Εδώ πέρα δεν μπορούμε να ζήσουμε καλά τα λίγα χρόνια που έχουμε».

Όχι αγαπημένοι μου, **ο σκοπός είναι να φύγετε. Είναι να περάσετε την άλλη πόρτα, την κατάλληλη στιγμή**, τη στιγμή που θα είναι ιδανική για εσάς, μόνο για εσάς. Και να σας πω κάτι ακόμα; Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής σας το ζείτε για τους άλλους. Γιατί δεν κάνετε τη χάρη στον εαυτό σας, αυτή την ιερή στιγμή να τη ζήσετε για εσάς, να την κανονίσετε για εσάς;

Μη φοβάστε, δεν πρόκειται να σας ορίσω, όπως συμβαίνει μερικές φορές στη γη μια ημερομηνία εξόδου για να φύγετε όλοι μαζί. Δεν κάνουμε τέτοια πράγματα εδώ. Δεν θέλω σε καμία περίπτωση άλλωστε, να φύγετε χωρίς να έχετε ολοκληρώσει την έκφρασή σας.

Τις επόμενες μέρες και μήνες και χρόνια όμως, βάλτε καλά στο νου σας ότι σκοπός της ζωής σας είναι να πεθάνετε, για την ακρίβεια, να περάσετε στην άλλη πλευρά, την πιο κατάλληλη στιγμή. Και τότε, θα δείτε πώς θα αλλάξει όλη η οπτική σας για τη ζωή και πόσο μεγαλύτερη γλυκύτητα θα νιώθετε γι' αυτή τη ζωή και πόσο περισσότερο θα καταφέρετε να συγκεντρώσετε την ενέργειά σας για να εργαστείτε στους στόχους που έχετε θέσει, γνωρίζοντας ότι την κατάλληλη στιγμή θα υπάρξει θύρα εξόδου, θα ανοίξει η θύρα για να την περάσετε, έχοντας τιμήσει τη ζωή σας.

Δυστυχώς οι άνθρωποι δεν τα κατανοούν αυτά και για πολύ καιρό ακόμα δεν θα τα κατανοούν. Για πολύ καιρό ακόμα θα παλεύουν ενάντια στο θάνατο, όχι γιατί θα έχουν πραγματικά λόγο να μείνουν αλλά μόνο για το γινάτι, το ότι πρέπει να νικήσουν το θάνατο. Μα έτσι θα είχαμε μια ψυχή που παραπαίει από το ένα άκρο στο άλλο και δεν ολοκληρώνει την έξοδο. Πρέπει να φτάσει στο άλλο σημείο για να μπορέσει να ξαναμπει. Είναι πολύ γλυκιά η ζωή στη γη! Οι θεοί τιμούν ως ήρωες εκείνους που τιμούν τη ζωή τους. Όχι απαραίτητα εκείνους που δίνουν τη ζωή τους για κάποιους άλλους, όχι εκείνους που στερούνται τη ζωή τους, εκείνους που τιμούν τη ζωή τους και τις επιλογές τους.

Και δείτε ξαφνικά, καθώς μπαίνετε σ' αυτόν τον τρόπο αντίληψης, δείτε τη γλυκύτητα στην καρδιά σας. Μπορείτε να αντιληφθείτε αυτό που μπορείτε να νιώσετε σαν γλυκιά νοσταλγία για τη ζωή, σαν μια γλυκιά θλίψη ακόμα; Δεν είναι θλίψη, είναι γείωση-στην-πραγματικότητα.

Αγαπάτε αρκετά; Ξαφνικά όλα μπορούν να μουν σε μια άλλη προοπτική. Οι σχέσεις σας με τους αγαπημένους σας, οι σχέσεις σας με αυτούς που αντιπαθείτε, η δουλειά σας, τα ενδιαφέροντά σας, όλα μπαίνουν σε μια άλλη προοπτική. Ο σκοπός σας είναι να περάσετε το πέπλο προς την άλλη πλευρά, την ιδανική στιγμή για εσάς. Εσάς τις ίδιες και τους ίδιους, έχοντας παίξει, έχοντας βιώσει, έχοντας ανταλλάξει αγάπη, έχοντας πάρει εμπειρίες, έχοντας

τιμήσει όλα όσα είστε.

Στο σημείο αυτό θα σταματήσω και θα σας αφήσω να μιλήσετε, να κάνετε ερωτήσεις. Θα αφήσουμε την Άννα να πάρει μια ανάσα και θα κάνετε όσες ερωτήσεις θέλετε.

[Ακολουθήσε συζήτηση]

Συνέχεια:

Να ετοιμάζεστε να δείτε την αλήθεια. Ας είναι η αλήθεια οδηγός σας. Να ζητάτε την αλήθεια, να λέτε την αλήθεια, να μιλάτε την αλήθεια. Αυτό που λείπει συχνά από την καρδιά των ανθρώπων είναι η ομολογία της αλήθειας. Εθελοτυφλούν, φοβούνται να αποδεχθούν τα οποιαδήποτε μειονεκτήματα ή λάθη τους και, φοβούμενοι εξίσου την κατακραυγή, την αποστροφή των άλλων, το ότι θα πάψουν να είναι αγαπητοί, αφήνουν την ενέργειά τους να κινείται μέσα στη θυμαπάτη. Αποφεύγοντας την αλήθεια για ένα πράγμα, την αποφεύγετε για πολλά. Όταν αποφασίζετε να μείνετε στο ψεύδος, στην αναλήθεια, σε ένα κομμάτι της ζωής σας, επηρεάζονται όλα. Η μόνη πραγματικότητα είναι ο θάνατος, με την έννοια ότι είναι αυτό που θα συμβεί. Από την ώρα που γεννηθήκατε μέχρι σήμερα, έχετε δει ανθρώπους να φεύγουν. Έχετε αποχαιρετίσει πολλούς. Οι ειδήσεις σας είναι γεμάτες με ιστορίες για ανθρώπους που φεύγουν. Και όμως μέσα σας αρνείστε αυτή την αλήθεια. Είναι το πιο βέβαιο πράγμα ο «θάνατος» σε εισαγωγικά αλλά ο θάνατος όπως λέτε στον πολιτισμό σας, είναι η πιο βέβαιη κατάληξη που μπορεί να υπάρχει, το πιο σίγουρο πράγμα και το πιο δύσκολο να αποδεχτείτε.

Η πραγματική ελευθερία, η πραγματική πνευματική ανάταση και εξέλιξη έρχεται από τη στιγμή που αποφασίσετε να δείτε τη φυσική αλήθεια. Η φύση είναι ο μεγαλύτερος δάσκαλος. Αν οι επιστήμονές σας κατάφεραν να φτάσουν στο φεγγάρι, κατάφεραν να στείλουν μηχανισμούς στον Άρη και ακόμα πιο μακριά, είναι επειδή παρατήρησαν τη φύση και μετέφρασαν σε τύπους, μετέφρασαν, απέδωσαν σε τύπους με τη δική τους κατανόηση αυτά που έμαθαν από τη φύση. Και η φύση λέει, ότι κάθε τι έχει τη φθορά και το τέλος. Εκπληρώνει σκοπό, το σκοπό του και εκπληρώνοντάς το αποσύρεται. Αν δεν αποδεχτείτε, όχι μόνο εσείς αλλά όλοι, την απόλυτα βασική αυτή αλήθεια, είναι πολύ αμφίβολο ότι θα μπορέσετε να επιτύχετε οτιδήποτε άλλο. Είναι το Α και το Ω κυριολεκτικά. Το Α και το Ω της ενσάρκωσής σας. Προσπαθείτε να βρείτε τον λόγο της δημιουργίας, τον λόγο για τον οποίο ενσαρκωθήκατε και να αποφύγετε την απόσυρση. Προσπαθείτε δηλαδή να ερμηνεύσετε, να κατανοήσετε την αιτία του Α και να αποφύγετε το Ω. Η ζωή σας σε αυτόν τον διάδρομο περιγράφεται σε πολλές περιπτώσεις τέλεια με αυτήν την παρατήρηση. Προσπαθείτε να κατανοήσετε την αιτία αλλά δεν προσπαθείτε να κατανοήσετε το Α. προσπαθείτε να αποφύγετε το Ω αλλά δεν προσπαθείτε να το αποδεχτείτε και να το κατανοήσετε. Η κατανόηση θα είναι πλήρης και ώριμη όταν πάψετε να τα αμφισβητείτε και να τα απορρίπτετε. Είναι τα μόνα πραγματικά σημεία στον κόσμο σας -πραγματικά και βέβαια. Η ζωή σας στη γη βασίζεται στο σημείο Α, καθώς όλοι οι άνθρωποι γύρω σας, όλοι όσοι δίνουν μαρτυρία για τη ζωή σας, αρχίζουν να σας καταγράφουν από εκείνο το σημείο. Κανένας δεν σας αναφέρει πριν από εκείνο το σημείο στην ιστορία της ζωής του. Εδώ το πράγμα γίνεται λίγο περίπλοκο. Κανένας δεν μπορεί να σας καταγράψει πριν. Εμφανίζεστε σ' αυτό το σημείο. Έχετε λοιπόν

ως δεδομένο από τη μαρτυρία των άλλων, ότι αυτό είναι το σημείο εισόδου σας. Από τη μαρτυρία των άλλων, από τις φωτογραφίες, είναι το μόνο σημείο από το οποίο και πέρα αποδεικνύεται η ύπαρξή σας - και στρέφεστε εναντίον του, το αμφισβητείτε. Το κάνετε, λέτε, στην προσπάθεια να καταλάβετε. Αλλά δεν είναι αυτή η αιτία. Η αιτία είναι ότι δεν σας έχει εξηγήσει κανείς μέχρι σήμερα τη μεγάλη σημασία του Α και του Ω σε όλα τα επίπεδα και το πώς όλα τα ενδιάμεσα είναι απλά βήματα, είναι ο διάδρομος που σας έλεγα ότι ενώνει την αρχή και το τέλος, το σημείο εισόδου και εξόδου, το Α και το Ω. Δεν είναι τυχαία η αναφορά στην αλφάβητο. Θα μπορούσατε να βρείτε ένα θησαυρό εκεί.

Ο Σ. λοιπόν θέτει το ερώτημα [Σημ.: αναφέρεται στη συζήτηση που προηγήθηκε]: «Πότε έφυγε η Περσεφόνη, πότε κατέβηκε στον Άδη;». Η λογική λέει ότι κατέβηκε όταν πήγε να πιάσει έναν νάρκισσο, άρα όταν έδρεψε την εμπειρία. Θέλεις να το τοποθετήσεις στο έτος. Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Θέλεις να το δεις μέσα στον φυσικό κύκλο των εποχών. Εξαρτάται. Γι' αυτούς που έμειναν πίσω, η Περσεφόνη έφυγε στο τέλος του καλοκαιριού γιατί μετά ήρθε ο χειμώνας και μαράθηκαν, ξεράθηκαν τα φύλλα, έπεσε κρύο και ο σπόροι μπήκανε στη γη και δεν υπήρχε η ομορφιά της εκεί. Για τον Άδη έγινε την Άνοιξη, γιατί αυτή του έφερε τα λουλούδια. Το νόμισμα έχει δύο όψεις και εξαρτάται από ποια πλευρά θέλετε να το δείτε. Πολλές φορές μια ερώτηση γίνεται όχι τόσο για να απαντηθεί η ίδια αλλά για να ανοίξει νέους τρόπους θέασης των πραγμάτων στο νου σας, να ανοίξει νέους δρόμους.

[Συζήτηση]

Ερώτηση:

Ποια είναι η κατάλληλη στιγμή; Είναι για όλους κατάλληλη;

Απάντηση:

Εσύ τι ορίζεις ως κατάλληλη στιγμή; Και θα σου απαντήσουμε αν όλοι φεύγουν την κατάλληλη στιγμή.

Ερώτηση: Σύμφωνα με τον δικό τους ορισμό... όταν κάποιος έχει εκπληρώσει ό,τι πρέπει.

Απάντηση:

Η κατάλληλη στιγμή στο επίπεδο της ψυχής είναι εκείνη στην οποία έχει σχηματιστεί πλήρως ο πυρήνας της επόμενης εκδήλωσης. Όταν ωριμάσει δηλαδή, όταν είναι έτοιμος ο σπόρος με το δυναμικό της επόμενης εκδήλωσης. Είναι το αυγό. Το αυγό, πριν γεννηθεί πρέπει να ωριμάσει. Σε περίπτωση που δεν έχει ωριμάσει αυτός ο σπόρος, που δεν έχει ολοκληρωθεί ο πυρήνας, πρέπει να γίνουν άλλες κινήσεις, συμπληρωματικές, ώστε να ολοκληρωθεί. Αυτό σας φέρνει στην πληροφορία που σας ανέφερε προηγουμένως η Άννα με δική της πρωτοβουλία, ότι ψυχές που έχουν φύγει από τη γη με αυτοκτονία υπάρχει περίπτωση να έρθουν να συμπληρώσουν το χρόνο. Αυτό μπορεί να συμβεί σε διάφορα πεδία. Δεν είναι τιμωρητικό. Είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο, στο οποίο πρέπει να εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις και όταν μιλάμε για τέτοιες προϋποθέσεις, μιλάμε πάντα για εμπειρίες, για βίωμα. Πρέπει να ολοκληρωθούν οι προϋποθέσεις για να σχηματιστεί ο πυρήνας μιας πλήρους εκδήλωσης. Για έναν ανάλογο λόγο είναι κάποιες ψυχές που κατεβαίνουν με μειωμένο δυναμικό στη γη, με περιορισμούς. Δεν ωθούνται σ' αυτό εξ ανάγκης, με την έννοια ότι δεν τους επιβάλλεται αλλά... όταν έχετε

μαγειρέψει ένα φαγητό που θα σας δώσει ενέργεια για τρεις μέρες, χρειάζεται να το καταναείμετε σε τρεις μέρες. Εάν δεν το καταναείμετε ισόποσα, θα πρέπει μία ημέρα από αυτές να πεινάσετε και μία να φάτε πολύ. Θα έρθετε σε μια ζωή ξοδεύοντας πολύ ενέργεια και σε κάποια άλλη με πολύ φτωχή ενέργεια. Είναι θέμα διαχείρισης της ενέργειας σε επίπεδο ψυχής. Στο φυσικό επίπεδο η εικόνα είναι πολύ διαφορετική. Στο φυσικό επίπεδο βλέπετε ανθρώπους να περιορίζονται, να υποφέρουν αλλά, σε επίπεδο ψυχής, υπήρξε μία πολύ συνειδητή διαχείριση. Και μπορεί να δέχονται να έχουν μία ενσάρκωση περιορισμένη, προκειμένου να συλλέξουν ενέργεια για να τα «δώσουν όλα» σε εισαγωγικά σε μια άλλη ενσάρκωση. Είναι εύκολο φυσικά στο σχεδιασμό αλλά δύσκολο στην πράξη, όπως αποδεικνύεται πάντα. Νομίζω ότι το ερώτημά σου έχει απαντηθεί.

Ερώτηση:

Πόσες επόμενες ενσαρκώσεις σχεδιάζει μια ψυχή;

Απάντηση:

Όσες κι εσύ. Η ενσάρκωσή σου αυτή είναι η τελευταία. Δεν θα ξανάρθεις. Αυτή είναι η απόφασή σου μέχρι στιγμής.

Εξαρτάται από το τι ενέργεια θέλει να διοχετεύσει. Δεν υπάρχει κανόνας σε αυτό. Μπορεί να είναι χιλιάδες, μπορεί να είναι ελάχιστες. Για κάθε άνθρωπο είναι διαφορετικό.

Ερώτηση:

Οι Έλληνες μπορούν να καταφέρουν να πάρουν τη δύναμή τους;

Απάντηση:

Το κατεστημένο καλά κρατεί και δεν φαίνονται αλλαγές εκτός αν υπάρξει μαζική κινητοποίηση. **Δεν υπάρχει μαζική κινητοποίηση. Είναι ένα πρόβλημα που θα διαρκέσει πολλές δεκαετίες ακόμα.** Θα δείτε αλλαγές, θα υπάρξουν αλλαγές, θα υπάρξουν βελτιώσεις, δεν θα είστε πολλές δεκαετίες σ' αυτό το σημείο αλλά η πραγματική ανάταση/ανάσταση αργεί να έρθει. Συλλογικά υπάρχει ανάγκη για κάτι καλύτερο, υπάρχει μια απόφαση για κάτι καλύτερο αλλά δεν διεξάγεται αυτό, δεν γειώνεται αυτό ακόμα. Είστε αναμειγμένοι σε πάρα πολλά επίπεδα, σε πάρα πολλές διαστάσεις και ενέργειες. Αυτό δυσκολεύει την κάθοδο του δυναμικού σας στη γη. Έχετε οριστεί ως φύλακες μιας συγκεκριμένης συνειδητότητας στον πλανήτη, που δυσκολεύεται να κρατήσει αυτή τη στιγμή τη γείωσή της. Με ανάλογο τρόπο, άλλες περιοχές του πλανήτη, άλλοι λαοί, δυσκολεύονται επίσης πολύ να τα βγάλουν πέρα, γιατί κρατούν συγκεκριμένες ενέργειες. Το πήδημα, το άλμα έγινε. Έχετε περάσει στην άλλη πλευρά. Ακούγονται διφορούμενα αυτά που σας λέω. Δεν είναι. Έχετε περάσει στην άλλη πλευρά. Χρειάζεται χρόνο για να ξεδιπλωθεί αυτό. Μην απελπίζεστε. Χρειάζεται χρόνο για να υλοποιηθεί η αλλαγή που έχει γίνει.

[Άννα: Μου δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα κρατήσει για πολλά χρόνια ακόμα. Θα διαλυθεί και τη θέση της θα πάρει μια άλλη μορφή.]

Δεν εξαρτάται από εσάς αυτό που γίνεται, είναι κάτι παγκόσμιο. Βρίσκεστε μέσα στην παγκόσμια δίνη. Το μόνο σημείο ισορροπίας είναι ο εαυτός σας, είναι αυτό που **Είστε**. Αυτό ισχύει για όλους τους λαούς. Και για εσάς. Δεν μπορείτε να μοιάσετε σε κανέναν άλλον. Χρειάζεται να γίνετε αυτό που είστε.

Είναι το μόνο αληθινό σημείο και είναι ένα σημείο τριβής για πολλούς, γιατί περιμένουν, ο καθένας από τους συμπολίτες του, να γίνουν αυτό που είναι αυτός. Χρειάζεται μία χρυσή τομή, η οποία δεν έχει ακόμα βρεθεί στο φυσικό πεδίο.

Η συζήτηση, ο κύκλος που ξεκινήσαμε για τους θεσμούς αναμένεται να φέρει σημαντικές πληροφορίες που θα σας βοηθήσουν σε αυτήν την κατεύθυνση, εφόσον αξιοποιηθούν. Ο λόγος που εξακολουθώ να ζητώ να διατηρείτε τη σιωπή και για την ομάδα των θεσμών, τουλάχιστον στην αρχή, είναι επειδή πρέπει εσείς πρώτοι να αφομοιώσετε. **Η αλλαγή δεν γίνεται κυκλοφορώντας και μεταφέροντας πληροφορίες που πήρατε από ένα κανάλι. Γίνεται μέσα από το μοίρασμα σας, των δικών σας βιωμάτων και σκέψεων. Άρα οι πληροφορίες χρειάζεται να αφομοιωθούν από εσάς ώστε αυτό που θα αποδώσετε στη συνέχεια στους άλλους, να είναι δικό σας κομμάτι. Αυτός είναι ο τρόπος των Ελευσινίων.**

[Συζήτηση]

[Άννα: Ρωτάω την Δήμητρα αν θέλει να προσθέσει κάτι πριν κλείσουμε. Μου ζητά να σας δώσω το κλειδί του Πλούτωνα. Να τοποθετήσω στην καθεμιά / στον καθένα, το κλειδί του Πλούτωνα, στο τρίτο μάτι. Το τοποθετώ σαν ένα κλειδί που βάζω στην κλειδαριά.]

Μένει σε σας να το γυρίσετε, για να συνδεθείτε με τον Πλούτωνα απόψε και να αποφασίσετε οριστικά και αμετάκλητα, ότι σκοπός σας είναι να ολοκληρώσετε το έργο σας στη γη και να φύγετε την κατάλληλη στιγμή. Σας καθιστώ υπεύθυνους/υπεύθυνες γι' αυτό. Προσέξτε αυτή τη δήλωση. Κρύβει πολλά.

Σας ευχαριστώ που ήσασταν μαζί μας.
Δήμητρα

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Συνάντηση 8^η - 23.05.2015

«Η Εμπειρία του Πλούτωνιου»

Μπορούμε να αρχίσουμε. Είμαστε έτοιμοι, έτοιμες.

Βρίσκεστε σε συνεδρία στο πλαίσιο του Πλούτωνα. Αυτή τη στιγμή βρίσκεστε σε ένα Πλούτωνιο. Βρίσκεστε στην είσοδο του Κάτω Κόσμου. Βρίσκεστε στην είσοδο από την οποία πέρασε η Περσεφόνη στην αγκαλιά του Πλούτωνα, όταν την έκλεψε με το άρμα του... στα μαρμαρένια αλώνια; Όχι, στο Νύσιο πεδίο. Κάτι ανάλογο. Βρίσκεστε στο σημείο από το οποίο η ψυχή πέφτει στον Άδη. Αΐδης.

Σας μιλά ο Πλούτωνας. Απλώστε τα χέρια σας, ανοίξτε την αγκαλιά σας και αφήστε με να σας πάρω. Αφήστε με να έλθω να σας αγκαλιάσω, να σας αρπάξω στην αγκαλιά μου, να σας τραβήξω στον Άδη. Στο σκοτεινό μου βασίλειο. Εκεί που μόνο οι Θεοί γνωρίζουν πως να έμπουν και πως να έβγουν. Το γνωρίζουν γιατί, οι θνητοί κοιτούν μόνο προς τα έξω αλλά **ένα Θεός ξέρει πως να κοιτάξει παντού. Ένας Θεός πηγαίνει παντού. Οι θνητοί άγονται και φέρονται, ο Θεός γνωρίζει.** Γνωρίζει την αθανασία του και, γνωρίζοντας αυτή την αθανασία, δεν φοβάται την είσοδο στον Άδη. Δεν φοβάται να μείνει μόνος στο σκοτάδι του Άδη.

Σκοτάδι του Άδη... **δεν φοβάται να μπει στο χώρο του "μη είναι"** του Άδη. Γνωρίζει.

Τα μέλη σας μουδιάζουν σιγά σιγά. Βαραίνουν. Μπορείτε ήδη να νιώσετε το σώμα σας πιο βαρύ. Φροντίστε μόνο να κρατάτε τη σπονδυλική σας στήλη σε ευθεία θέση και αφήστε τα μέλη σας να βαρύνουν όσο χρειάζεται.

Σας αγκαλιάζω, σας έχω ήδη κλέψει πάνω στο άρμα μου και σας τραβώ στον Άδη.

Δεν μπορείτε να περιμένετε ότι θα έρχεστε τόσο καθυστερημένοι κάθε φορά, χωρίς να χάνετε μέρος της ενέργειας. Φροντίστε να είστε στην ώρα σας πάντα. Ο χρόνος που έχετε είναι λίγος σε σχέση με την απειροσύνη του σύμπαντος και ήλθατε εδώ για να αξιοποιήσετε το χρόνο σας για τη σύνδεσή σας με τη ψυχή και το Πνεύμα. Εξακολουθήστε να χάνετε τη σύνδεση και τόσο περισσότερες φορές θα χρειαστεί να έλθετε για να αναπληρώσετε τα κενά. [Σημ.: απευθύνεται σε κάποιον που έφτασε με καθυστέρηση.]

Αγκαλιάστε το σκοτάδι που είστε. Αφεθείτε στην αγκαλιά μου, στο άρμα μου, καθώς σας τραβώ όλο και πιο βαθιά.

Διακυβεύονται πάρα πολλά. Η περιουσία σας, τα πλούτη σας, τα αγαθά σας, ό,τι έχετε και δεν έχετε, τα αφήνετε πίσω. Ότι έχετε και δεν έχετε, σε όλα τα επίπεδα. Όσες γνώσεις κερδίσατε, τις αφήνετε πίσω. Όσα αισθήματα σας πλημμύριζαν, τα εγκαταλείπετε. Τις σκέψεις τις εγκαταλείπετε, τον αέρα που αναπνέετε ακόμα, τη κίνηση, τη ρυθμική κίνηση της καρδιάς που σας συντρόφευε σε όλη σας τη ζωή. Κάθε ίχνος, είδος κίνησης σταματά. Παύει. Δεν είστε αυτό που ήσασταν πριν. Μια ανάσα, μια πνοή. Παύση. Πασχίζετε να θυμηθείτε τον εαυτό που υπήρξατε. Διαλύεται. Κάθε ταυτότητα διαλύεται μαζί με το σώμα που σαπίζει, μαζί με τα κύτταρα, μαζί με το νευρικό σύστημα που

διαλύεται και σαπίζει στη γη και χάνεται σε ανυπαρξία, καθώς αναλύεται εις τα εξ ων συνετέθη, αναλύεται στα στοιχεία της ύλης από τα οποία προήλθε. Χάνονται οι σκέψεις, τα συναισθήματα, η μορφή, χάνεται η ταυτότητα.

Έχετε περάσει πλέον σε μια άλλη κατάσταση συνείδησης, σε ένα άλλο βασίλειο στο οποίο το γήινο δελτίο ταυτότητας είναι παντελώς άχρηστο. Δεν σας αντιπροσωπεύει. Σε μια άλλη διάσταση, μια άλλη πραγματικότητα, που όλα φαίνονται να έχουν χαθεί. Μηδέν.

Οι Άγγελοι, τα πνεύματα που σας συνοδεύουν, κάνουν πίσω. Δεν σας ακολουθούν εδώ, γιατί και αυτοί ήταν μέρος αυτής της ταυτότητας. Υπήρξαν όψη αυτής της ταυτότητας.

Αυτό είναι το βασίλειό μου. Το βασίλειο του Άδη. Και έρχονται να ρωτήσουν πολλοί εδώ: «Πως μπορεί αλήθεια ένα πνεύμα, μια ψυχή να μπει σε ένα τέτοιο βασίλειο και να τιμωρηθεί ή να βραβευτεί για αυτό που υπήρξε, χωρίς να είναι εδώ αυτό που υπήρξε τότε; Τι νόημα έχει να σε βραβεύουν, όταν δεν είσαι πια αυτό που βραβεύουν; Τι νόημα έχει να σε τιμωρούν όταν δεν είσαι πια αυτό που τιμωρούν; Μοιάζει να θέλεις να τιμωρήσεις ένα ποτήρι νερό, την ώρα που έχει εξαχνωθεί. Δεν είναι αυτό που ήταν. Μοιάζει η δομή του, μοιάζει αλλά βρίσκεται σε μια άλλη μορφή.

Η δομή υφίσταται μόνο όταν θέλετε να τη δείτε. Εκούσια σας διαφεύγει το γεγονός ότι θέλετε να μπειτε στον Άδη. Θέλετε να δρέψετε τον νάρκισσο, δεν σας έφεραν τυχαία τα βήματά σας εδώ. **Ποτέ κανείς δεν έφτασε εδώ ακούσια** και αυτό σημαίνει ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα, σε **όλη την ιστορία του χρόνου, εκούσια καταλήγει στη πύλη του Άδη.** Προαποφασισμένο το 'χει να διαβεί τη πύλη στο δικό μου βασίλειο αφήνοντας τα πάντα σε εκκρεμότητα.

Οι εκκρεμότητες είναι που σας τρώνε. Νοιάζεστε για τις εκκρεμότητες. Η οριστική μετάβαση λύνει τις εκκρεμότητες. Δεν υπάρχει πια καμία εκκρεμότητα. Ο κύκλος ολοκληρώνεται και, αν όσοι μένουν πίσω νιώθουν ότι αφήσατε κενό φεύγοντας, νιώθουν ότι τους χρωστούσατε πράγματα ή ότι σας όφειλαν, αυτό αφορά τη ταυτότητα που είχαν στο νου τους όχι εσάς. Ούτε καν τη δική σας ταυτότητα, την ταυτότητα που υιοθετήσατε εσείς ενσαρκούμενοι. Η ταυτότητα αυτή χάθηκε και μαζί της χάθηκαν και οι εκκρεμότητες.

Δηλαδή, ολοκλήρωση. Συνειδητοποιείτε την ολοκλήρωση οριστικά. Πόσο αποφεύγετε να δείτε αυτή την ολοκλήρωση! **Πόσο ο νους διαιρέτης αρέσκεται στις εκκρεμότητες.** Αρέσκεται να παίζει, να εφευρίσκει εκκρεμότητες. Είναι αυτός ο σκοπός του τάχα; Το βασίλειο των νεκρών είναι πλήρες. Κανείς δεν έφτασε ποτέ εδώ μισός. Κανείς ποτέ δεν μπήκε εδώ έχοντας αφήσει εκκρεμότητες. Αυτή είναι η μεγάλη σας πλάνη. Είναι αυτό που δεν μπορείτε να δείτε όσο βρίσκεστε στη γη -επάνω στη γη- και κρίνετε τα πράγματα σύμφωνα με τις ταυτότητες που έχετε αποφασίσει για τους άλλους. **Κανείς ποτέ δεν ήλθε εδώ μισός. Διαβαίνοντας τη πύλη του Άδη συνειδητοποιείται η ολοκλήρωση. Συνειδητοποιείται το γεγονός ότι πάντοτε ήσασταν πλήρεις και ολοκληρωμένοι.** Ποτέ πραγματικά δεν είχατε εκκρεμότητες. Συνειδητοποιείται ότι είστε εσείς.

Βαραίνει η καρδιά, βαραίνει ο νους, τα μέλη μουδιάζουν καθώς θυμούνται

αυτό που είναι εντυπωμένο πάνω τους. Παύουν οι Άγγελοι να σας συνοδεύουν και οι φύλακές σας γιατί είστε εσείς. Δεν χρειάζεστε συνοδό όταν είστε εσείς αλλά όταν διαιρείστε σε πολλά τότε κάποιος, κάποια από αυτά τα πολλά πρέπει να είναι κοντά σας.

Η αλήθεια είναι βαριά για να την γνωρίσουν οι άνθρωποι άμεσα, απότομα, χωρίς προετοιμασία. Μα εσείς είστε εδώ για να βιώσετε το θάνατο πριν από τη φθορά. Να δείτε το θάνατο πριν από το φυσικό θάνατο. Πριν διαβείτε με το φυσικό σας σώμα τη πύλη, να γνωρίσετε.

Το βάρος που νιώθετε στα μέλη του σώματός σας αυτή την ώρα είναι ο νάρκισσος. Θα κάνουμε μια πλήρη είσοδο στο βασίλειο του Άδη ολοκληρώνοντας τα Μεγάλα Ελευσίνια. Η σημερινή εμπειρία είναι μόνο μια εισαγωγή. Παίρνετε μια γεύση αυτού που θα δείτε και θα ακούσετε τότε.

«Ποιος είμαι λοιπόν όταν περάσω τη πύλη; Ποια είμαι; που βρίσκομαι; Υπάρχω τελικά; [σημ. με δυνατή φωνή] Ή όχι; Γίνομαι ένα με τη γη; Διαλύομαι; Φυτρώνουν πάνω μου σπαρτά; Με απορροφούν τα άνθη και τα φυτά; Με τρων τα ζώα; Με πίνουν με το γάλα τους οι άνθρωποι και μοιράζομαι ξανά σε όλη τη πλάση; Και μοιράζεται την ουσία μου η ανθρωπότητα; Αυτό είναι όλο; Αυτό είναι;»

Σβήνετε, όπως σβήνει η φλόγα του κεριού. Έχει αναλωθεί το κερί και η φλόγα σβήνει. Υπήρξε ποτέ η φλόγα; Θα υπάρξει ξανά; Αν μια άλλη φλόγα ανάψει από αυτή, θα είναι η ίδια;

Αντιληφθείτε, δεχθείτε ότι, στο σημείο στο οποίο βρίσκεστε τώρα, δεν έχει γυρισμό.

Τα βήματα που κάνουμε είναι μικρά και σταθερά. Είστε ασφαλείς, πάντοτε είσαστε. Δώστε την ευκαιρία στον εαυτό σας τώρα να νιώσει ότι δεν υπάρχει γυρισμός, ότι το νήμα κόπηκε. Είστε εδώ. Αυτό το Πλουτώνιο είναι για σας ο Άδης. Αποδεχθείτε το και αφήστε τη συνειδητότητά σας να πλανηθεί σε αυτό το χώρο που βρίσκεται τώρα, το φυσικό χώρο που έχω μετατρέψει σε Πλουτώνιο. Αφήστε τη συνειδητότητά σας άμορφη, χωρίς καμία εκκρεμότητα να πλανηθεί. **Νιώστε τη πραγματικότητα του να μην έχετε καμία εκκρεμότητα.** «Απλά είμαι. Βρίσκομαι.»

«Μα, οι αρχαίοι περιέγραφαν τον Άδη σκοτεινό, φοβερό και τους νεκρούς να φθείρονται, να τιμωρούνται ή να βραβεύονται. Να ρίπτονται στα Τάρταρα ή να οδηγούνται στα Ηλύσια Πεδία, στη νήσο των Μακάρων. Που θα πάω εγώ; Τι είμαι εγώ; Τι είμαι τώρα; Τι είμαι χωρίς εκκρεμότητες, χωρίς αισθήματα, χωρίς σκέψεις, χωρίς σώμα; Ποια είμαι; Ποιος είμαι; Τι είναι το εγώ; το 'εγώ είμαι' αν δεν έχεις τίποτα από όλα αυτά; Το "εγώ είμαι" έχει νόημα όταν τα έχεις όλα αυτά, όχι όταν λείπουν. Αν δεν είμαι συναισθημα και σκέψη και φύση, τι είμαι;»

Να θυμηθείς! Όταν θυμηθείς, θα οδηγηθείς στο δικό σου χώρο. Πρώτα θυμήσου. Κάποτε στη προηγούμενη ζωή σου, όταν κατέβηκες στη γη, λίγα πράγματα θυμώσουν και τα ξέχασες και αυτά. Ξόδεψες όλο σου το χρόνο προσπαθώντας να θυμηθείς. Να θυμηθείς αυτό που ήσουν πριν, όντας πάνω στη γη. Το ίδιο και τώρα χρειάζεται να θυμηθείς αυτό που είσαι. Θα σου πάρει χρόνο όμως. Θα σου πάρει χρόνο να γυρίζεις χωρίς σκοπό εδώ και εκεί.

Χαζεύοντας, τριγυρνώντας, μέχρι να θυμηθείς.

«Μα, χωρίς νου τι να θυμηθώ;» ρωτάτε. «Μπορείς να θυμηθείς αν δεν έχεις νου;» Μπορείς. Μπορείς να είσαι. Είναι πιο εύκολο να θυμηθείς χωρίς τον νου, τον γήινο νου. Πολύ πιο εύκολο. Δεχθείτε τη φιλοξενία μου για όσο θέλετε απόψε και κάντε μια προσπάθεια να θυμηθείτε τώρα, που έχετε κλείσει τη πόρτα στα γήινα και είστε χωρίς ταυτότητα, χωρίς προσδιορισμό. Τι έχετε να θυμηθείτε;

«Πρέπει να θυμηθώ μήπως πράγματα από τη προηγούμενη ζωή μου; Να την αξιολογήσω; Να δω τι έκανα σωστό και λάθος;» Όχι. Όλα αυτά είναι για τους έξω, όχι για σας. Άλλα πράγματα κάνετε εδώ. Εκείνα είναι για τους έξω. Για αυτούς που δεν θέλουν να γνωρίζουν πραγματικά. Δεν μπορούν, δεν δύνανται να αντέξουν. Είναι μόνοι τους. **Θυμήσου αυτό που είσαι.** Όταν δεν έχεις νου για να αναλύσεις, όταν δεν υπάρχει κάτι για να αναλύσεις, όταν δεν υπάρχει κάτι για να αισθανθείς για αυτό, ούτε ο μηχανισμός που σε κάνει να αισθάνεσαι, τι υπάρχει; Ενόραση.

Εν-όραση. Χρειάζεσαι χρόνο για να διαλυθεί ολότελα κάθε εντύπωμα μορφής και όταν αυτό συμβεί, ανοίγει το μάτι. Όταν αυτό συμβεί, οράς. Αντιλαμβάνεσαι όλα όσα ήσουν και όλα όσα έχεις γίνει και όλα όσα θα υπάρξεις. Όλα. Δεν υπάρχει πριν και μετά. Τα πάντα είναι τέλεια. Φως. Μόνο τότε βλέπεις το αληθινό Φως. Κακέκτυπό του είναι αυτό που βλέπετε στη γη. Δεν υπάρχει αναλογία του στη γη. Δεν υπάρχει αναλογία φωτός που να σε κάνει να βλέπεις τα πάντα ταυτόχρονα. Να γνωρίζεις τα πάντα ταυτόχρονα, να συνδέεσαι με τα πάντα ταυτόχρονα. Να είσαι τα πάντα ταυτόχρονα.

«Και η αγάπη;» ρωτάει η Άννα. Ποια Άννα; Δεν υπάρχουν. Η αγάπη είσαι εσύ. Εδώ δεν είναι ιδέα η αγάπη, εδώ η αγάπη είναι έρως. Μόνο έρως. Η δύναμις.

Ανοίγει ο οφθαλμός και ορά στο σύμπαν, τα αστέρια, ορά στο σύμπαν. Χαχαχαχαχαχα! [γελάει] Θα γελάσετε, πόσο θα γελάσετε! Πόσο θα γελάσετε, όταν συνειδητοποιήσετε τι είστε εδώ! Όταν συνειδητοποιήσετε... χμμ... μμμ... ότι, για να βλέπετε το σύμπαν, σημαίνει ότι είσαστε ένας του κόκκος. Ένας μικρός λαμπερός κόκκος σαν το κόκκο της γήινης άμμου, ότι είστε ένας μικρός ήλιος. Μμμ; ναι;

Τι άλλο πιστεύετε ότι είστε; Νομίζετε ότι αυτό που κάποτε σας ειπώθηκε ήταν απλά συμβολικό; Ότι ο καθένας και η κάθε μια σας είστε ένα αστέρι; Όχι. Αλλά τότε μόνο θα το καταλάβετε. Όταν ανοίξει ο οφθαλμός και δείτε. Πόσο αστείο! Σχεδόν ειρωνικό, να αναλώνεστε αναζητώντας εξωγήινους.

Σας προσκαλώ εδώ. Εγκαταλείψτε πάλι τις σκέψεις σας. Τολμήστε. Επιστρέψτε στο Πλουτώνιό μου. Κάποιοι έφυγαν. Κάποιοι δεν μπόρεσαν. Δεν δοκίμασαν, δεν μπόρεσαν. Αφήστε τον εαυτό σας χωρίς νου, χωρίς ταυτότητα. Αφήστε τον οφθαλμό να ανοίξει.

Για κάποιο λόγο, -σας παρακολουθώ και το ξέρω, το νιώθω-, όσο βρίσκεστε πάνω στη γη και διαλογίζεστε και ονειρεύεστε και κάνετε τα τρελά όνειρα, εκείνα που μοιάζετε με Αγγέλους και βρίσκεστε ψηλά, πολύ ψηλά και βλέπετε τη γη, σε αυτά τα δήθεν προχωρημένα όνειρά σας, βλέπετε τον εαυτό σας σε ανθρώπινη μορφή. Στα πιο τρελά σας όνειρα, μοιάζετε με Αγγέλους, ανθρωπόμορφους πάντα, σε αυτό που βλέπω εγώ. **Είστε ένας σπινθήρας**

μέσα στο σύμπαν, ένας ήλιος μέσα στην αχανή αστερόσκηνη του σύμπαντος.

Μια νέα κοσμοθεωρία ανοίγεται μπροστά σας σήμερα για την οποία μόνο λίγες ενδείξεις είχατε πριν ή λίγο μπορούσατε να τις καταλάβετε. Τι σας λέει αλήθεια το γεγονός ότι στους αρχαίους σας μύθους με τη παρέμβαση του Δία οι άνθρωποι γινόντουσαν αστέρια στον ουρανό.

Μάθατε να λατρεύετε την ανθρώπινη μορφή. Προσκολληθήκατε σε αυτή. Δεν μπορείτε να την αλλάξετε με τίποτα, δεν μπορείτε να απελευθερωθείτε από τη σκέψη της ανθρώπινης μορφής. Είναι φυσικό, με κάποιο τρόπο είναι φυσικό. Άλλωστε ένας ήλιος δεν έχει χέρια και πόδια, δεν έχει χέρια για να πράξει, δεν έχει χέρια για να φτιάξει κομψοτεχνήματα, δεν έχει πόδια για να περπατήσει σε όλη τη γη, αν και διατρέχει το σύμπαν καθώς περιστρέφεται γύρω από το κέντρο του γαλαξία στον οποίο ανήκει.

Και άλλες φορές, το ξέρω, σας ειπώθηκε πως τα αστέρια είναι ψυχές αλλά δεν μπορούσατε να το διανοηθείτε πόσο κυριολεκτικό είναι όλο αυτό. Σας ειπώθηκε ότι είναι ο ηλιακός άνεμος που φέρνει την ενέργειά σας στη γη και σας δίνει ένα γήινο φόρεμα -αλλά και αυτό συμβολικό ήταν, είπατε. Αλήθεια! Δείτε άλλη μια αναλογία λοιπόν, ότι **είστε ο ήλιος ενσαρκωμένος στη γη**. Είστε ο ήλιος ενσαρκωμένος σε κάθε πλανήτη. Μμμ σας κάνει αυτό; Ή θα προτιμούσατε να είσαστε ένα άλλο αστέρι, μακριά από αυτό το ηλιακό σύστημα; Υπάρχετε στον ήλιο. Αστέρια μακρινά σας έφτιαξαν. Τα αστέρια από άλλα δημιουργήθηκαν. Τα πάντα ανακυκλώνονται. Μη γελάτε ακόμα. Δεν έφτασε η ώρα για να γελάσετε τελευταίοι. Στο τέλος θα γελάσετε πολύ, πάρα πολύ αλλά δεν είναι τώρα αυτή η ώρα. Ετοιμαστείτε όμως. Θα γελάσετε πάρα πολύ!

Το ηλιακό σας σύστημα είναι ένας μεγάλος μπελός. Και εσείς είστε μπελός και το ξέρετε. Αγαπημένος μπελός. Θα κλείσω ζητώντας σας να ανεβείτε και πάλι στο άρμα μου τώρα και μαζί με τον Ερμή, τον ψυχοπομπό, να ανεβείτε πάνω στη γη κάτω από το φως του ήλιου. Καθίστε με ασφάλεια στο άρμα και αφήστε τον Ερμή, τον Λόγο / Νου, να σας οδηγήσει.

Και καθώς βγαίνετε από τη μαύρη τρύπα που σας ρούφηξε πριν, άλλος είναι ο χώρος γύρω σας, το δωμάτιο που βλέπετε πριν, έξω από το παράθυρο ακόμα φέγγει το φως της μέρας.

Πάρτε ένα δύο λεπτά, χρειάζεται τόσο, για να νιώσετε το σώμα σας και να θυμηθείτε, όσοι καταφέρατε αρκετά να το ξεχάσετε για λίγη ώρα, ποιοι και ποιες είστε. Νιώστε τη καρδιά να χτυπά στο στήθος σας, αναπνεύστε, κινείστε τα μέλη σας και χαμογελάστε.

Μόλις είχατε τη πρώτη ουσιαστική εμπειρία του Άδη.

Γέγονε.

[Ακολούθησε συζήτηση]

[Άννα: Νωρίτερα που σας περίμενα έκανα μια σύνδεση και η Δήμητρα μου είπε ότι είναι κάποιος ή κάποιοι -δεν μου έδωσε να καταλάβω φύλο ή αριθμό ατόμων- που δεν αντέχουν να συνεχίσουν στα Ελευσίνια. Επειδή πάντα

υπάρχει το ενδεχόμενο κάποιος να μην μπορεί να το αντέξει, να μην θέλει, η να το βιώνει σαν έλλειψη διάθεσης να συνεχίσει, αλλά να παραμένει γιατί πιστεύει ότι έτσι πρέπει, γιατί υποσχέθηκε κάτι, δεν ξέρω για ποιο λόγο να νιώθει δεσμευμένος, θα ήθελα να μην νιώθετε τη παραμικρή δέσμευση και οποιαδήποτε στιγμή νιώσετε μέσα σας ότι δεν μπορείτε άλλο για οποιοδήποτε λόγο, να σταματήσετε. Δείτε λοιπόν μέσα σας πως νιώθετε, έτσι ώστε να είσατε εδώ πλήρως. Όσοι μένουν να είναι με πλήρη συνείδηση και επίγνωση και πρόθεση. Δεν βγαίνει αλλιώς η δουλειά. Πάει πολύ βαθιά και χρειάζεται να είστε πολύ συνειδητοί, πολύ συνειδητά εδώ. Και κυρίως να μην νιώθετε οποιαδήποτε καταπίεση.]

Συνέχεια επικοινωνίας

Η δουλειά που έγινε τώρα είναι διαρκής. Γίνεται διαρκώς. Εσείς είσατε ένα μικρό συλλογικό. Ο καθένας για τον εαυτό του είστε ένα μικρό συλλογικό. Δηλαδή βιώνετε τον εαυτό σας σαν μονάδα, την ώρα που το φυσικό σας σώμα απαρτίζεται από απειράριθμα κύτταρα τα οποία έχουν τη δική τους διάνοια το καθένα.

Θα θέλαμε, έχοντας πια την εμπειρία του Πλουτώνιου -έτσι θα τη λέτε αυτή τη συγκεκριμένη εμπειρία-, να επιτρέψετε στον εαυτό σας ήδη από τώρα, καθώς κάθεστε στη θέση σας, να δει, να οραματιστεί, ότι το μικρό βίωμα, το σύντομο βίωμα που είχατε για λίγη ώρα, το βιώνουν διαρκώς τα κύτταρα του σώματός σας, πολλά από τα οποία γεννούνται και πεθαίνουν πολύ-πολύ σύντομα, έχουν πολύ μικρό χρόνο ζωής. Άλλα όχι τόσο, άλλα ναι. Είστε ένας οργανισμός, ζωντανός οργανισμός, που αποτελείται από μικρές μονάδες που γεννιούνται και πεθαίνουν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Σε ένα μικροεπίπεδο λοιπόν, στο μικρόκοσμό σας, στο μικρόκοσμο του οργανισμού σας, το βίωμα της μετάβασης, του θανάτου, της ολοκλήρωσης, υφίσταται διαρκώς. Όπως υφίσταται και το βίωμα της γέννησης αλλά τώρα εστιαζόμαστε σε αυτό του θανάτου.

Θα θέλαμε ο Πλούτων/Άδης, η Δήμητρα και ο Δίας, να πάρετε χρόνο τώρα, να πάρετε μερικές βαθιές, χαλαρές αναπνοές. Δεν θα είναι ίδια η ενέργεια που θα νιώσετε, γιατί αυτό πέρασε και έκλεισε αλλά να σκεφτείτε ότι αυτή η διαδικασία που μόλις βιώσατε/εμπειραθήκατε, συμβαίνει κάθε στιγμή μέσα σας.

Είσατε ένα ενεργειακό καζάνι που βράζει από την ενέργεια της ζωής. Χιλιάδες κύτταρα γεννιούνται και πεθαίνουν κάθε στιγμή, μέσα σε αυτό το καζάνι που βράζει. Ένα σωρό κύτταρα βιώνουν τη μετάβαση, το πέρασμα από το προσδιορισμό, τη ταυτότητα που αποκτούν, στο επίπεδο που την αποκτούν, στο δικό τους μικρόκοσμο, περνώντας από κει στο δικό τους Άδη.

Τα κύτταρα φτάνουν σε αυτή την ανυπαρξία, την αίσθηση της ανυπαρξίας, πολύ πιο γρήγορα και εύκολα γιατί δεν έχουν τον δικό σας συγκεκριμένο νου, τον δικό σας νοητικό μηχανισμό. Άλλωστε αυτά τον απαρτίζουν σαν συλλογικό -αλλά κάποια από αυτά. Διαλύονται, μετέρχονται σε μια κατάσταση παρόμοια με αυτή που βιώσατε.

Μπείτε για λίγο σε ένα κύτταρο και επιτρέψτε στον εαυτό σας να κατανοήσει τη μετάβασή του. Ο κυτταρικός θάνατος επέρχεται όταν διαρρηγνύεται το

κυτταρικό τοίχωμα. Το κυτταρόπλασμα... τα οργανίδια... το κυτταρόπλασμα διαχέεται και όλα διαλύονται. Εκείνη τη στιγμή γίνεται το πέρασμά του στην άλλη πλευρά. Με ποια διαδικασία όμως;

«Γιατί θα πρέπει να το κατανοήσουμε; Ποιο το όφελος;» ρωτά ένας συγκεκριμένος νους. Γιατί εσύ, ο συγκεκριμένος νους αυτό είσαι. Έτσι διαλύεσαι.

Είναι μεγάλο πλεονέκτημα το να μπορεί ο άνθρωπος να αναγνωρίζει, να κατανοεί τις φυσικές του διαδικασίες. Εσείς δεν θρηνείτε για τα κύτταρα που χάνονται φυσικά, είναι κομμάτι του σώματός σας. Συχνά θρηνείτε για την εμφάνισή σας αλλά όχι για τα κύτταρα. Ξέρετε ότι αυτά θα αναπαραχθούν και, αν όλα πάνε καλά, δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα στη συνέχεια της δικής σας ζωής. Δεν νιώθετε πόνο, ψυχικό πόνο για την απώλειά τους και αυτό γιατί δεν έχετε μπει σε μια προσωπική σχέση μαζί τους. Δεν τα γνωρίζετε. Βλέπετε το σώμα σας στο καθρέπτη σαν σύνολο αλλά δεν τα γνωρίζετε.

Θα ήθελα να σας δείξω την αναλογία της δικής σας μετάβασης με αυτή του κυττάρου, μόνο που όταν το κύτταρο κάνει το πέρασμά του στην άλλη πλευρά, όταν αυτή η μικρή νοημοσύνη -στοιχειώδης νοημοσύνη- κάνει το πέρασμα στην άλλη πλευρά, το δικό του φως, το φως που βλέπει, που αντιλαμβάνεται, είναι η ίδια η ηλεκτροχημική διαδικασία. Τα κύτταρα επικοινωνούν μεταξύ τους στέλνοντας ηλεκτροχημικά σινιάλα. Οι χημικές ενώσεις δεσμεύουν ή παράγουν ενέργεια. Στο επίπεδο της νοημοσύνης του κυττάρου, το φως που βιώνει αυτή η μικρή νοημοσύνη είναι η ηλεκτροχημική ενέργεια του σώματος.

Βλέπετε λοιπόν ότι για κάθε επίπεδο ύπαρξης το φως προέρχεται από διαφορετική πηγή. Σας δείξαμε ότι είστε ο ήλιος. Τι λέτε λοιπόν για τα κύτταρα; Τι είναι τα κύτταρα; Αν το φως που βλέπουν προέρχεται από αυτή τη διαδικασία, είναι παιδιά αυτής της ηλεκτροχημικής διαδικασίας. Είναι παιδιά της αλληλεπίδρασης των στοιχείων της ύλης.

Δεν είναι δυνατόν για την ώρα να μπορούμε σε περισσότερες λεπτομέρειες αλλά θα πρέπει να σας είναι σαφές ότι πρόκειται για ένα ολότελα διαφορετικό βασίλειο με όρους που δεν είχατε σκεφτεί ποτέ μέχρι σήμερα, λειτουργεί με όρους που δεν είχατε σκεφτεί ποτέ μέχρι σήμερα.

Ανάλογα, για κάθε βασίλειο ισχύουν διαφορετικά πράγματα. Το κάθε βασίλειο... **ενσαρκωμένες μονάδες κάθε βασιλείου, όταν κάνουν τη μετάβασή τους, περνούν στη πηγή ύπαρξης του βασιλείου, η οποία είναι με τη σειρά της μέρος της διαδικασίας ενός ευρύτερου βασιλείου.** Μοιάζει η εικόνα αυτή με την εικόνα των φράκταλς, που και άλλες φορές αναφέραμε.

Τα βασίλεια είναι πολλά, το ένα είναι μέσα στο άλλο, το ένα διαπερνά το άλλο, το ένα αγκαλιάζει το άλλο και ο πλήρης εαυτός εμπεριέχει τα πάντα. Και είναι τόσο στενή η σύνδεση ανάμεσα σε όλα, που πραγματικά δεν μπορεί να υπάρξει το ένα χωρίς το άλλο. Είναι ένα πυκνό υφαντό η εκδήλωση. Ένα υφαντό που αντιστοιχεί σε αυτό που λέγεται «πέπλα της Ίσιδας» σε αντίθεση με τον πέπλο της Αθηνάς, που έχει μια πολύ διαφορετική αντιστοιχία.

Το πέπλο της Μεγάλης Μητέρας είναι αυτό το υφαντό, το πυκνό, περίπλοκο, πολύμορφο υφαντό της εκδήλωσης. Πολυδιαστασιακό υφαντό,

καταλαβαίνετε. Πολυδιάστατο. Σε αυτό το υφαντό μαθαίνετε να κινείστε και θα μπορείτε κάθε φορά να πηγαίνετε όλο και βαθύτερα σε αυτό, όταν επικαλείστε τη Μεγάλη Μητέρα.

Κάθε φορά που επιχειρείτε να κατανοήσετε την Εκδήλωση, άρα τα πάντα, θα το καταφέρντε πολύ καλύτερα αν ξεκινήσετε καλώντας τη Μεγάλη Μητέρα και ζητώντας να καθίσετε στην αγκαλιά της, ακουμπώντας το κεφάλι σας στο στήθος της, αφήνοντάς την να σας αγκαλιάσει σαν το αγαπημένο της παιδί. Αυτή τότε θα σας δείξει. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε, αν δεν συνταχθείτε με τις δυνάμεις της Μεγάλης Μητέρας. Η κατανόηση είναι δώρο της θηλυκής αρχής γιατί πολύ απλά είναι αυτό που αναζητάτε.

Όταν πάλι ζητάτε να κατανοήσετε, να αντιληφθείτε, τι είναι αυτό που θέλετε πραγματικά να ερευνήσετε, τότε ναι είναι καλό να καλέσετε τον Πατέρα, να καθίσετε στην αγκαλιά του και να του ζητήσετε να σας οδηγήσει, να σας βοηθήσει να αντιληφθείτε το αληθινό σας θέλημα. Πράγματα που για κάποιους μπορεί να φαίνονται επουσιώδη αλλά είναι βασικά, και όταν θέλουμε να περάσουμε στην άλλη πλευρά και να εξασκηθούμε με αυτό το πέρασμα, ποιόν θα καλέσουμε, τη Μητέρα ή τον Πατέρα;

Σιωπή. Γιατί εκεί δεν υπάρχει νους, εκεί είστε ο ήλιος, εκεί είστε «Αυτός που λάμπει μέσα στην ύπαρξή του». Εκεί είστε η Ζωή! **Για τους άλλους είστε ο Πατέρας αλλά για το δικό σας κέντρο, γύρω από το οποίο στροβιλιζέστε, είστε η Μητέρα.**

Θα ήταν καλό ίσως να πάρουμε λίγο περισσότερο χρόνο, για να σας αφήσουμε να νιώσετε τον εαυτό σας σαν ένα αστέρι. Το αστέρι της ψυχής ανήκει στην έκτη διάσταση -και βάλε- και είναι το σημείο στο οποίο αντιλαμβάνεστε ότι εσείς είστε το κέντρο της ύπαρξής σας, ότι είσαστε μόνο ζωή και οι ίδιοι πλήρεις ζωής και φλέγεστε αλλά σε αυτή τη κατάσταση, ενώ είστε ο δημιουργός, δεν δημιουργείτε οι ίδιοι. Έτσι το αστέρι χρειάζεται να αποκτήσει μέλη με τα οποία μπορεί να ενεργεί. Το αστέρι είναι ο σπόρος ο οποίος εξελισσόμενος, εκδηλούμενος, γίνεται άνθρωπος και ακόμα παραπάνω. Ναι. Το αστέρι είναι η πηγή της Ζωής που είστε. Ο άνθρωπος είναι αυτός που πράττει και βιώνει, βιώνει τα επιμέρους σενάρια.

Βάση όλων όσων ειπώθηκαν νωρίτερα, πώς σας φαίνεται αλήθεια η ιδέα του να είσατε όλοι και όλες ενσαρκώσεις της ίδιας μεγαλειώδους ψυχής του ηλίου σας; Αυτό σας κάνει να νιώθετε ότι είναι πολύ μικρός, ασφυκτικά μικρός ο κόσμος σας, γιατί τώρα πια τα τηλεσκόπιά σας δείχνουν τόσο μακριά, βλέπουν τόσο μακριά στα βάθη του σύμπαντος και έχετε δει άπειρους αστερισμούς, άπειρα αστέρια και νεφελώματα στο στερέωμα και λέτε: «Δεν μπορεί, δεν μπορεί εγώ να είμαι από αυτή τη ψυχή». Μετά είχατε ακούσει ότι λέγεται πως κάθε ψυχή μπορεί να δώσει επτά ενσαρκώσεις ταυτόχρονα στη γη - προς θεού όχι άλλες γιατί μπορεί να μπλεχτούν μεταξύ τους, είναι δύσκολο.

Σε όλα υπάρχει μια δόση αλήθειας, αρκεί να ξέρετε πως να χρησιμοποιήσετε το κομματάκι του παζλ. Η αλήθεια είναι ότι είστε παιδιά αυτού του ήλιου και ότι αυτός ο ήλιος, αυτό το αστέρι δημιουργήθηκε από τα απομεινάρια άλλων κόσμων και φέρει μέσα του υλικό από πάρα-πάρα πολλές πηγές ταυτόχρονα. Και είναι αλήθεια επίσης ότι κάποιοι από τους αστερισμούς που βλέπετε στον ουρανό, προέρχονται από την ίδια πηγή, από τις ίδιες πηγές που προέρχεται και το δικό σας αστέρι.

Αυτή η κοσμοθεωρία, αυτή η θεωρία κοσμογένεσης δεν διευκολύνει πολύ τη φαντασία σας, δεν της δίνει φτερά όπως της δίνουν οι διάφορες άλλες θεωρίες που σας λένε ότι προέρχεστε από τις Πλειάδες, το Σείριο κτλ. Δεν σας διευκολύνει γιατί σας δείχνει το βάθος χρόνου που χρειάζεται για να ιχνηλατήσετε το σύμπαν και να εντοπίσετε τις συνδέσεις σας.

Τέλος πάντων είναι άλλο το να προέρχεσαι άμεσα από τις Πλειάδες και άλλο να πρέπει να σκεφτείς ότι η σύνδεσή σου είναι μέσω του ήλιου και μιας διαδικασίας που πήρε άπειρα χρόνια για να συμβεί. Αρκεί όμως να σκεφτείτε ότι ο χρόνος είναι ένα παραπροϊόν της εκδήλωσης. Μην ξεχνάτε ότι το αστέρι της ψυχής όπως προείπαμε, βρίσκεται σε άλλη διάσταση, πέρα από τη διάσταση του χρόνου. Αυτό σημαίνει ότι λειτουργεί με άλλους ρυθμούς μέσω του χρόνου.

«Τελικά οι Πλειάδιοι ήλθαν ποτέ στη γη ή όχι; Γιατί πολύ μας μπερδεύετε.»
Θα ρωτήσει ένας απλός συγκεκριμένος νους.
Τελικά ναι γιατί εσύ είσαι ο Πλειάδειος. Υπήρξες πάντα. Μην ανησυχείτε, όλα αυτά θα τα δούμε σύντομα και πάλι.

Γύρω σας πλέκεται ένα ξεχωριστό υφαντό. Όχι το υφαντό της Μεγάλης Μητέρας ή το πέπλο της Αθηνάς αλλά ένα υφαντό κατανόησης. Συν-υφαίνουμε ένα υφαντό κατανόησης που θα σας δώσει όπως προαναφέραμε, μια νέα κοσμοθεωρία. Μια νέα αντίληψη της κοσμογένεσης. Πιο βαθιά, πιο ειλικρινή για σας. Μια θεωρία (θεωρώ εκ του θωρώ), μια αντίληψη, που θα σας τοποθετήσει στο σημείο όπου αξίζει να σταθείτε τώρα πια.

Συν-υφαίνουμε το πλέγμα της νέας σας συνείδησης.

Και έτσι είναι.

.....

Ερώτηση:

Το σύμπαν δεν το νοιάζει αν πεθάνει ένα αστέρι. Εμάς, από τη μέρα που γεννιόμαστε μας βάζουν το φόβο του θανάτου. Ποιος μας το 'χει περάσει αυτό;

Απάντηση:

Κάθε μετάβαση τρομάζει. Ο λόγος που τέθηκε ο φόβος του θανάτου στο παιχνίδι; Έρχεται και αυτός σαν ένα παραπροϊόν της κοινωνίας. Είναι ένα προϊόν του ενστίκτου της ζωής. Υπάρχει το ένστικτο της ζωής και το ένστικτο του θανάτου -όπως έχετε ακούσει ήδη- και αυτά πρέπει να βρίσκονται σε ισορροπία. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει αυτό που του συμβαίνει, όταν νιώθει ότι δεν έχει αξιοποιήσει τη ζωή του, όταν δεν νιώθει πλήρης από τη ζωή που έζησε, φοβάται το θάνατο. **Φοβούνται το θάνατο αυτοί που δεν έχουν συμφιλιωθεί με τη ζωή.** Είναι τόσο απλό.

Ερώτηση:

Ερώτημα σχετικά με τους Αγγέλους και αυτό που ειπώθηκε ότι οι Άγγελοι δεν υπάρχουν από την άλλη πλευρά.

Άννα:

Η αίσθηση που είχα εκείνη την ώρα ήταν ότι οι Άγγελοι αποσύρονται όταν έχει

γίνει η μετάβαση, όχι την ώρα του θανάτου αλλά αργότερα όταν έχει πια διαλυθεί κάθε αίσθηση ταυτότητας. Όμως από την ώρα του θανάτου μέχρι τη στιγμή που θα διαλυθεί κάθε αίσθηση ταυτότητας, μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα που μπορεί να ποικίλει ανάλογα με τις προσκολλήσεις, με τους πυρήνες νοητικής εστίασης που σχημάτισε ο άνθρωπος στη ζωή του. Όσο υπάρχουν αυτά παραμένουν και οι οδηγοί ανάλογα. Ένωσα αυτό.

Μου δείχνει: «Ξέρεις γιατί οι άνθρωποι θέλουν να μένουν σε πολύ μεγάλη ηλικία; Γιατί τους πλησιάζουν περισσότερο τα νιάτα. Είναι σαν να έρχονται πιο κοντά στη κατάσταση της νεότητας.»

Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό. Με κάποιο τρόπο παρατείνοντας τη ζωή να πλησιάζουν περισσότερο στην ανεμελιά της νεότητας, να πω; Γίνονται παιδιά; ίσως αυτό.

Επαναδιατύπωση της ερώτησης:

Τι γίνεται με τους Αγγέλους και αν από δω μπορούμε να βοηθήσουμε την άλλη πλευρά.

Απάντηση:

Ενέργειες που συνορεύουν μπορούν. Ενέργειες που είναι κοντά άρα και δονητικά κοντά μπορούν. Μπορείτε να μπειτε στη πραγματικότητα αυτής της νοητικής διεργασίας και να βοηθήσετε στη διάλυσή της. Μπορείτε να κατευθύνετε ενέργεια που θα διαλύσει τους εναπομείναντες πυρήνες εστίασης/βαρύτητας. Από την άλλη είναι σημαντικό να γνωρίζετε, ότι η ψυχή η ίδια έχει εμπειρία στην άνοδο και τη κάθοδο. Πολύ σπάνια τώρα πια μια ψυχή δεν έχει καθόλου καμία εμπειρία. Διαχειρίζεται η ίδια.

Ο λόγος που κάποιες φορές φαίνονται “ψυχές” σε εισαγωγικά, δεν είναι η ψυχή, είναι αυτοί οι πυρήνες, είναι οι ταυτότητες που δεν έχουν διαλυθεί. Όταν παραμένουν τέτοιες ταυτότητες αδιάλυτες, είναι γιατί η ψυχή χρειάζεται να επενδύσει περισσότερο δυναμικό στο πεδίο που κινούνται. Μην αγνοείτε ποτέ τη δύναμη της ψυχής. Θέλει, επιθυμεί, να αφήσει κάποιες ταυτότητες στο ενδιάμεσο πεδίο. Όλο το σύμπαν είναι κατοικημένο. Όλο. Τώρα μιλάμε για σκεπτομορφές περισσότερο γιατί αυτό είναι ένα σημείο νοητικής εστίασης και βαρύτητας. Η ψυχή επιλέγει να αφήσει σκεπτομορφές “εν ζωή” σε εισαγωγικά, προκειμένου να αναλύσει τα περιθώρια που της δίνουν να δουλέψει με το αστρικό πεδίο. Είναι περίπλοκη διαδικασία αλλά μια διαδικασία για την οποία δεν χρειάζεται εσείς να ανησυχείτε, και να τρομάζετε. Είναι επιλογή της ψυχής. Γύρω από αυτό έχουν δημιουργηθεί πολλά άλλα σενάρια, πολūs φόβος στους ανθρώπους και προσπαθούν αυτοί απεγνωσμένα πολλές φορές να σώσουν τις εγκλωβισμένες ψυχές στο διαστρικό χώρο.

Ουσιαστικά πολεμούν σκεπτομορφές. Νομίζουν ότι βοηθούν τη ψυχή αλλά ασχολούνται με τις σκεπτομορφές της ψυχής. Είναι περίπλοκο και για να μπορέσετε να διαχειριστείτε πραγματικά αυτό το θέμα, θα πρέπει πρώτα να κάνετε τη δική σας μετάβαση, συνειδητά, να αποκτήσετε οι ίδιοι τη δυνατότητα να κινείστε με άνεση και να αντιλαμβάνεστε αυτό που συμβαίνει, και τότε ναι, θα μπορείτε να λειτουργήσετε πολύ καλύτερα. Δηλαδή μπορείτε να βοηθήσετε όταν χρειάζεται, χωρίς συναισθηματικό κόστος και φόβο. Βλέποντας δηλαδή το θέμα από τη τεχνική άποψη και σεβόμενοι την επιλογή της ψυχής.

Ερώτηση:

Για διαστημόπλοια και αيلουροειδή που βλέπει ο Γ.

Απάντηση:

Κωδικοί. Δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε επαρκώς πόση σημασία έχουν οι κωδικοί στη ζωή σας, στη γήινη ζωή σας και στην εσωτερική ουράνια ζωή σας. Δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε ακόμα επαρκώς ότι τα πάντα λειτουργούν βάσει κωδικών. Μιλάτε συχνά για πακέτα ενέργειας που κινούνται κατά τη διάρκεια του διαυλισμού, για παράδειγμα και συλλαμβάνει ο επικοινωνός. Στο Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι μιλάτε για τα πακέτα ενέργειας που ανταλλάσσουν τα γονίδια μεταξύ τους.

Θα ήθελα να βγείτε και πάλι -μιλάει ο Πλούτων- να βγείτε και πάλι -όσοι μπορείτε να ανακαλέσετε την αίσθηση- από τη ταυτότητά σας και να σταθείτε σε κείνο το χώρο, όπου εσείς είσατε το αστέρι. Να νιώσετε ότι είσατε το αστέρι. Φωτοκωδικοποιημένες συνθήκες. Πληροφορίες. Αυτό που λαμβάνεις είναι ενεργειακά πακέτα που έρχονται να προστεθούν στη τρέχουσα συνειδητότητά σου, αλλά ο νους σου τα διαβάζει με αυτή τη μορφή. Ο νους σου τα αντιλαμβάνεται ως διαστημόπλοια. Μείνε στο αστέρι που είσαι. Κοίταξε γύρω σου σε τεράστια απόσταση τους πλανήτες να περιστρέφονται γύρω σου αρμονικά. Είσαι το αστέρι, είσαι ψυχή. Στρέψε το βλέμμα σου στη μικρή γη, μια κουκκίδα μπροστά σου. Πόσες ζωές συντηρείς εκεί; Υπάρχουν αιτήματα, υπάρχουν σενάρια που πρέπει να ικανοποιηθούν. Χρειάζεται να στείλεις πληροφορίες. Και όντως στέλνεις μια τεράστια φλόγα που αποδεσμεύει υλικό από το πυρήνα σου. Πως αλήθεια θα αντιληφθούν αυτές οι ζωές το δώρο σου; Πως θα το εκλάβουν; Δεν μπορείς καν να το φανταστείς. Θα το συνειδητοποιήσεις όταν δεις τις αντιδράσεις τους. Είναι τα δικά σου κομμάτια. Κάποια από αυτά αντιλαμβάνονται τα δώρα σου σαν αστρόπλοια, κάποια άλλα σαν Αγγέλους, Αγγελιοφόρους και πάει λέγοντας.

Υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα, φαινομενικά, μπροστά στις ιστορίες των εξωγήινων που μοιράζεστε και στην περιγραφή της πραγματικότητας που σας έκανα προηγουμένως. Δεν είναι τεράστιο, αν σκεφτείτε ότι πρόκειται για άλλη διάσταση... ολότελα άλλο επίπεδο ύπαρξης. Πρόκειται για ένα λεπτό θέμα. Δεν θέλω να σας αφήσω δυσαρεστημένους και πληγωμένους σήμερα αλλά πάρτε το είδηση ότι, αυτό που βλέπετε, είναι άλλο από αυτό που αντιλαμβάνεστε. Ότι αυτό που αντιλαμβάνεστε είναι διαφορετικό από αυτό που λαμβάνετε αλλά, παρόλα αυτά, ο γήινος νους χρειάζεται ένα τρόπο για να κατανοήσει. Μπορεί να κατανοήσει μέσα από συγκεκριμένες οδούς και σύμβολα. Και καθώς η κοινωνία εξελίσσεται, καθώς η επιστήμη εξελίσσεται, καθώς η τεχνολογία εξελίσσεται, κάποια σύμβολα είναι πιο οικεία σε σας από άλλα παλαιότερα.

Μέχρις εδώ είναι η απάντηση που θα πάρεις σήμερα. Θα επανέλθουμε ωστόσο όταν γίνουν αυτά κατανοητά.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)